

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om reformering av förskottsbetalningen och vissa andra beskattningsförfaranden

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar i lagen om beskattningsförfarande, lagen om skattetillägg och förseningsränta, lagen om skatteuppbörd, lagen om förskottsuppbörd, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, lagen om källskatt på ränteinkomst, lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder, tonnageskattelagen, lagen om skatteredovisning, lagen om Skatteförvaltningen samt lagen om skatt på arv och gåva. Dessutom föreslås tekniska ändringar i byggskattelagen, lagen om kompensationsområden för vindkraft, lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten och lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken.

Det föreslås att förfarandet för fastställande och ändring av skatt som ska betalas vid förskottsbetalning förenhetligas så att enhetliga tidsfrister tillämpas vid samtliga skattskyldigas förskottsbetalning. Förfarandet med förskottskomplettering slopas i den nuvarande formen. Enligt förslaget får Skatteförvaltningen på initiativ av den skattskyldige fastställa, ändra och avlyfta förskott till dess att beskattningen slutförts. På initiativ av Skatteförvaltningen kan förskott fastställas och höjas till utgången av den andra månaden efter skatteåret samt sänkas och avlyftas till dess att beskattningen slutförts. Vid beskattningen ska förskott räknas till godo enligt fastställda belopp.

För att öka användningen av elektroniska förfaranden föreslås att samfund och samfällda förmaner i regel ska framställa förskottsyrkanden och lämna in inkomstskattedeclarationer elektroniskt. Också kontonummer ska meddelas elektroniskt.

I syfte att förenhetliga ränteberäkningen föreslås att bestämmelserna om ränta vid inkomstbeskattningen revideras. För att förskottsbetalningen bättre ska motsvara den slutliga beskattningen föreslås att på kvarskatt ska räknas nedsatt dröjsmålsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till skattens förfallodag. Räntan föreslås vara densamma för alla kategorier av skattskyldiga. Också på skatteåterbäring ska ränta räknas från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång. Nedsatt dröjsmålsränta ska enligt förslaget räknas på förskott, på kvarskatt och på skatt som ska betalas till följd av ändring i beskattningen vilka förfaller till betalning den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller senare. Det föreslås att skattetillägg i samband med rättelse av beskattningen ersätts med dröjsmålsränta som påförs i motsvarande situationer. På samfunds kvarskatt och skatteåterbäringar ska enligt förslaget räknas ränta skatteårsvis också då skatteåret består av två eller flera räkenskapsperioder. I lagen om skattetillägg och förseningsränta föreslås bestämmelser om räntor vid inkomstbeskattningen och i lagen om skatteuppbörd bestämmelser om ränta som ska betalas till skattskyldiga i samband med återbäring.

I syfte att förenkla uppbördsförfarandet föreslås att i lagen om beskattningsförfarande upphävs bestämmelsen om överföring av förskottsåterbäring mellan makar.

Det föreslås att de bestämmelser i lagen om skatteuppbörd som gäller skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet utsträcks till att gälla också inkomstskatt, förskott och andra belopp som fastställts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen samt tonnageskatt. Bestämmelserna utsträcks till att omfatta också arvsskatt, gåvoskatt och källskatt

RP 237/2016 rd

som påförs inkomsttagaren, till den del som de inte har tillämpats på dessa skatter. Ändringar föreslås i fråga om användningsordningen för avgifter och återbäringar enligt lagen om skatteuppbörd, betalningsordningen för skatter, sammandrag, rättelse av fel i uppbördsförfarandet samt i fråga om användningen av återbäringar. Dessutom föreslås att till lagen om skatteuppbörd fogas bestämmelser om hur betalningar som betalaren på olika sätt riktat till skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet ska användas till betalning av skatter.

Lagarna avses träda i kraft den 1 november 2017. Bestämmelserna om meddelandet av kontonummer elektroniskt ska dock träda i kraft så snart som möjligt. De ska enligt huvudregeln i fråga om samfund och samfällda förmåner tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2017 samt i fråga om av fysiska personer och dödsbon vid beskattningen för skatteåret 2018.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	3
ALLMÅN MOTIVERING	7
1 INLEDNING.....	7
1.1 Valmis-projektet	7
1.2 Den första etappen av reformen	7
1.3 Den tredje etappen av reformen	8
1.4 Andra aktuella reformer	8
2 NULÄGE	9
2.1 Förskott vid inkomstbeskattningen	9
2.1.1 Fastställande och komplettering av förskott.....	9
2.1.2 Tillgodoräknande av förskott	10
2.2 Yrkanden om samfunds och samfällda förmånens förskott samt inlämnande av skattedeklaration	11
2.2.1 Yrkanden om förskott.....	11
2.2.2 Skattedeklaration	11
2.2.3 Kontonummer.....	12
2.3 Ränteberäkning vid inkomstbeskattning	12
2.3.1 Räntor på kvarskatt och förskottsåterbäring.....	12
2.3.2 Räntor på obetalda förskott	14
2.3.3 Räntor vid ändring i inkomstbeskattningen.....	15
2.4 Skatteuppbörd	16
2.4.1 Reglering av skatteuppbörd och indrivning	16
2.4.2 Vissa bestämmelser i lagen om skatteuppbörd.....	16
2.4.3 Användning av förskottsåterbäring till betalning av makens skatter	18
2.4.4 Ränta på obetald skatt.....	18
2.4.5 Preskription av förskott	18
3 BEDÖMNING AV NULÄGET	19
3.1 Förskott vid inkomstbeskattning.....	19
3.1.1 Fastställande och komplettering av förskott.....	19
3.1.2 Uppfyllande av kravet på motsvarighet.....	20
3.1.3 Tillgodoräknande av förskott	24
3.2 Samfunds och samfällda förmånens yrkanden om förskott samt inlämnande av skattedeklaration	25
3.2.1 Elektronisk deklaration.....	25
3.2.2 Yrkanden om förskott.....	25
3.2.3 Skattedeklaration	26
3.2.4 Kontonummer.....	26
3.3 Ränteräkning vid inkomstbeskattningen	26
3.3.1 Räntor på kvarskatt och förskottsåterbäring.....	26
3.3.2 Räntor på obetalda förskott	27
3.3.3 Räntor vid ändringar i inkomstbeskattningen.....	27
3.4 Skatteuppbörd	28
3.4.1 Bestämmelser om skatteuppbörd och indrivning	28
3.4.2 Vissa bestämmelser i skatteuppbördslagen	28
3.4.3 Överföring av förskottsåterbäring mellan makar	29
3.4.4 Ränta på obetald skatt.....	30

RP 237/2016 rd

3.4.5	Preskription av förskott	30
4	MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	30
4.1	Förskott vid inkomstbeskattningen	30
4.1.1	Fastställande och komplettering av förskott	30
4.1.2	Förskott som räknas skattskyldiga tillgodo	31
4.2	Samfunds och samfällda förmånens yrkande om förskott samt inlämnande av skattedeklaration	32
4.2.1	Elektronisk skattedeklaration	32
4.2.2	Yrkanden om förskott samt skattedekclarationer	32
4.2.3	Kontonummer	33
4.3	Ränteberäkning vid inkomstbeskattningen	33
4.3.1	Räntor på kvarskatt, skatteåterbäring och förskott	33
4.3.2	Räntor på obetalda förskott	36
4.3.3	Räntor vid ändring i inkomstbeskattningen	36
4.3.4	Beslut om att inte uppbära nedsatt dröjsmålsränta	37
4.3.5	Räntor på andra skatter	37
4.4	Skatteuppbörd	38
4.4.1	Reglering av skatteuppbörd och indrivning	38
4.4.2	Vissa bestämmelser i skatteuppbördslagen	38
4.4.3	Överföring av förskottsåterbäringar mellan makar	41
4.4.4	Ränta på obetald skatt	42
4.4.5	Preskription av förskott	42
5	PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	42
5.1	Ekonomiska konsekvenser	42
5.1.1	Konsekvenser för Skatteförvaltningen	42
5.1.2	Fastställande och komplettering av förskott	43
5.1.3	Hur förskott tillgodoräknas de skattskyldiga	44
5.1.4	Ändring av ränteberäkningsperioden	44
5.1.5	Avdrag från nedsatt dröjsmålsränta	47
5.1.6	Samfunds och samfällda förmånens yrkanden om förskott och inlämnande av skattedeklaration	48
5.1.7	Vissa ändringar i anslutning till skatteuppbörden	49
5.2	Administrativa konsekvenser	49
5.2.1	Förenhetligande av beskattnings- och uppbördsförfarandet	49
5.2.2	Fastställande och komplettering av förskott	49
5.2.3	Tillgodoräkning av förskott	50
5.2.4	Ändringar i ränteberäkningen	50
5.2.5	Samfunds och samfällda förmånens yrkanden om förskott och inlämnande av skattedeklaration	50
5.2.6	Vissa ändringar i anslutning till skatteuppbörden	50
5.3	Konsekvenser för de skattskyldiga	51
5.3.1	Fastställande och komplettering av förskott	51
5.3.2	Tillgodoräkning av förskott	51
5.3.3	Ändringar i ränteberäkningsperioden	52
5.3.4	Avdrag från nedsatt dröjsmålsränta	52
5.3.5	Samfunds och samfällda förmånens yrkanden om förskott och inlämnande av skattedeklaration	52
5.3.6	Vissa ändringar i anslutning till skatteuppbörden	53

RP 237/2016 rd

6	BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	54
	DETALJMOTIVERING	57
1	LAGFÖRSLAG	57
1.1	Lagen om beskattningsförfarande	57
1.2	Lagen om skattetillägg och förseningsränta	64
1.3	Lagen om skatteuppbörd	69
1.4	Lagen om förskottsuppbörd	77
1.5	Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	79
1.6	Lagen om källskatt på ränteinkomst	80
1.7	Lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder	81
1.8	Tonnageskattelagen	81
1.9	Lagen om skatteredovisning	82
1.10	Byggskattelagen	82
1.11	Lagen om ändring av lagen om Skatteförvaltningen	82
1.12	Lagen om kompensationsområden för vindkraft	82
1.13	Lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten	83
1.14	Lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken	83
1.15	Lagen om upphävande av 52 a § i lagen om skatt på arv och gåva	83
2	NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	83
3	IKRAFTTRÄDANDE	83
4	FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	84
	LAGFÖRSLAG	86
	1. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande	86
	2. Lag om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta	90
	3. Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd	94
	4. Lag om ändring av lagen om förskottsuppbörd	102
	5. Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	105
	6. Lag om ändring av 12 och 13 § i lagen om källskatt på ränteinkomst	106
	7. Lag om ändring av 17 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder	107
	8. Lag om ändring av tonnageskattelagen	108
	9. Lag om ändring av 3 § i lagen om skatteredovisning	110
	10. Lag om ändring av 14 och 18 § i byggskattelagen	111
	11. Lag om ändring av lagen om Skatteförvaltningen	112
	12. Lag om ändring av 7 § i lagen om kompensationsområden för vindkraft	113
	13. Lag om ändring av 9 § i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten	114
	14. Lag om ändring av 11 och 18 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken	115
	15. Lag om upphävande av 52 a § i lagen om skatt på arv och gåva	116
	BILAGOR	117
	PARALLELLTEXTER	117
	1. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande	117
	2. Lag om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta	127
	3. Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd	133
	4. Lag om ändring av lagen om förskottsuppbörd	146
	5. Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	150
	6. Lag om ändring av 12 och 13 § i lagen om källskatt på ränteinkomst	152

RP 237/2016 rd

7. Lag om ändring av 17 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder	153
8. Lag om ändring av tonnageskattelagen	154
9. Lag om ändring av 3 § i lagen om skatteredovisning.....	156
10. Lag om ändring av 14 och 18 § i byggskattelagen.....	156
12. Lag om ändring av 7 § i lagen om kompensationsområden för vindkraft.....	157
13. Lag om ändring av 9 § i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten	158
14. Lag om ändring av 11 och 18 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken.....	158

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

1.1 Valmis-projektet

Enligt programmet för statsminister Juha Sipiläs regering ska regeringen i syfte att effektivisera Skatteförvaltningens verksamhet förbättra de skattskyldigas rättssäkerhet och tillgång till information och minska den administrativa bördan genomföra reformer i fråga om de skatter som Skatteförvaltningen tar ut. Genom reformerna ska förfarandena för beskattning och skatteuppbörd samt för ändringssökande i beskattnings- och påföljdssystemet bli förenhetligas och förenklas. Dessutom främjas elektroniska förfaranden och beskattning i realtid.

Det är av kostnadsskäl mest ändamålsenligt att genomföra de förfarandereformer som regeringsprogrammet förutsätter samtidigt som Skatteförvaltningen förnyar sina informationssystem 2016—2019 (nedan *Valmis-projektet*). Beskattningsfunktionerna och de skatteslag som Skatteförvaltningen uppbär förs in i det nya informationssystemet. Det är också meningen att propositionerna om förfarandereformen ska avlåtas och träda i kraft stegvis, allteftersom tidsplanen för förnyande av informationssystemen tillåter det.

Avsikten med denna proposition är att genomföra den andra etappen av reformens lagändringar, som gäller behandlingen av inkomstskatter i det nya informationssystemet. De förfaranden ska enligt förslaget revideras som gäller fastställande, ändring och tillgodoräknande av förskott vid inkomstbeskattningen. Bestämmelserna om ränteberäkning förenhetligas och förenklas. Elektroniska förfaranden ska i större utsträckning användas vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner. Tillämpningen av lagen om skatteuppbörd (769/2016, *skatteuppbördslagen*), utsträcks till att omfatta också inkomstskatt, förskott och andra belopp som fastställs enligt lagen om förskottsuppbörd och sjukförsäkringslagen samt tonnageskatt. Tillämpningsområdet för det nya uppbördsförfarandet utsträcks till att omfatta också arvsskatt, gåvoskatt samt källskatt som påförs och återbärs till inkomsttagaren, till den del som bestämmelserna om det nya uppbördsförfarandet inte redan tillämpas på dem.

De ovan nämnda reformerna ska ifråga om samtliga skattskyldiga genomföras som en helhet. Ändringarna i fråga om olika kategorier av skattskyldiga börjar dock tillämpas vid olika tidpunkter, i enlighet med Valmis-projektet som genomförs etappvis. Ändringarna ska först tillämpas vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner från och med skatteåret 2017. När det gäller beskattningen av personkunder ska ändringarna enligt förslaget tillämpas först i det sista skedet av reformen under år 2018, då beskattningsfunktionerna för dessa skattskyldiga överförs till det nya informationssystemet.

1.2 Den första etappen av reformen

De lagändringar som gäller beskattningsförfarandet och skatteuppbörden i Valmis-projektets första etapp träder i kraft vid ingången av år 2017. Nya lagar som träder i kraft samtidigt är lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) samt skatteuppbördslagen. I det sammanhanget stiftades också en ny lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (771/2016) samt en apoteksskattelag (770/2016). Dessa ersätter lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift samt lagen om apoteksavgift. Apoteksskatten blir inom Skatteförvaltningens uppgiftsområde en ny skatt som ska betalas på eget initiativ.

Lagändringarna i den första etappen av Valmis-projektet gäller skatter som ska betalas på eget initiativ och som från och med år 2017 behandlas i Skatteförvaltningens nya informationssystem. Dessutom förenhetligades de för samtliga skatteslag gällande bestämmelserna om rät-

telse av beskattningen, fastställande av skatt, omprövning av beslut och ändringssökande. Också de allmänna bestämmelserna om förfaranden och tidsfrister förenhetligades.

Bestämmelserna om betalning, återbäring och indrivning av skatter och avgifter som uppbärs av Skatteförvaltningen sammanställdes i den nya skatteuppbördslagen. På grund av att det nya informationssystemet införs stegvis ska uppbördsförfarandet för olika skatteslag under en övergångsperiod genomföras i olika systemmiljöer. Därför ska skatteuppbördslagen i övergångsskedet innehålla olika bestämmelser om uppbördsförfarandet för olika skatteslag samt bestämmelser som behövs för det tidigare uppbördsförfarandet. Regelverket ska emellertid redan i det första skedet vara enhetligt i fråga om samtliga skatter.

1.3 Den tredje etappen av reformen

Införandet av Skatteförvaltningens nya informationssystem ska i det sista skedet att omfatta personkunders inkomstbeskattning, överlåtelsebeskattning, fastighetsbeskattning, återbäring av punktskatt på energiprodukter som använts inom jordbruket samt mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teltjänster enligt mervärdesskattelagen (1501/1993).

I den sista projektetappen genomförs förfarandereformer med en proposition som avläts efter denna. Syftet är att inkomstbeskattningen och fastighetsbeskattningen i större utsträckning ska ske i realtid när det gäller deklarationer och beskattningsförfarandet. Det föreslås att bestämmelserna om administrativa påföljder revideras när det gäller andra skatter som ska betalas på eget initiativ än de som revideras under den första etappen. Ett nytt uppbördsförfarande ska införas också för överlåtelseskatt och fastighetsskatt. Skatteuppbördsförfarandet ska förenhetligas efter att alla skatteslag har förts över till det nya uppbördsförfarandet.

1.4 Andra aktuella reformer

Enligt de skattepolitiska riktlinjerna i programmet för statsminister Juha Sipiläs regerings ska ärenden som gäller punktbeskattning, bilbeskattning och momsbeskattning vid import överföras från Tullen, som ärendena för närvarande ankommer på, till Skatteförvaltningen för ett effektivare kostnads- och resursutnyttjande samt för att minska företagens administrativa börda. Punktbeskattningen och bilbeskattningen ska från början av 2017 överföras från Tullen till Skatteförvaltningen. Det är i det första skedet huvudsakligen fråga om en ändring av beskattningsrätten. Förfarandena vid punktbeskattningen och bilbeskattningen förenhetligas med de övriga förfarandena i fråga om skatter som uppbärs av Skatteförvaltningen, samtidigt som punkt- och bilbeskattningen i början av 2020 överförs till Skatteförvaltningens nya informationssystem.

Vid Finansministeriet pågår ett projekt för att inrätta ett inkomstregister. Målet är att planera och skapa en heltäckande och central databas med individuella inkomstuppgifter. Uppgifter ska meddelas till databasen i realtid, särskilt för varje betalning och enligt gemensamt accepterade standarder. Syftet är att de flesta aktörer som behöver inkomstuppgifter om enskilda medborgare i sin verksamhet ska utnyttja registret, bl.a. Folkpensionsanstalten, arbetspensionsbolagen och -inrättningarna samt Skatteförvaltningen. Registret planeras utifrån informationsproducenternas och -användarnas operativa behov. Detta innebär att det i samband med att registret tas i bruk görs en bedömning av hur sanktionerna i samband med arbetsgivarskyldigheterna är anpassade till de förändringar som sker i samband med inkomstregisterprojektet. Det är meningen att registret i det första skedet ska tas i bruk vid ingången av år 2019 och i det andra skedet vid ingången av 2020.

2 Nuläge

2.1 Förskott vid inkomstbeskattningen

2.1.1 Fastställande och komplettering av förskott

Förskottsuppbörd

Förskott uppbärs under skatteåret för betalning av skatt som debiteras på grund av inkomst av näringsverksamhet, jordbruk eller annan förvärvsverksamhet, såsom uthyrningsverksamhet och vinst av egendomsöverlåtelse. Skatteåret sammanfaller med kalenderåret eller, om den räkenskapsperiod som avses i bokföringslagen (1336/1997) inte utgörs av ett kalenderår, med den eller de räkenskapsperioder som har löpt ut under kalenderåret. Bestämmelser om förskottsuppbörd finns i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996, *förskottsuppbördslagen*) medan närmare bestämmelser och föreskrifter finns i förordningen om förskottsuppbörd (1124/1996) samt i Skatteförvaltningens beslut. Enligt förskottsuppbördslagen ska den skattskyldige påföras ett belopp som så noggrant som möjligt motsvarar det sammanlagda belopp av skatter och avgifter som den skattskyldige, enligt de skattegrunder som ska tillämpas under skatteåret, ska betala för sina inkomster, minskat med det belopp som beräknas inflyta i form av förskottsnehållning.

Skatteförvaltningen fastställer förskott på tjänstens vägnar eller på ansökan av den skattskyldige. Förskott kan påföras i en eller flera rater. Skatteförvaltningen kan ändra ett fastställt förskott antingen på tjänstens vägnar eller på yrkande av den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten, om det har fastställts till ett för stort eller för litet belopp. Om den skattskyldige kräver att förskottet ska bestämmas på nytt eller avlyftas, ska han eller hon lämna utredning som stöd för sitt yrkande.

Skatteförvaltningen kan höja ett förskott på tjänstens vägnar eller på yrkande av den skattskyldige. Förskottet kan höjas under skatteåret. Beslut om höjning ska i praktiken fattas senast ca en månad före skatteårets utgång, eftersom förskottet ska förfalla till betalning under skatteåret.

Samfund och samfälliga förmåner kan ansöka om sänkning av förskott inom fyra månader efter skatteårets utgång. Detta motsvarar tidsfristen för upprättande av bokslut och inlämnande av skattedeklaration. Avsikten är att de skattskyldiga då bokslutet och skattedeklarationen är klara ska kunna räkna ut det skattebelopp som ska betalas för skatteåret och även ansöka om återbäring av överbetalda förskott. Övriga skattskyldiga ska före skatteårets utgång ansöka om sänkning av förskott.

Skatteförvaltningen kan antingen på tjänstens vägnar eller på ansökan avlyfta förskott helt och hållet. Förskott kan avlyftas senast två månader innan beskattningen slutförs. I regeringens proposition med förslag till lagar om förskottsuppbörd och om ändring av lagar som har samband med den (RP 202/1996 rd) konstateras det att det av tekniska skäl har bestämts att tidsfristen för avlyftande av förskott ska vara längre än tidsfristen för sänkning av förskott.

Förskott kan inte ändras med anledning av ändringssökande om förskottet redan har använts till betalning av skatt som påförts den skattskyldige eller dennas make.

Komplettering av förskott

En skattskyldig kan på eget initiativ komplettera förskottsbetalningen för ett skatteår genom att betala komplettering till utgången av månaden innan beskattningen slutförs.

RP 237/2016 rd

Bestämmelser om komplettering av förskott togs genom lagen 1338/1990 första gången in i den dåvarande lagen om förskottsuppbörd och genom lagen 1339/1990 i beskattninglagen. Lagarna trädde i kraft 1991, men bestämmelserna om komplettering av förskott tillämpades redan vid förskottsuppbörden för 1990. I regeringens proposition (RP 185/1990 rd) föreslogs att systemet med förskottsuppbörd utvecklas så att den skattskyldige har möjlighet att komplettera det belopp som debiterats som förskottsbetalning eller förskottsinnehållning, genom att på eget initiativ betala komplettering av förskott. Sådan betalning kan göras utan utredningsskyldighet eller kontakt med skattebyrån. Bestämmelserna om komplettering av förskott motiverades uttryckligen med bristande motsvarighet mellan förskottsbetalningen och den slutliga beskattningen. Målsättningen var att skapa ett från både de skattskyldigas och från förvaltningens synpunkt enklare och smidigare förfarande för betalning av förskott. Komplettering av förskott kunde ursprungligen betalas endast till den 31 januari efter skatteåret.

Det som förskottskomplettering betalade beloppet minskar kvarskatten och sålunda grunden för ränta på kvarskatten. På det skattebelopp för ett skatteår som ett samfund eller en samfällid förmån har betalat som komplettering inom fyra månader efter utgången av räkenskapsperioden och som en annan skattskyldig har betalat före utgången av januari efter skatteåret, ska inte räknas samfundsränta och inte heller kvarskatteränta. Den skattskyldige kan betala förskottskomplettering också efter dessa tidpunkter, ända till utgången av månaden innan beskattningen avslutas. På det betalda beloppet ska då till betalningsdagen räknas samfundsränta eller kvarskatteränta.

Komplettering av förskott ska betalas till Skatteförvaltningen med en giroblankett på vilken betalaren antecknar närmare uppgifter om den skattskyldige och det skatteår som betalningen hänför sig till. Kvarskatt som har betalats före förfallodagen och senast en månad innan beskattningen avslutas, ska vid beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällida förmåner jämföras med komplettering av förskott.

Komplettering av förskott ska enligt förskottsuppbördslagen inte beaktas då grunderna för en skattskyldigs förskottsinnehållning eller det belopp som debiteras som förskott fastställs eller ändras. Om en fysisk person eller ett dödsbo under skatteåret har betalat komplettering av förskott t.ex. för en överlåtelsevinst på vilken Skatteförvaltningen ska fastställa förskottsskatt, kan det belopp som den skattskyldige betalt inte som sådant dras av från det förskott som fastställs.

2.1.2 Tillgodoräknande av förskott

I lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) föreskrivs hur förskott ska användas till betalning av skatt. Som betalning av skatt som påförs samfund och samfällida förmåner för ett skatteår räknas de förskottsrateer som har förfallit till betalning före räkenskapsperiodens utgång och som har flutit in senast en månad innan beskattningen slutförs. Övriga skattskyldigas förskott används till betalning som påförs för ett skatteår, till den del som de har betalats senast en månad innan beskattningen för skatteåret slutförs.

Det nuvarande förfarandet, som innebär att endast betalda förskott räknas till godo, har tillämpats från och med skatteåret 1993. Före det tillgodoräknades förskott vid den slutliga beskattningen till debiterat belopp. I förskottsåterbäring som fastställts vid den slutliga beskattningen kunde sålunda ingå belopp som de facto inte hade betalats. Det belopp som återbetalades till den skattskyldige i pengar framgick efter den slutliga beskattningen vid ett särskilt avkortningsförfarande då även dröjsmålsränta räknades på obetalda förskott eller delar av förskott.

Övergången till det nuvarande förfarandet motiveras i regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av beskattninglagen, lagen om förskottsuppbörd, lagen om skatteuppbörd

samt lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (RP 279/1993 rd) med att Skatteförvaltningens nya ADB-tillämpningar gör det möjligt att tillämpa ett tillgodoräkningsförfarande som baserar sig på de influtna förskotten. Till följd av ändringen blev det möjligt att ordna Skatteförvaltningens arbetsuppgifter på ett ändamålsenligt sätt och lindra den svåraste rusningstoppen under Skatteförvaltningens arbetsår.

Det nuvarande förfarandet innebär att obetalda förskott avlyfts innan beskattningen avslutas. Eventuella indrivningsåtgärder avbryts och anhängiga utsökningsansökningar återkallas. Om de obetalda förskotten ska ha behövts för betalning av den slutliga skatten för skatteåret, påförs motsvarande belopp som kvarskatt.

Som betalning av den skattskyldiges skatter räknas också förskottsinnehållning som uppges i årsdeklarationen eller utreds på något annat sätt samt förskott som överförs till Finland från en annan stat. Förskottsinnehållning räknas till godo för det skatteårs skatter under vilket förskottsinnehållningen har verkställts.

Komplettering av förskott används i första hand till betalning av förskott och förseningsräntor som inte betalats för skatteåret. Om en komplettering har betalats senare än en månad innan beskattningen avslutats ska den räknas till godo för det skatteår som löper vid betalningstidpunkten.

Förskott, förskottsinnehållning och förskottskomplettering som uppburits hos ett samfund eller en samfällid förmån ska räknas till godo per räkenskapsperiod.

2.2 Yrkanden om samfunds och samfällida förmånens förskott samt inlämnande av skattedeklaration

2.2.1 Yrkanden om förskott

På yrkanden som gäller fastställande och ändring av förskott på inkomstskatt ställs inga formkrav. Samfund och samfällida förmåner kan be om ändring av förskott med Skatteförvaltningens blankett, med en fritt utformad ansökan, muntligen hos kundtjänsten eller per telefon. Yrkanden om förskott på samfunds och samfällida förmånens inkomstskatt kan framföras också i en bilaga till en elektronisk inkomstskattedeklaration. Också tonnageskatt som ska betalas av ett bolag enligt tonnageskattelagen (476/2002) ska betalas vid förskottsuppbörd, i tillämpliga delar i enlighet med förskottsuppbördslagen.

2.2.2 Skattedeklaration

I lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om inlämnande av skattedeklaration. Skatteförvaltningen fastställer deklaraionsblanketter och ger närmare föreskrifter om när och hur skattedeklarationen ska lämnas in samt om förfarandet i övrigt. Skatteförvaltningen kan också meddela föreskrifter om begränsad deklaraionssskyldighet i sådana fall då det är uppenbart onödigt att lämna in en skattedeklaration.

Samfund och samfällida förmåner kan lämna in sin inkomstskattedeklaration i pappersform eller elektroniskt. I fråga om samfunds och samfällida förmånens elektroniska skattedeklarationer krävs att den som lämnar in deklaraionen identifierar sig med en Katso-kod. Denna är en elektronisk kod som Skatteförvaltningen tillhandahåller för användning av Skatteförvaltningens och andra myndigheters, t.ex. Folkpensionsanstaltens och Tullens elektroniska tjänster. Också bokföringsbyråer som befullmäktigats av samfund eller samfällida förmåner kan lämna in dessas skattedeklarationer elektroniskt.

Bolag som godkänts som tonnageskatteskyldiga ska enligt tonnageskattelagen lämna in separata skattedeclarationer för tonnagesbeskattad respektive inkomstbeskattad verksamhet, i tillämpliga delar med iakttagande av vad som i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om skyldigheten att deklarerera skattepliktiga inkomster. Landets samtliga 18 tonnageskatteskyldiga aktörer ska också lämna in en separat inkomstskattedeclaration. En skattedeclaration för tonnagesbeskattad verksamhet kan inte lämnas in elektroniskt, men också en tonnageskatteskyldig kan lämna in sin inkomstskattedeclaration elektroniskt. Bolag som avses i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) ska trots skattelättnaden lämna in en skattedeclaration med iakttagande av vad som i annan skattelagstiftning föreskrivs om skyldigheten att deklarerera skattepliktig inkomst. Också sådana bolag kan lämna in sin inkomstskattedeclaration elektroniskt.

Med stöd av hänvisningarna i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940) samt fastighetsskattelagen (654/1992) ska bestämmelserna om deklarationsskyldighet i lagen om beskattningsförfarande i tillämpliga delar tillämpas också på deklARATIONER som ska lämnas in med stöd av dessa lagar.

2.2.3 Kontonummer

I lagen om skatteuppbörd föreskrivs om betalning av återbäring på det bankkonto som den skattskyldige uppgett. Det ställs inga formkrav på hur uppgiften ska lämnas. Den skattskyldige kan meddela kontonumret via Skatteförvaltningens e-tjänst. En förutsättning för att kontonumret ska kunna meddelas elektroniskt är att den som lämnar uppgiften identifierar sig med en Katso-kod, nätbankskoder eller ett chipförsatt identitetskort. Den skattskyldige kan meddela Skatteförvaltningen sitt kontonummer också med en pappersblankett som Skatteförvaltningen tillhandahåller för detta ändamål.

2.3 Rän-teberäkning vid inkomstbeskattning

2.3.1 Rän-tor på kvarskatt och förskottsåterbäring

Enligt lagen om beskattningsförfarande ska den skattskyldige åläggas att betala kvarskatt om de förskottsinnehållningar, förskott och förskottskompletteringar som ska räknas till godo inte räcker till betalning av skatterna. Till den skattskyldige ska betalas förskottsåterbäring om beloppet av de förskottsinnehållningar, förskott och förskottskompletteringar som räknas den skattskyldige till godo är större än de skatter som påförs vid den slutliga beskattningen.

På kvarskatt och förskottsåterbäring räknas ränta. På samfunds och samfällda förmånens kvarskatt räknas samfundsränta som ska betalas och på förskottsåterbäring samfundsränta som ska återbäras. På övriga skattskyldigas, dvs. närmast fysiska personers och inhemska dödsbonds kvarskatt, räknas kvarskatteränta och på förskottsåterbäring räknas återbäringsränta. I lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om samfundsränta som ska betalas respektive återbäras samt om kvarskatteränta och återbäringsränta.

Sedan skatteåret 1996 har ränta räknats på kvarskatt och förskottsåterbäring. Avsikten har varit att de skattskyldiga på grund av räntepåföljderna i större utsträckning själva ska se till att förskottsbetalningen motsvarar de slutliga skatterna. Kvarskatteräntan anses motivera de skattskyldiga att justera och komplettera förskottsbetalningen t.ex. då de har fått oförutsedda inkomster och inser att förskottsbetalningen inte räcker till skatteårets skatter. Återbäringsräntan är till sin karaktär en ersättning för att skattetagaren har fått disponera extra medel.

Vid beräkning av samfundsränta som ska betalas, kvarskatteränta, samfundsränta som ska återbäras och återbäringsränta anses en månad bestå av 30 dagar och ett år av 360 dagar.

RP 237/2016 rd

På samfunds och samfällda förmånens kvarskatt räknas samfundsränta som ska betalas. Räntan räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen till förfallodagen för kvarskatten. Samfund och samfällda förmåner ska lämna in sin skattedeklaration inom fyra månader från räkenskapsperiodens utgång, vilket innebär att samfundsränta räknas från början av den femte månaden efter skatteåret. Den räntefria betalningstiden när det gäller kvarskatt är sålunda för samfund och samfällda förmåner fyra månader från skatteårets utgång.

Om flera räkenskapsperioder för ett samfund eller en samfälld förmån löper ut under samma kalenderår ska samfundsräntan för varje räkenskapsperiod räknas separat, som om skatt hade fastställts för varje räkenskapsperiod. Vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner för ett skatteår kan det sålunda bli aktuellt att räkna både samfundsränta som ska betalas och samfundsränta som ska återbäras. För samma tid ska emellertid inte räknas både samfundsränta som ska betalas och samfundsränta som ska återbäras. Samfundsränta räknas på skillnaden mellan de förskott som ska räknas till godo för den första räkenskapsperioden och den kalkylerade skatten, från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen till inlämningsdagen för den andra räkenskapsperioden. Från och med dagen efter den sista inlämningsdagen för den andra räkenskapsperiodens skattedeklaration ska samfundsränta räknas på skillnaden mellan å ena sidan de belopp som tillgodoräknas den första och den andra räkenskapsperioderna och å andra sidan den sammanlagda kalkylerade skatten för räkenskapsperioderna, till den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen för en eventuell tredje räkenskapsperiod. Samfundsräntan ska från och med dagen efter den sista inlämningsdagen för den räkenskapsperiod som sist löper ut dock räknas på skillnaden mellan å ena sidan de belopp som ska räknas till godo för hela skatteåret och å andra sidan skatteårets skatt, antingen till förfallodagen för kvarskatten eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen betalas tillbaka. Samfundsränta ska räknas högst på det sammanlagda beloppet av skatterna för de räkenskapsperioder som löper ut samma kalenderår.

Om ett samfund eller en samfälld förmån betalar förskott eller förskottskomplettering efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen ska samfundsräntan på kvarskatten och den samfundsränta som återbärs räknas på skillnaden minskad med det betalda förskottet eller med kompletteringen från dagen efter betalningsdagen till förfallodagen eller till utgången av månaden för den dag då förskottsåterbetalningen betalades tillbaka. Samfundsränta för tiden före förskottsbetalningen eller kompletteringen räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen till betalningsdagen.

Den samfundsränta som ska betalas motsvarar den i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med två procentenheter. Från samfundsränta som ska betalas görs inga avdrag. Samfund och samfällda förmåner ska betala kvarskatt och samfundsräntan på den i en rat.

På samfunds och samfällda förmånens förskottsåterbäringar räknas samfundsränta som ska återbäras. Samfundsränta som ska återbäras räknas från dagen efter skattedeklarationens sista inlämningsdag till utgången av månaden före den månad då förskottsåterbäringen betalas ut. Den samfundsränta som återbärs är referensräntan minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

På andra skattskyldigas än samfunds och samfällda förmånens kvarskatter räknas ränta från den första februari året efter skatteåret till förfallodagen för den första kvarskatteraten. Den räntefria betalningstiden för kvarskatt är således i fråga om övriga skattskyldiga en månad från skatteårets utgång.

Om andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner betalar förskott eller förskotts-komplettering efter den 31 januari året efter skatteåret, räknas ränta på kvarskatten eller åter-

RP 237/2016 rd

bäringsränta på förskottet eller kompletteringen från dagen efter betalningsdagen till kvarskattens första förfallodag eller till utgången av månaden för den då förskottsåterbäringen betalas tillbaka, på så sätt att det betalda förskottet eller kompletteringen beaktas. För tiden före betalningen av förskott eller komplettering av förskott räknas ränta från den första februari året efter skatteåret till den dag då förskottet eller kompletteringen har betalats.

Kvarskatteräntan är den i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Till den del som kvarskatten överstiger 10 000 euro utgörs kvarskatteräntan dock av referensräntan förhöjd med två procentenheter. Från kvarskatteräntan avdras 20 euro, dock högst räntans belopp. Som motivering till att beloppet dras av från kvarskatteräntan anförs i regeringens proposition med förslag till lag om skatteförvaltningen och till lag om beskattningsförfarande samt till vissa lagar som har samband med dem (RP 131/1995 rd) att en liten avvikelse mellan förskottsinnehållningen och den slutliga räntan inte ska leda till räntebetalingsskyldighet. Den nuvarande räntesatsen på 0,5 procent innebär att kvarskatteränta ska betalas först då kvarskattens belopp överstiger ca 4 750 euro. Kvarskatt och räntan på den ska betalas i en rat om kvarskattens belopp är mindre än 170 euro. Om kvarskatten uppgår till minst 170 euro ska kvarskatten och räntan på den betalas i två lika stora rater.

På andra skattskyldigas än samfunds och samfällda förmånens förskottsåterbäringar räknas återbäringsränta. Återbäringsränta räknas från den 1 februari året efter skatteåret till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen betalas ut. Återbäringsräntan är den i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

2.3.2 Räntor på obetalda förskott

Det nuvarande förfarandet innebär att en skattskyldigs obetalda förskott avlyfts innan beskattningen avslutas, på det sätt som beskrivs ovan i punkt 2.1.2. På obetalda förskott ska, i samband med att de avlyfts, separat räknas förseningsräntor som debiteras i samband med kvarskatten för skatteåret. Bestämmelser om förseningsränta på förskott finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995, *lagen om förseningsränta*).

Förseningsräntan motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro. Förseningsräntan räknas från dagen efter den förfallodag som bestämts för skatten till betalningsdagen.

Förseningsräntan räknas på olika sätt beroende på om förskottet behövs för betalning av skatten för skatteåret eller inte. Om kvarskatt uppbärs hos den skattskyldige på grund av obetalda förskott, ska förseningsränta på detta belopp räknas till den dag då skatten förfaller till betalning, nämnda dag medräknad. På kvarskatt räknas till denna del inte kvarskatteränta eller samfundsränta som ska betalas. På delvis obetalda förskottsrate räknas förseningsränta från den dag då delbetalning har skett.

Om debiterade förskott överstiger skatteårets slutliga skatt, uppbärs i fråga om samfund och samfällda förmåner förseningsränta på den överdebiterade delen till den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen. I fråga om övriga skattskyldiga uppbärs förseningsränta till den sista januari året efter skatteåret.

2.3.3 Räntor vid ändring i inkomstbeskattningen

Verkställd beskattning kan senare ändras t.ex. till följd av rättelse av beskattningen eller följdändringar. Räntorna ska då räknas på nytt så att de motsvarar situationen efter den ändrade beskattningen. På kvarskatt som påförs den skattskyldige till följd av ändring av beskattningen räknas samfundsränta som ska betalas eller kvarskatteränta. På skatt som ska återbäras till den skattskyldige till följd av ändring av beskattningen räknas samfundsränta som ska återbetalas eller återbäringsränta.

På ytterligare kvarskatt som fastställs i samband med ändring av ett samfund eller en samfällad förmåns beskattning räknas samfundsränta som ska betalas. Räntan räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen till förfallodagen för den skatt som ska betalas med anledning av ändringen. I ändringssituationer är samfundsräntan den i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med två procentenheter till utgången av den andra månaden efter avslutad beskattning. Samfundsräntan som ska betalas för tiden därefter är referensräntan minskad med två procentenheter. Från samfundsränta som ska betalas görs inga avdrag.

På ränta som i samband med ändring av beskattningen återbärs till ett samfund eller en samfällad förmån ska räknas samfundsränta som återbärs. Räntan räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen till den dag då återbäringen sker. Om skatten har betalats efter den sista inlämningsdagen ska räntan räknas från betalningsdagen till återbäringsdagen. Den samfundsränta som ska återbäras är den i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

På ytterligare kvarskatt som fastställs i samband med beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner räknas kvarskatteränta. Räntan räknas från den 1 februari året efter skatteåret till förfallodagen för den skatt som ska betalas med anledning av ändringen. I ändringssituationer är kvarskatteräntan den i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Till den del som kvarskatten överstiger 10 000 euro är kvarskatteräntan referensräntan förhöjd med två procentenheter till utgången av den andra månaden efter skatteårets utgång. För tiden därefter är kvarskatteräntan alltid referensräntan minskad med två procentenheter. Från den för skatteåret uträknade kvarskatteräntan dras av 20 euro, dock högst räntans belopp.

På skatt som i samband med en ändring av beskattningen ska återbäras till andra skattskyldiga än samfund eller samfällda förmåner räknas återbäringsränta. Återbäringsräntan räknas från den 1 februari året efter skatteåret till den dag då återbäringen sker. Om skatten har betalats efter den 1 februari året efter skatteåret ska återbäringsräntan räknas från betalningsdagen till återbäringsdagen. Återbäringsräntan är den i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

Avsikten med den lägre räntesats som tillämpas i ändringssituationer har varit att för de skattskyldiga lindra konsekvenserna av en rättelse av beskattningen i andra situationer än vid försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN.

Då en skattskyldig vid inkomstbeskattningen har försummat sin deklARATIONSSKYLDIGHET och beskattningen rättas till nackdel för den skattskyldige, ska denna i enlighet med lagen om förseningsränta påföras skattetillägg. På den förhöjda skatt som ska betalas till följd av en rättelse av beskattningen räknas då samfundsränta eller kvarskatteränta som ska betalas till utgången

av den andra månaden efter att beskattningen avslutats. För tiden därefter räknas skattetillägg till den dag då skatten förfaller till betalning. Skattetillägget har karaktären av en påföljd som motsvarar dröjsmålsränta till följd av att den skattskyldige inte har betalat skatten i tid. Skattetillägget motsvarar referensräntan enligt räntelagen förhöjd med sju procentenheter, dock minst tre euro.

Om Skatteförvaltningen till nackdel för den skattskyldige beslutar att inte rätta beskattningen men senare gör detta t.ex. till följd av ett beslut i en besvärinstans, ska på skatten räknas ett skattetillägg till den tidpunkt som framgår av Skatteförvaltningens beslut. För tiden därefter räknas inte något skattetillägg på skatten. Förfarandet är baserat på gammal rättspraxis (högsta förvaltningsdomstolens beslut 1983-B-II-590). På skatten räknas för denna tid inte heller kvarskatteränta eller samfundsränta som ska betalas.

Om inkomstskatt inte betalas på förfalldagen ska på den obetalda skatten uppbäras förseningsränta enligt lagen om förseningsränta. Förseningsränta räknas från dagen efter förfalldagen till betalningsdagen. Förseningsräntan är referensräntan enligt räntelagen förhöjd med sju procentenheter, dock minst tre euro. Om räntan sänks eller avlyfts till följd av ändringssökande, ska förseningsräntan på det minskade eller avlyfta beloppet återbäras. Förseningsränta beräknas inte på samfundsränta som ska betalas och inte heller på kvarskatteränta eller skattetillägg.

2.4 Skatteuppbörd

2.4.1 Reglering av skatteuppbörd och indrivning

Lagen om skatteuppbörd träder i kraft vid ingången av 2017 och innehåller bestämmelser om betalning av skatter som uppbärs av Skatteförvaltningen, om användning av förskott och andra belopp till betalning av skatt, om skatteåterbäring, om användning av återbäring till betalning av skatter och Skatteförvaltningens övriga fordringar, om indrivning av skatt, om skatteansvar, om internationell överföring av skattemedel samt om ändringssökande.

I det första skedet av revideringen behandlas utifrån det nya uppbördsförfarandet skatter som ska betalas på eget initiativ enligt 7 § i skatteuppbördslagen samt försummelseavgift enligt lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelserna om det nya uppbördsförfarandet ska delvis tillämpas också på arvsskatt och gåvoskatt samt då källskatt i anslutning till räntor, utdelningar och royaltier återbärs till inkomsttagaren. I fråga om andra skatter gäller i det första skedet av reformen fortfarande bestämmelserna om det gamla uppbördsförfarandet.

I skatteuppbördslagen finns en allmän bestämmelse om återbäringsräntesatsen för alla skatter inom lagens tillämpningsområde och en bestämmelse om hur räntor ska räknas då förskottsåterbäring eller förskottsinnehållning används till betalning av en fordran. I skatteuppbörslagen föreskrivs också om preskription av skatter och accessoriska kostnader.

2.4.2 Vissa bestämmelser i lagen om skatteuppbörd

Enligt skatteuppbördslagen får den skattskyldige ett månatligt sammandrag av skatter och avgifter som ska betalas på eget initiativ och behandlas i enlighet med det nya uppbördsförfarandet. Av sammandraget ska framgå användningen av avgifter och återbäringar, obetalda skatter och betalningsuppsmaningar. Genom sammandraget delges också vissa av Skatteförvaltningens beslut enligt skatteuppbördslagen. Skatteförvaltningen kan i sammandraget dessutom ta in andra uppgifter än de som nämns i bestämmelsen. Sammandraget ska delges den skattskyldige genom Skatteförvaltningens e-tjänst. Uppgifterna kan på begäran av den skattskyldige sändas också per post. Den skattskyldige anses emellertid alltid ha fått ta del av sammandraget den

RP 237/2016 rd

sjunde dagen efter utgången av den kalendermånad som sammandraget avser. Tidsfristen för ändringsökande när det gäller uppgifter i sammandraget börjar från denna delgivning.

Skatteförvaltningen kan på begäran av den skattskyldige hålla kvar en återbäring för betalning av kommande betalningsförpliktelser. Kvarhållandet ger den skattskyldige möjlighet att minska på penningrörelsen till och från Skatteförvaltningen. I skatteuppbördslagen föreskrivs också om rättelse av fel i uppbördsförfarandet och om tidsfristen för rättelse.

Bestämmelserna om sammandrag och kvarhållande av återbäring samt om rättelse av fel i uppbördsförfarandet ska tillämpas endast på skatter och avgifter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet. I skatteuppbördslagen finns inte motsvarande bestämmelser om andra skatter. Återbäringar som avser sådana skatter kan sålunda inte hållas kvar och den skattskyldige har inte rätt att få uppgifter om dem i det månatliga sammandraget. Trots att det i skattelagstiftningen inte finns bestämmelser om rättelse av fel i fråga om andra skatteslag, korregerar Skatteförvaltningen dock med stöd av förvaltningslagen (434/2003) också fel i uppbördsförfarandet när det är fråga om sådana skatteslag.

I skatteuppbördslagen föreskrivs om förfarandet vid användning av återbäringar i fråga om samtliga skatteslag, med undantag för sådana specialarrangemang för återbäring som föreskrivs i mervärdesskattelagen. Återbäringar ska med undvikande av onödiga transaktioner användas till betalning av skatter, dröjsmålspåföljder och andra fordringar som Skatteförvaltningen har. Återbäringar och betalningar ska i det första skedet av revideringen av uppbördsförfarandet först användas till Skatteförvaltningens fordringar inom ramen för den helhet som utgörs av ett eller flera skatteslag, varefter återstående belopp används till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar och slutligen till betalning av andra myndigheters fordringar. Skatteåterbäringar som behandlas i det nya uppbördsförfarandet ska i första hand användas till Skatteförvaltningens fordringar som behandlas i det nya uppbördsförfarandet, medan skatteåterbäringar som behandlas i det gamla uppbördsförfarandet används till fordringar som behandlas i det gamla uppbördsförfarandet.

Enligt skatteuppbördslagen blir det i sista hand fråga om en skatteförhöjning i den interna betalningsordningen gällande skatter och avgifter som ska behandlas enligt det nya uppbördsförfarandet. I fråga om andra skatter ska betalningar och återbäringar användas för betalning av skatteförhöjning efter skattekapitalet.

Till Finland kan från utlandet överföras skatt på inkomst som erhållits i det landet. Förfarandet är baserat på det mellan de nordiska länderna den 7 december 1989 ingångna avtalet om handräckning i skatteärenden och den överenskommelse som den 30 juni 1997 enligt artikel 20 träffats mellan de behöriga myndigheterna i Danmark, Färöarna, Finland, Island, Norge och Sverige. I lagen om beskattningsförfarande och i den nya skatteuppbördslagen föreskrivs om tillgodoräkning av skatt som överförts från utlandet.

Enligt lagen om beskattningsförfarande ska förskott som från en annan stat överförts till Finland användas till betalning av skatterna för skatteåret i samband med att beskattningen verkställs. I skatteuppbördslagen föreskrivs om användning av överförd skatt efter att beskattningen avslutats. Då till Finland från en främmande stat har överförts skatt eller förskott på skatt och då förskottet inte har använts till avkortning av den skattskyldiges skatter enligt lagen om beskattningsförfarande vid beskattningen av motsvarande inkomst, ska de överförda medlen användas till betalning av den kvarsatt eller något annat belopp som återstår att betala vid uppbörden i samband med denna beskattning. På den del av skatten som svarar mot de överförda medlen tas inte ut någon i lagen om beskattningsförfarande avsedd kvarsatt ränta eller samfundsrenta som ska betalas. Räntor ska enligt bestämmelsen inte tas ut heller vid senare betalning.

Enligt skatteuppbördslagen ska i det nya uppbördsförfarandet behandlas skatter som betalas på eget initiativ, arvsskatt, gåvoskatt samt återbäring av källskatt till inkomsttagaren i anslutning till räntor, dividender och royaltyer som används till betalning av dessa skatter, också till den del som återbäringens belopp är mindre än fem euro. Andra skatter som ska betalas på eget initiativ än sådana som behandlas i det nya uppbördssystemet tas inte ut, om beloppet är mindre än tio euro.

2.4.3 Användning av förskottsåterbäring till betalning av makens skatter

Enligt lagen om beskattningsförfarande kan en skattskyldig yrka att en förskottsåterbäring används till betalning av makens skatter. Innan förskottet används till betalning av makens skatter ska på förskottsåterbäringen och kvarskatten räknas återbäringsränta respektive kvarskatteränta. Yrkandet att förskottsåterbäringen ska användas till förmån för maken ska framföras innan beskattningen för skatteåret i fråga slutförs. Ett sådant yrkande kan inte längre framställas i det skedet då ändring söks.

Syftet med överföring av förskottsåterbäring har varit att skattskyldiga kan minska på penningrörelsen till och från Skatteförvaltningen. Om förskottsåterbäringen räcker till makens skatt behöver maken inte separat betala kvarskatt. Om förskottsåterbäringen inte räcker till betalning av makens skatt ska maken betala återstoden av kvarskatten till Skatteförvaltningen.

2.4.4 Ränta på obetald skatt

På skatt som ska betalas på eget initiativ och behandlas i det nya uppbördsförfarandet räknas förseningsränta enligt lagen om förseningsränta. Räntesatsen är referensräntan enligt räntelagen förhöjd med sju procentenheter. Räntan räknas från dagen efter förfallodagen till betalningsdagen, enligt de faktiska kalenderdagarna.

På annan obetald skatt som ska betalas på eget initiativ än sådan som behandlas i det nya uppbördsförfarandet räknas förseningsränta enligt lagen om förseningsränta. Räntesatsen är referensräntan enligt räntelagen förhöjd med sju procentenheter. Räntan räknas från dagen efter förfallodagen till betalningsdagen. På arvsskatt och gåvoskatt räknas förseningsränta enligt de faktiska kalenderdagarna och på andra skatter så att en månad anses bestå av 30 dagar och ett år av 360 dagar.

2.4.5 Preskription av förskott

Förskott som påförts vid förskottsuppbörd preskriberas enligt lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) i regel fem år efter ingången av året efter det år då förskottet påfördes. Preskriptionstiden för förskott och kvarskatt räknas från början av kalenderåret efter påförandet. En skattskyldig kan påföras förskott i rater under skatteåret, under året före skatteåret och i vissa situationer också under det andra året före skatteåret. Kvarskatt påförs i samband med att beskattningen för skatteåret slutförs. Förskott och kvarskatt kan sålunda formellt preskriberas vid olika tidpunkter.

Om förskott för ett skatteår fortfarande är obetalda en månad innan beskattningen slutförs ska debiteringen upphävas i fråga om obetalda förskott och endast betalda förskottsbelopp räknas till godo vid beskattningen. Till den del som obetalda förskott ska ha behövts till betalning av skatten för ett skatteår ska den skatt som motsvarar obetalda förskott påföras som kvarskatt. Av denna anledning ska skatt som påförts då beskattningen verkställdes och sådana obetalda förskott som behövs till betalning av skatteårets skatt de facto preskriberas samtidigt, trots att förskott som självständig skatt preskriberas tidigare än kvarskatten.

3 Bedömning av nuläget

3.1 Förskott vid inkomstbeskattning

3.1.1 Fastställande och komplettering av förskott

Förskottsuppbörd

Tidsfristerna för avlyftande och sänkning av förskott är inte enhetliga. Ett förskott kan avlyftas i sin helhet ännu två månader innan beskattningen slutförs. Ansökan om sänkning av förskott ska göras betydligt tidigare och ansökningstiderna är olika långa för olika kategorier av skattskyldiga. Samfund och samfällda förmåner ska ansöka om sänkning av förskott inom fyra månader räknat från utgången av den månad då räkenskapsperioden löper ut. Skatteförvaltningen kan fastställa eller höja förskott endast så att de förfaller till betalning under skatteåret. Om förskotten har varit alltför små i förhållande till den beskattningsbara inkomsten under skatteåret kan den skattskyldige under eller efter skatteåret komplettera förskottsbetalningen genom att betala förskottskomplettering.

Till följd av de olika långa tidsfristerna försätts de skattskyldiga i olika ställning beroende på sin rättsliga form. En fysisk person och ett dödsbo kan inte ansöka om sänkning av förskott som fastställts på dess inkomst av näringsverksamhet eller jordbruk, trots att förskottet uppenbart är alltför stort i förhållande till den faktiska inkomsten för skatteåret. Överbetalt förskott betalas tillbaka som förskottsåterbäring först efter slutförd beskattning. Däremot kan ett aktiebolag få tillbaka överbetalda förskott för motsvarande verksamhet efter räkenskapsperiodens utgång men före slutförd beskattning genom att framställa ett yrkande om saken inom fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång. Olika företagsformer behandlas sålunda för närvarande på olika sätt i situationer där det är fråga om sänkning av förskott.

På grund av de nuvarande tidsfristerna kan Skatteförvaltningen inte fastställa förskott t.ex. för överlåtelse som skett i slutet av skatteåret, trots att överlåtelsevinstens och skattens belopp har utretts. Egendomsöverlåtelse behandlas sålunda på olika sätt beroende på i vilket skede av skatteåret överlåtelsen har skett. Om förskott inte hinner förfalla till betalning under skatteåret kan skatten påföras först som kvarskatt.

När förskottsuppbördslagen stiftades motiverades de olika långa tidsfristerna med tekniska argument. Numera finns det inte längre några med verkställandet av beskattningen eller skatteuppbörden sammanhängande tekniska skäl för att förskott inte kan minskas och avlyftas med tillämpning av längre och enhetliga tidsfrister också efter skatteårets utgång.

Komplettering av förskott

Komplettering av förskott har visat sig vara ett relativt enkelt och populärt sätt att betala inkomstskatt. Skatteåren 2012–2014 har komplettering av förskott årligen betalats av ca 28 000–30 000 samfund och samfällda förmåner. Inbetalningarna har varierat mellan 0,9 och 1,3 miljarder euro. Under samma period har ca 77 000–88 000 fysiska personer och inhemska dödsbon årligen betalat förskottskomplettering. Inbetalningarna har varierat mellan 0,5 och 0,7 miljarder euro. I siffrorna för fysiska personer och inhemska dödsbon räknas också in sådana senast en månad före slutförd beskattning gjorda betalningar av kvarskatt som jämföras med förskottskomplettering.

För närvarande betalas förskottskomplettering på den skattskyldiges eget initiativ på basis av de uppgifter i meddelandefältet som lämnas i samband med betalningen. Uppgifterna om förskottskomplettering kan inte utnyttjas vid transaktioner som sker via utländska banker och

också vissa inhemska banker har avvecklat eller håller på att avveckla förfarandet med att lämna uppgifter i meddelandefältet. Av denna anledning baseras betalningar ofta på bristfälliga uppgifter, vilket innebär att de inte systematiskt kan hänföras till de skatter som den skattskyldige avser. En förutsättning för att en betalning korrekt ska kunna hänföras till en skattskyldigs skatter är, liksom i fråga om andra betalningar, att ett referensnummer uppges och förmedlas.

I syfte att förenhetliga beskattningen föreslås att förfarandet med särskild förskotts komplettering slopas och att de skattskyldiga ges möjlighet att komplettera förskottsbetalningen genom ett utvidgat och smidigare förskotts förfarande.

3.1.2 Uppfyllande av kravet på motsvarighet

Kravet på motsvarighet

Enligt förskottsuppbördslagen ska förskottsinnehållningen och förskottsbetalningen av skatt så exakt som möjligt motsvara den slutliga skatt som ska betalas för skatteåret. Då kravet på motsvarighet uppfylls betalas och redovisas skatten till skattetagarna i realtid, allteftersom inkomster flyter in.

Förskottsbetalningen baseras på en uppskattning av skatteårets beskattningsbara inkomst och den skatt som ska fastställas på basis av den. Av denna anledning kan förskotten inte exakt motsvara skatten för skatteåret. Den skattskyldige har själv de bästa förutsättningarna att uppskatta sina inkomster för skatteåret. Också för den skattskyldige kan det vara svårt att under skatteåret uppskatta skattebeloppet, t.ex. på grund av de periodiseringsbeslut som företaget ska fatta i slutet av året samt på grund av den invecklade personbeskattningen. Den skattskyldige är inte heller skyldig att be om fastställande eller höjning av förskott trots att det är uppenbart att förskottsbetalningen inte motsvarar den slutliga skatten.

Skatteförvaltningen kan fastställa förskott på tjänstens vägnar. Dessutom kan Skatteförvaltningen under skatteåret höja förskottet om förskottsbeloppet uppenbart är alltför litet. Skatteförvaltningen har dock i praktiken begränsade möjligheter att utreda och systematiskt övervaka att t.ex. förskott som ska betalas på företagsinkomster räcker till betalning av skatteårets skatter och avgifter.

Skatteförvaltningen har i allmänhet inte förutsättningar att avvika från ett samfunds eller en samfällid förmåns yrkande om sänkning av förskott, då den skattskyldige med sin ansökan lämnar in de bilagor och utredningar som krävs. Utredningar som i beskattningspraxis avkrävs samfund och samfällida förmåner är t.ex. den senaste resultaträkningsrapporten, en kopia av ett mellanbokslut eller någon annan motsvarande utredning om bolagets ekonomiska tillstånd. Om begärda utredningar inte lämnas in ska yrkandet om sänkning sannolikt att avslås. I fråga om andra bokföringsskyldiga, exempelvis affärsidkare, yrkesutövare och övriga skattskyldiga, förutsätts att den utredning som krävs för sänkning av förskott är tillförlitlig och adekvat.

Bokföringsskyldigas förskott baseras på en uppskattning av den beskattningsbara inkomsten, delvis också med beaktande av den skattskyldiges periodiseringslösningar och dispositiva yrkanden. I fråga om andra skattskyldiga har periodiseringslösningar inte motsvarande betydelse.

I beskattningspraxis har det förekommit fall där ett samfund först ansöker om sänkning eller avlyftande av sina förskott och efter skatteårets slut betalar motsvarande skatt som komplettering av förskott. Genom detta förfarande kan samfundet få räntefri skattecredit ända till den tidpunkt då skattedeklarationen ska lämnas in. Skatteåren 2012—2014 avlyftes årligen på an-

sökan förskott för ca 2 200—2 500 samfund och samfällda förmåner, vilka dock senare betalade komplettering för skatteåret. Dessa skattskyldigas andel utgjorde årligen 10—12 procent av alla samfund och samfällda förmåner för vilka hade fastställts förskott och som också betalade förskotts komplettering. Dessa skattskyldigas sammanlagda inbetalningar varierade årligen mellan ca 155 och 216 miljoner euro.

I fråga om andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner avlyftes förskott skatteåren 2012—2014 årligen för ca 1 300 skattskyldiga som betalade förskotts komplettering. Denna kategori av skattskyldiga utgjorde årligen ca sju procent av de övriga skattskyldiga för vilka hade fastställts förskott och vilka dessutom betalade komplettering. Årligen betalade de sammanlagt 10,9—12,9 miljoner euro i förskotts komplettering.

Samfund och samfällda förmåner

Samfund och samfällda förmåner ska under en räkenskapsperiod betala förskott på inkomstskatt. Skatteåren 2012—2014 betalade samfunden och de samfällda förmånerna årligen sammanlagt mellan ca 3,2 miljarder och 3,9 miljarder euro i förskott. Samfunden och de samfällda förmånerna påfördes skatteåren 2012—2014 inkomstskatt till ett sammanlagt årligt belopp som varierade mellan 4,4 miljarder och 4,7 miljarder euro. De skatter som vid förskottsbetalningen betalades av samfunden och de samfällda förmånerna motsvarade ca 71—81 procent av skatteårets sammanlagda inkomstskatt.

Från samfund och samfällda förmåner flyter, utöver förskottsbetalningarna, i mindre utsträckning in inkomstskatt i form av förskottsinnehållningar. På betalningar till samfund och samfällda förmåner uppbärs årligen sammanlagt ca 5—6 miljoner euro i förskottsinnehållningar.

Enligt statistiken för åren 2012—2014 betalade samfunden och de samfällda förmånerna årligen mellan ca 0,9 och 1,3 miljarder euro i komplettering av förskott. Betalningen av dessa kompletteringar skedde i stor utsträckning de sista dagarna av tidsfristen för räntefri förskotts komplettering. Av kompletteringarna betalades ca 84 procent under den sista månaden av den räntefria betalningstiden och ca 54 procent den sista dagen av den räntefria betalningstiden.

Förskott påfördes skatteåren 2012—2014 årligen ca 117 000—130 000 samfund och samfällda förmåner. Utöver de ovan nämnda samfunden och samfällda förmånerna fanns det samtidigt årligen ca 5 300 samfund och samfällda förmåner som inte betalade förskott men däremot förskotts komplettering. Dessa skattskyldigas andel av de samfund och samfällda förmåner som betalade komplettering av förskott utgjorde ca 19 procent. Dessa samfunds och samfällda förmånernas sammanlagda kompletteringsbetalningar varierade årligen mellan ca 81 miljoner och 105 miljoner euro, vilket motsvarande ca 8—10 procent av samfundens och de samfällda förmånernas sammanlagda förskotts kompletteringar.

Övriga skattskyldiga

På andra skattskyldigas än samfunds och samfällda förmånernas, dvs. närmast fysiska personers och dödsboms inkomster tas, beroende på inkomsttypen, ut skatt antingen som förskottsinnehållning eller som skatt som ska betalas vid förskottsbetalning. Skatteåren 2012—2014 varierade de sammanlagda årliga förskottsinnehållningarna mellan ca 26,0 och 28,3 miljarder euro. I fråga om andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner varierade de för skatteåren 2012—2014 fastställda sammanlagda skatterna och avgifterna mellan 26,8 och 29,9 miljarder euro. De sammanlagda förskottsinnehållningarna och förskottsbetalningarna har motsvarat ca 99—102 procent av skatteårens sammanlagda skatter och avgifter.

Enligt statistiken för åren 2012—2014 betalade andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner årligen mellan ca 0,5 och 0,7 miljarder euro i komplettering av förskott. Också i fråga om övriga skattskyldiga skedde kompletteringsbetalningarna företrädesvis de sista dagarna av tidsfristen för räntefri kompletteringsbetalning. Övriga skattskyldiga betalade ca 60 procent av kompletteringarna under den sista månaden av den räntefria betalningstiden och 26 procent den sista dagen av den räntefria betalningstiden.

En fysisk person kan ha både inkomster som är föremål för förskottsinnehållning och inkomster som är underkastade förskottsuppbörd. Affärsidkare och yrkesutövare kan t.ex. ha inkomst av näringsverksamhet för vilken de ska betala förskottsskatt, och dessutom löne- eller förmånsinkomster som är föremål för förskottsinnehållning. En jordbruksidkare kan utöver jordbruksinkomster ha inkomster som är underkastade förskottsinnehållning. Också löntagare och pensionstagare kan ha hyresinkomster, överlåtelsevinster eller andra förskottspflichtiga inkomster.

Affärsidkare och yrkesutövare samt dessas makar betalade skatteåren 2012—2013 ca 653—678 miljoner euro i förskott och vid beskattningen av dem tillgodoräknades förskottsinnehållningar på ca 676—720 miljoner euro. För skatteåren 2012—2013 påfördes de årligen 1,47—1,53 miljarder euro i skatter och avgifter. Det sammanlagda beloppet av förskott och förskottsinnehållningar motsvarade skatteåren 2012—2013 ca 90—92 procent skatteårets sammanlagda skatter och avgifter.

Skatteåret 2014 betalade affärsidkare och yrkesutövare ca 633 miljoner euro i förskott och vid beskattningen av dem tillgodoräknades förskottsinnehållningar på ca 222 miljoner euro. De sammanlagda förskotten och förskottsinnehållningarna motsvarade ca 84 procent av de sammanlagda skattena och avgifterna.

Jordbruksidkare och deras makar betalade skatteåren 2012—2013 ca 230—254 miljoner euro i förskott och vid beskattningen av dem tillgodoräknades ca 1,19—1,30 miljarder euro i förskottsinnehållningar. Skatteåren 2012—2013 påfördes de årligen sammanlagt ca 1,50—1,63 miljarder euro i skatter och avgifter. Förskottsbetalningarnas och förskottsinnehållningarnas sammanlagda belopp motsvarade skatteåren 2012—2013 ca 95 procent av respektive skatteårs sammanlagda skatter och avgifter.

Skatteåret 2014 betalade jordbruksidkare ca 246 miljoner euro i förskott och vid beskattningen av dem tillgodoräknades ca 377 miljoner euro i förskottsinnehållningar. De sammanlagda förskotten och förskottsinnehållningarna motsvarade 2014 ca 84 procent av skatternas och avgifternas sammanlagda belopp.

Förskott påfördes skatteåren 2012—2014 årligen ca 330 000—356 000 andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner. Utöver ovan nämnda skattskyldiga fanns det samtidigt årligen ca 58 000—68 000 andra skattskyldiga som inte betalade förskott men nog komplettering av förskott. Dessa skattskyldigas andel av övriga skattskyldiga som betalade komplettering av förskott utgjorde ca 74—78 procent. De betalda kompletteringarnas sammanlagda belopp varierade årligen från ca 318 till 458 miljoner euro, vilket motsvarade ca 62—68 procent av de sammanlagda förskottskompletteringar som betalades av övriga skattskyldiga.

Slutsatser

Betalningsuppgifterna visar att motsvarighetskravet vid förskottsuppbörden inte i alla avseenden uppfylls på ett effektivt och jämlikt sätt. För de kategorier av skattskyldiga vilkas inkomster huvudsakligen är underkastade förskottsuppbörd, är den sammanlagda skatt som flyter in vid förskottsbetalningen och förskottsinnehållningen mindre än summan av de skatter som de

påförs för skatteåret. I synnerhet när det gäller samfund är skillnaden betydande mellan å ena sidan den skatt som flyter in under skatteåret och å andra sidan den slutliga skatt som fastställs för skatteåret. Då skatten flyter in som förskotts innehållning ska förskottsbetalningen att bättre motsvara den skatt som fastställs för skatteåret. Den nuvarande situationen kan inte anses vara tillfredsställande med tanke på jämlikheten mellan de skattskyldiga och motsvarighetskravet i fråga om förskottsbetalningen.

Kvarskatteräntan motiverar de skattskyldiga att se till att det vid förskottsbetalningen insamlade skattebeloppet är tillräckligt. Räntepåföljderna i anslutning till kvarskatten är ett ändamålsenligt sätt att främja överensstämmelsen mellan förskottsbetalningen och den slutliga beskattningen. Den skattskyldige har själv den bästa uppfattningen om sina framtida inkomster och räntepåföljden motiverar att se till att ett tillräckligt skattebelopp samlas in vid förskottsbetalningen. Alternativa metoder, exempelvis uppföljning av tillräckligheten genom att Skatteförvaltningen ber om utredningar och gör inspektioner, är inte effektiva eller ändamålsenliga från administrativ synpunkt och de innebär också en extra administrativ börda för de skattskyldiga.

En skattskyldig som under ett skatteår eller en räkenskapsperiod inte har betalat tillräckligt mycket i förskott kan för närvarande helt slippa betala kvarskatteränta genom att efter räkenskapsperioden eller skatteåret betala förskottskomplettering. Den räntefria betalningstiden är för samfund och samfällda förmåner fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång och för övriga skattskyldiga en månad efter skatteårets utgång. Den skattskyldige kan genom att betala förskottskomplettering inom de ovan nämnda tidsfristerna helt undgå räntepåföljder, oberoende av ett hur stort belopp eller en hur stor andel av den skatt som fastställs för skatteåret den skattskyldige betalar som förskottskomplettering.

I regeringens proposition med förslag till lag om skatteförvaltningen och till lag om beskattningsförfarande samt till vissa lagar som har samband med dem (RP 131/1995 rd) motiverades de tidsfrister för förskottskomplettering och ränta som tillämpas på samfund med att samfundet själv ska räkna ut sina skatter på basis av sina bokslutsuppgifter. Därvid ska beaktas också räkenskapsperiodens utdelningar enligt tidigare eller kommande beslut samt tillgodoräknande av bolagsskatt i anslutning till erhållna utdelningar. Om den beräknade skatten är större än de förskott som räknas till godo kan samfundet på eget initiativ betala skillnaden som förskottskomplettering. Om däremot den beräknade skatten är mindre än de förskott som ska räknas till godo kan samfundet ansöka om sänkning av förskottet inom fyra månader från räkenskapsperiodens utgång.

Den räntefria betalningstid på fyra månader som ska tillämpas vid beskattningen av samfund sammanhänger med inlämningstiden för samfundets skattedeklaration och med tidsfristen för upprättande av det bokslut som skattedeklarationen baseras på. Enligt bokföringslagen ska bokslutet och verksamhetsberättelsen upprättas inom fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång. I bokföringslagen föreskrivs också om bokföringstidpunkten för olika transaktioner. Enligt bokföringslagen ska kontantbetalningar bokföras utan dröjsmål. Övriga noteringar ska göras i så god tid att i bokföringslagen eller enligt någon annan lag förutsatta anmälningar och deklarerationer till myndigheterna för beskattning eller andra syften kan upprättas på det sätt som föreskrivs om uppdaterad bokföring.

Trots att ett samfunds skattedeklaration huvudsakligen är baserad på bokslutet, kan de skattskyldiga med hjälp av moderna bokföringsprogram och löpande bokföring vanligen i realtid ta fram uppgifter om räkenskapsperiodens verksamhetsresultat och den inkomstskatt som ska betalas på basis av resultatet. De anmälningar och deklarerationer som ska göras och lämnas in under räkenskapsperioden, exempelvis månatliga momsdeklarerationer och deklarerationer av arbetsgivaravgifter, förutsätter bokföring i realtid också av poster som påverkar dessa.

För bolag som emitterat offentligt noterade värdepapper gäller dessutom värdepappersmarknadslagens (746/2012) bestämmelser om informationsskyldighet, vilket i praktiken förutsätter en resultaträkning för räkenskapsperioden. Den regelbundna informationsskyldigheten innebär enligt värdepappersmarknadslagen skyldighet att upprätta och offentliggöra en halvårsrapport, som ska ge en rättvisande bild av emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning. Halvårsrapporten ska upprättas enligt samma bokförings- och värderingsprinciper som bokslutet. Halvårsrapporten ska offentliggöras utan obefogat dröjsmål, dock senast tre månader efter rapportperiodens utgång.

Ett aktiebolags beslut om utdelning för en räkenskapsperiod inverkar inte längre på beloppet av den skatt som bolaget ska betala, eftersom systemet med gottgörelse för bolagsskatt har slopats från och med skatteåret 2005. På grund av den inverkan som ett utdelningsbeslut har behövs sålunda inte någon fyra månaders räntefri betalningstid för förskottskomplettering.

Företagens förutsättningar att se till att tillräckliga förskott debiteras och att reagera då förskottsbeloppen än alltför små genom att be om fastställande av förskott eller genom att komplettera förskottsuppbörden innan bokslutet upprättas och skattedeklarationen lämnas in har förbättrats jämfört med tiden då de nuvarande bestämmelserna om förskottskomplettering kom till. Också andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner kan bättre än förr med hjälp av utvecklade bokföringsprogram redan under skatteåret följa hur beskattningsbar inkomst uppkommer i företagsverksamheten. Skatteförvaltningen tillhandahåller också olika elektroniska tjänster, exempelvis Verokortti verkossa och en skatteprocenträknare med vilken personkunder redan under skatteåret kan bedöma om förskottbetalningen är tillräcklig.

Den nuvarande för samfund och samfällda förmåner gällande fyra månaders räntefria betalningstiden efter utgången av räkenskapsperioden fördröjer i onödan skattebetalningen och fungerar inte som motivation att redan under räkenskapsperioden se till att förskottbetalningen är tillräcklig. Den räntefria betalningstiden leder i praktiken till att bristande skattebelopp betalas först vid utgången av den skattefria betalningstiden, trots att den skattskyldige redan tidigare varit medveten om det korrekta beloppet. Inte heller räntesatsen 0,5 procent som tillämpas när ränta räknas på andra skattskyldigas kvarskatt som understiger 10 000 euro motiverar de skattskyldiga att under skatteåret betala skatt på inkomster som är underkastade förskottsuppbörd.

Det kan såväl för samfund och samfällda förmåner som för övriga skattskyldiga vara svårt att under skatteåret uppskatta det exakta skattebeloppet för skatteåret i fråga. Av den anledningen ska de skattskyldiga fortsättningsvis ha möjlighet att under en kort tid komplettera förskottbetalningen, utan att drabbas av räntepåföljder. För att främja enhetligheten i ränteberäkningen ska alla skattskyldiga ges en lika lång tid för räntefri förskottskomplettering.

3.1.3 Tillgodoräknande av förskott

Det nuvarande förfarandet som innebär att obetalda förskott avlyfts innan beskattningen slutförs, också till den del som de behövs till betalning av skatteårets skatt, är inte effektivt från administrativ synpunkt. Förfarandet innebär att uppbörden av skatt som fastställs för ett skatteår i onödan avbryts och att motsvarande skatt ska börja indrivnas på nytt som kvarskatt, om den skattskyldige inte betalar skatten ens som kvarskatt. Ett avbrott i uppbörden kan också äventyra skatteintaget.

I samband med att förskott avlyfts ska på obetalda förskott separat beräknas förseningsränta som påförs i samband med skatten för skatteåret. Förseningsräntan räknas på olika sätt beroende på om ett obetalt förskott ska ha behövts till betalning av skatteårets skatt eller inte. Förseningsräntan på obetalda förskott är för sin del ägnad att komplicera ränteberäkningen vid in-

komstbeskattningen samt skatteuträkningen. Förfarandet att fastställa förseningsränta på ett obetalt förskott som inte behövs till betalning av skatten för skatteåret avviker dessutom från huvudregeln när det gäller ränteberäkning i samband med beskattningen, dvs. att i sådana fall då debiteringen visar sig vara obefogad ska också motsvarande räntepåföljder avlyftas.

Det nya uppbördsförfarandet innebär att avgifter som hänför sig till skatter i första hand ska riktas till den obetalda skatterat som preskriberas först. Med tanke på uppbördsförfarandets enhetlighet är det konsekvent att också sådana förskott på inkomstskatt som den skattskyldige påförts i det nya uppbördsförfarandet behandlas på samma sätt som övriga skatterater som påförs för skatteåret, exempelvis kvarskatt och inkomstskatt med anledning av ändring i beskattningen. Detta förutsätter att det frångås det nuvarande förfarandet som innebär att endast betalda förskott räknas till godo medan obetalda förskott avlyfts vid den ordinarie beskattningen.

3.2 Samfunds och samfällda förmånens yrkanden om förskott samt inlämnande av skattedeclaration

3.2.1 Elektronisk deklARATION

Elektroniskt inlämnande innebär att informationen överförs till Skatteförvaltningen oförändrad efter kontroller av dataflödet. Det elektroniska förfarandet är snabbare, samtidigt som deklARATIONERNA och förskottsyrkANDENA innehållsmässigt blir av bättre kvalitet än om motsvarande uppgifter lämnas i pappersform. Den elektroniska tjänsten styr kommunikationen och förutsätter att vissa uppgifter lämnas. Styrningsfunktionen minskar felmöjligheterna.

I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om obligatorisk elektronisk deklARATION av skatter som ska betalas på eget initiativ från och med början av 2017. Avsikten är att förfarandet med obligatorisk elektronisk skattedeklARATION ska införas stegvis. I syfte att främja den elektroniska kommunikationen är det skäl att i detta skede utsträcka den elektroniska deklARATIONSSKYLDIGHETEN till att gälla också samfunds och samfällda förmånens yrkanden om förskott på inkomstskatt och deras inkomstskattedeklARATIONER.

3.2.2 Yrkanden om förskott

Eftersom det inte ställs några formkrav på yrkanden som gäller förskott på inkomstskatt får de skattskyldiga framställa sådana yrkanden formfritt och på olika sätt. År 2015 behandlade Skatteförvaltningen sammanlagt ca 35 000 ärenden som gällde samfunds och samfällda förmånens ansökningar om ändring av förskott på inkomstskatt.

Samfund och samfällda förmåner får framställa yrkanden om förskott på inkomstskatt som en elektronisk bilaga endast i sådana fall då inkomstskattedeklARATIONEN har lämnats in elektroniskt. Den som är skyldig att betala tonnageskatt får inte framställa ett yrkande om förskott på tonnageskatt elektroniskt om den skattskyldige inte lämnar in också tonnageskattedeklARATIONEN elektroniskt. Både i pappersform och som elektroniska bilagor inkomna yrkanden som gäller förskott på inkomstskatt avläses elektroniskt. Yrkanden i pappersform och som elektroniska bilagor förutsätter manuell handläggning och förfarandet omfattar inte dataflödeskontroll för att säkerställa att informationen är formellt korrekt. Informationen överförs inte heller automatiskt till systemet. Detta förlänger handläggningstiderna och ökar Skatteförvaltningens administrativa börda.

3.2.3 Skattedeclaration

Merparten av samfundens och de samfällda förmånernas inkomstskattedeclarationer lämnas in elektroniskt trots att det elektroniska förfarandet inte är obligatoriskt. Andelen elektroniskt inlämnade inkomstskattedeclarationer varierar dock mellan olika kategorier av skattskyldiga. Aktiebolagen utnyttjar de elektroniska kanalerna i större utsträckning än andra skattskyldiga.

Antalet samfund som lämnar in sin skattedeclaration elektroniskt ökar år för år. I januari—augusti 2015 lämnade tre av fyra aktiebolag in sin inkomstskattedeclaration elektroniskt medan två av tre aktiebolag gjorde det i januari—augusti 2014. Ungefär en tredjedel av övriga samfund och samfällda förmåner lämnade in sina inkomstskattedeclarationer för 2014 elektroniskt. Av dessa kunder lämnade över två tredjedelar in sina periodskattedeclarationer för 2014 elektroniskt.

Digitaliseringen av pappersdeklarationer fördröjer handläggningen och orsakar Skatteförvaltningen betydande kostnader. År 2015 uppgick digitaliseringskostnaderna till ca 640 000 euro. Vid optisk avläsning uppstår också fel som kan bero både på kundens åtgärder och på fel i den optiska avläsningsprocessen.

3.2.4 Kontonummer

En förutsättning för att meddela kontonummer via e-tjänsten är att den som lämnar uppgiften identifierar sig. Den som meddelar kontonumret ska sålunda ha de uppgifter som behövs för identifiering av den skattskyldiga. Det kan sålunda utgå ifrån att uppgiftslämnaren har rätt att meddela den skattskyldigas kontonummer. Risken för bedrägligt förfarande är klart större då ett kontonummer lämnas i papperform, dvs. risken för att en uppgiftslämnare som inte har rätt att företräda den skattskyldige försöker styra en återbäring till fel konto. Skatteförvaltningen har gjort den iakttagelsen att det i bedrägerifall där kontonummer lämnats i pappersform framför allt varit fråga om att styra momsåterbäringar till fel konton.

3.3 Ränteräkning vid inkomstbeskattningen

3.3.1 Räntor på kvarskatt och förskottsåterbäring

Regleringen av räntor på kvarskatt och förskottsåterbäringar är inte enhetlig för olika kategorier av skattskyldiga. Räntorna räknas på olika sätt beroende på om det är fråga om samfund och samfällda förmåner eller om andra skattskyldiga, exempelvis fysiska personer eller dödsbon.

Skillnaderna gäller beräkningsperioderna, räntesatsen för kvarskatt och räntans minimibelopp när det är fråga om kvarskatt. Vid beskattning av övriga skattskyldiga räknas ränta på kvarskatter och förskottsåterbäringar för längre tid än tre månader på samma sätt som vid beskattning av samfund och samfällda förmåner. På samfunds och samfällda förmånens kvarskatter ska däremot tillämpas en högre räntesats, som beroende på den rådande räntenivån kan vara upp till fyra procentenheter högre än räntan på andra skattskyldigas smärre kvarskatter. Från övriga skattskyldigas kvarskatterränta görs ett avdrag på 20 euro, vilket innebär att ca 94 procent av de övriga skattskyldiga som påförs kvarskatt inte behöver betala ränta på kvarskatten. Motsvarande avdrag görs inte från ränta som räknas på samfunds och samfällda förmånens kvarskatt, vilket innebär att de ska betala ränta också på mindre kvarskattebelopp.

Om flera räkenskapsperioder under samma kalenderår löper ut för ett samfund eller en samfälld förmån ska förskottsbetalningar och förskottsinnehållningar räknas till godo respektive betalas per räkenskapsperiod, medan samfundsskatt som ska återbäras, avvikande från det

normala sättet, räknas per skatteår. Ränta ska då inte räknas på skatt som påförs eller återbärs för skatteåret, utan på de kalkylerade skattebeloppen per räkenskapsperiod enligt särskilda regler. Antalet samfund och samfällda förmåner vilkas skatteår består av fler än en räkenskapsperiod är årligen ca 1 200, vilket utgör ca 0,7 procent av det sammanlagda antalet samfund och samfällda förmåner som årligen lämnar in skattedeclaration.

De nuvarande bestämmelserna om ränta på kvarsfatt är oenhetliga, vilket innebär att de skattskyldiga inte blir jämlit behandlade vid ränteberäkningen. De oenhetliga räntebestämmelserna komplicerar beräkningen vid inkomstbeskattningen och gör den svårbegriplig. Bestämmelserna om beräkning av ränta på samfunds och samfällda förmånens kvarsfatt och förskottsåterbäring är speciellt invecklade i situationer där flera räkenskapsperioder löper ut under ett och samma kalenderår. Också de olika räntebegreppen gör beräkningen av räntor svårbegriplig.

Den omständigheten att räntan räknas på olika sätt för olika kategorier av skattskyldiga ökar Skatteförvaltningens administrativa kostnader. De nuvarande räntepåföljderna uppfyller inte heller i alla avseenden motsvarighetskravet i fråga om förskottsbetalningen.

3.3.2 Räntor på obetalda förskott

Skatteåren 2012—2014 påfördes årligen ca 900—1 200 samfund och samfällda förmåner förseningsräntor för obetalda förskott och förseningsräntorna uppgick till sammanlagt ca 298 000—422 000 euro. Ca 300—400 av dessa är årligen sådana fall där förskott inte behövdes till betalning av skatteårets skatt och dessas andel av de påförda förseningsräntorna uppgick årligen till ca 155 000—288 000 euro.

Förseningsräntor på obetalda förskott påfördes skatteåren 2012—2014 årligen ca 4 500—4 900 övriga skattskyldiga till ett sammanlagt belopp av 825 000—885 000 euro. Av dessa fall var årligen ca 1 200 sådana där förskott inte behövdes till betalning av skatteårets skatt och dessas andel av de påförda förseningsräntorna var årligen ca 440 000—532 000 euro.

Påförandet av en separat ränta på obetalda förskott komplicerar ränteberäkningen vid inkomstbeskattningen som en helhet samt ränteberäkningen på kvarsfatt. En omständighet som ytterligare komplicerar saken är att på kvarsfatt som påförs på grund av obetalt förskott inte räknas ränta för den tid som förseningsränta räknas på det obetalda förskottet. Beräkningen av förseningsränta på obetalt förskott är också oenhetlig, eftersom bestämmelserna om olika kategorier av skattskyldiga delvis skiljer sig från varandra. Upprätthållandet av parallella ränteberäkningsmetoder för olika kategorier av skattskyldiga ökar dessutom Skatteförvaltningens administrativa kostnader.

3.3.3 Räntor vid ändringar i inkomstbeskattningen

Kvarsfatteträntan på skatt som ska betalas till följd av ändring i beskattningen och beloppet av samfundsränta som ska betalas fastställs från början av den tredje månaden efter slutförd beskattning på ett avvikande sätt jämfört med den föregående tiden. Sinsemellan avvikande beräkningsregler komplicerar ränteberäkningen.

Skattetillägg som påförs i samband med rättelse av beskattningen är till sin karaktär en dröjsmålsränta på skatt som den skattskyldige ska ha betalat senast som kvarsfatt redan vid den ordinarie beskattningen. Räknandet av skattetillägg skiljer sig emellertid från beräkningen av dröjsmålsränta i det avseendet att skattetillägg inte räknas från kvarsfattetens förfallodag utan i stället från början av den tredje månaden efter slutförd beskattning. De olika räntebe-

greppen och beräkningsreglerna när det gäller skattetillägg och dröjsmålsränta komplicerar ränteberäkningen och försämrar begripligheten.

Enligt nuvarande praxis ska i sådana fall då rättelse av beskattningen först lämnats ogjord men senare görs t.ex. på grund av ett beslut i en besvärinstans, på den skatt som påförs i samband med rättelsen inte över huvud taget räknas ränta eller skattetillägg för en viss period. Denna praxis stämmer inte överens med de bestämmelser som annars tillämpas då räntor räknas i samband med ändring av beskattningen och den komplicerar sålunda ränteberäkningen.

Från kvarskatteräntan på skatt som fastställs i situationer då beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner ändras, ska dras av det för skatteåret icke avdragna beloppet 20 euro, dock högst räntans belopp. Avdrag görs inte från samfunds och samfällda förmånens kvarskatteränta. Avdraget som görs från räntan på skatt som fastställs till följd av ändringar i beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner motiverar inte de skattskyldiga att i sin skattedeklaration lämna korrekta uppgifter om alla inkomster och avdrag som påverkar beskattningen och att innan beskattningen slutförs korrigera eventuella fel i deklarationen. Ränteavdrag i situationer då beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner ändras ökar oenhetligheten i ränteberäkningen mellan olika kategorier av skattskyldiga.

3.4 Skatteuppbörd

3.4.1 Bestämmelser om skatteuppbörd och indrivning

Skatteuppbördslagen innehåller bestämmelser om två olika uppbördsförfaranden. I syfte att förenhetliga uppbördsförfarandet utsträcks tillämpningen av det nya förfarandet etappvis till att gälla samtliga skatter som uppbärs av Skatteförvaltningen. I det andra skedet av reformeringen av uppbördsförfarandet överförs behandlingen av inkomstskatt, förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskotts- och sjukförsäkringslagen (1224/2004) samt tonnageskatt till det nya uppbördsförfarandet. Inkomstskatter som överförs till det nya uppbördsförfarandet är skatter som enligt skatteuppbördslagens 4 § ska uppbäras gemensamt, dvs. samfunds inkomstskatt och rundradioskatt samt statsskatt, kommunalskatt, försäkrades sjukförsäkringsavgift och personers rundradioskatt enligt lagen om beskattningsförfarande. På arvsskatt, gåvoskatt samt på källskatt som påförs inkomsttagaren och återbärs ska bestämmelserna om det nya uppbördsförfarandet tillämpas endast delvis. För genomförande av reformen ska skatteuppbördslagen ändras så att uppbörden av ovan nämnda skatter i sin helhet kan överföras till det nya uppbördsförfarandet.

Bestämmelserna om räntor på belopp som återbetalas är oenhetliga. Bestämmelser om återbäringsränta samt om förskottsåterbärning och förskottsinnehållning finns både i skatteuppbördslagen och i lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelser om ränta på belopp som återbetalas till följd av ändring i beskattningen finns i lagen om beskattningsförfarande.

I skatteuppbördslagen finns allmänna bestämmelser om preskription av skatt. Däremot finns det inga uttryckliga bestämmelser om preskription av förskott.

3.4.2 Vissa bestämmelser i skatteuppbördslagen

I skatteuppbördslagen finns inga bestämmelser om att den skattskyldige har rätt att i ett sammandrag som upprättas varje kalendermånad få uppgifter om andra skatter och avgifter som ska betalas på eget initiativ än sådana som behandlas i det nya uppbördsförfarandet. Bestämmelsen begränsar inte heller Skatteförvaltningens möjligheter att genom sammandraget ge den skattskyldige också andra uppgifter om skatter. Skatteförvaltningen kan sålunda i sammandra-

get lämna de skattskyldiga uppgifter t.ex. om arvsskatter som ska behandlas i det nya informationssystemet.

Bestämmelserna om rättelse av fel i uppbördsförfarandet och kvarhållande av återbäring är oenhetliga, eftersom skatteuppbördslagen till denna del ska tillämpas endast på skatter och avgifter som betalas på eget initiativ och behandlas i det nya uppbördsförfarandet. Också bestämmelserna om betalning och användning av skatteåterbäringar som ska behandlas i det nya respektive det gamla uppbördsförfarandet skiljer sig från varandra.

Enligt regleringen av användningsordningen för återbäringar är skatter som ska behandlas i det gamla uppbördsförfarandet bl.a. inkomstskatt, förskott och andra belopp som fastställts enligt förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, tonnageskatt samt källskatt som ska påföras och återbäras till inkomsttagaren för annat än ränta på royalty eller utdelning. Återbäringar på dem används i första hand till betalning av skatter som ska behandlas i det gamla uppbördssystemet och därefter till betalning av skatter som behandlas i det nya uppbördssystemet. För betalning av dessa skatter ska på motsvarande sätt användas återbäring av skatt som upp bärs enligt det gamla systemet först efter skatter som upp bärs enligt det nya systemet. Betalning och återbäring av skatter som behandlas enligt det gamla uppbördssystemet används till betalning av skatteförhöjning före skattekapitalet, då skattebetalningar och återbäringar som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet först används till betalning av skattekapitalet och därefter till skatteförhöjningen. Då inkomstskatt, förskott och andra belopp som fastställts enligt förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, tonnageskatt och källskatt som påförs inkomsttagaren överförs till det nya uppbördsförfarandet är det skäl att förenhetliga regleringen av användningsordningen för återbäringarna och betalningsordningen för skatten med bestämmelserna om andra skatter och avgifter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet.

Skatt som efter slutförd beskattning överförs från utlandet ska användas till betalning av kvarskatt som påförts i Finland. Räntor som räknats och fastställts på kvarskatten ska avlyftas. Att använda skatt som från utlandet har överförs till Finland för betalning av skatt som debiterats i Finland är komplicerat och förutsätter manuell handläggning vid skatteuppbörden.

3.4.3 Överföring av förskottsåterbäring mellan makar

På förskottsåterbäring och makes kvarskatt räknas för närvarande separat återbäringsränta och kvarskatteränta innan återbäringen dras av från makens kvarskatt. I fråga om ränteberäkningen skiljer sig beskattningen av makar sålunda inte från beskattningen av andra skattskyldiga. När det gäller betalning av kvarskatt skiljer sig beskattningen av makar däremot från beskattning av andra skattskyldiga i situationer där den skattskyldige har yrkat att förskottsåterbäringen ska användas till betalning av makens kvarskatt.

Möjligheten att överföra förskottsåterbäring till betalning av makens kvarskatt infördes under en tid då makar sambeskattades och då skatter och avgifter som samlats in vid förskottsuppbörd räknades till godo på ett annat sätt än för närvarande. Också användningen av banktjänster, exempelvis betalning av räkningar, gireringar samt aktiv uppföljning av kontotransaktioner, var på den tiden betydligt besvärligare än nu.

Förfarandet att använda förskottsåterbäringar till betalning av makens kvarskatt är ägnat att komplicera skatteuppbördsförfarandet. Att överföra återbäringar mellan skattskyldiga blir än mera komplicerat i och med övergången till det nya uppbördsförfarandet, där de skattskyldigas samtliga skatter tas ut i ett enda förfarande. I det nya uppbördsförfarandet ska avgifter och återbäringar som hänför sig till olika skatter automatiskt användas i en viss prioritetsordning, först till betalning av den skattskyldiges skatt av ifrågavarande slag och därefter till betalning av övriga skatter. I en sådan situation kan överföring av förskottsåterbäring enligt lagen om

RP 237/2016 rd

beskattningsförfarande till betalning av makens kvarskatt inte verkställas på det sätt som avses i bestämmelsen. Överförd förskottsåterbäring kan enligt förslaget eventuellt användas till betalning av makens andra skatter än kvarskatt.

Enligt statistiken tillämpas förfarandet att överföra förskottsåterbäring mellan makar i en liten utsträckning jämfört med hur ofta sådan överföring är möjlig. Åren 2010—2014 betalades årligen förskottsåterbäringar till i medeltal 230 000 skattskyldiga vilkas makar påfördes kvarskatt för samma år. Av dessa skattskyldiga överförde årligen i genomsnitt 11 procent eller ca 26 000 personer sin förskottsåterbäring till betalning av makens kvarskatt. Den överförda förskottsåterbäringen var i medeltal ca 440 euro.

Det sammanlagda beloppet av överförbara förskottsåterbäringar uppgick skatteåren 2010—2014 årligen till i medeltal 155 miljoner euro och de överförda förskottsåterbäringarnas sammanlagda belopp till i medeltal 12 miljoner euro per år. De sammanlagda överförda återbäringarna motsvarade ca åtta procent av de överförbara förskottsåterbäringarna sammanlagt.

De största överföringarna av förskottsåterbäringar mellan makar varierade åren 2010—2014 mellan ca 28 000 och 97 000 euro. Årligen görs 200—230 överföringar på över 4 000 euro mellan makar. De sammanlagda beloppen av överförda förskottsåterbäringar på över 4 000 euro varierade under granskningsperioden på årsnivå mellan ca 1,4 och 1,7 miljoner euro.

3.4.4 Ränta på obetald skatt

Ränteberäkningen på obetald skatt är inte enhetlig för olika skatteslag. Ränta räknas, beroende på skatteslaget, under benämningarna förseningsränta och dröjsmålsränta. Beräkningsreglerna varierar trots att räntesatsen är densamma.

3.4.5 Preskription av förskott

Då beskattningen för ett skatteår verkställs ska förskott som inte har betalats senast en månad innan beskattningen av en skattskyldig avslutats inte räknas till godo utan i stället avlyftas. Om beloppen som räknas till godo inte räcker till betalning av skatterna för ett skatteår ska den skattskyldige påföras kvarskatt. Den skatt som motsvarar det avlyfta förskottet tas då ut som kvarskatt och preskriptionstiden för skatten räknas från början av året efter att kvarskatten påförts. Av denna anledning har en preskriptionstid som avviker från den som gäller kvarskatten för närvarande i praktiken ingen betydelse för skatteuppbörden.

4 Målsättning och de viktigaste förslagen

4.1 Förskott vid inkomstbeskattningen

4.1.1 Fastställande och komplettering av förskott

Syftet med propositionen är att förenhetliga bestämmelserna om förskottsbetalning så att förfarandet då förskott fastställs, höjs, minskas och avlyfts samt tidsfristerna i anslutning till förskott förenhetligas för samtliga skattskyldiga. Det är också meningen att förskotten bättre ska motsvara den slutliga skatten och att de ska behandlas på ett ändamålsenligt sätt i det nya skatteuppbördsförfarandet.

Vidare föreslås sådana ändringar i bestämmelserna om fastställande och ändring av förskott att det blir möjligt att på ett smidigare sätt fastställa och ändra förskott. Skatteförvaltningen ska enligt förslaget på ansökan av den skattskyldige eller på tjänstens vägnar kunna sänka eller av-

lyfta förskott ända tills beskattningen avslutas. Till den skattskyldige kan till följd av ändringen i större utsträckning än för närvarande återbäras överbetalda förskott. Förskott ska på yrkande av den skattskyldige kunna fastställas till dess att beskattningen avslutas och på så sätt fastställda förskott kan förfalla till betalning också efter att beskattningen slutförts. En ändringsansökan som gjorts innan beskattningen slutförts och som inte avgjorts innan beskattningen slutförs förfaller enligt förslaget då beskattningen slutförs.

Skatteförvaltningen kan enligt förslaget på tjänstens vägnar fastställa förskott ända till utgången av den andra månaden efter skatteårets utgång, vilket innebär att förskott kan fastställas till dess att en personkund har förhandsifyllt sin skattedeklaration med anledning av en egendomsöverlåtelse som skett i slutet av skatteåret.

Till följd av de föreslagna ändringarna ska förskotten bättre och i realtid motsvara skatteårets slutliga skatt. De föreslagna ändringarna innebär att de förfaranden och tidsfrister avseende förskott som tillämpas på olika kategorier av skattskyldiga förenhetligas.

Det föreslås att bestämmelserna om förskottskomplettering upphävs. Den skattskyldige kan enligt förslaget komplettera förskottsbetalningen under skatteåret och därefter alltid till dess att beskattningen slutförs, genom att kräva att Skatteförvaltningen fastställer tilläggsförskott. På yrkande av den skattskyldige kan förskott för komplettering av förskottsbetalningen fastställas också på andra än förskottspliktiga inkomster, vilket innebär att förskottsbetalningen liksom med den nuvarande kompletteringen kan kompletteras så att den skattskyldige ansöker om fastställande av förskott. Den skattskyldige kan framställa sitt yrkande via Skatteförvaltningens elektroniska tjänster och på så sätt få ett förskottsbeslut. Därefter uppmanas den skattskyldige att betala in förskottet via nätbanken. Det föreslagna förfarandet som ersätter förskottskompletteringen är sålunda smidigt och förenligt med förfarandet som innebär att förskottsskatt betalas under skatteåret.

Efter skatteårets utgång förfaller ett förskott i regel till betalning tre veckor efter beslutet, men på yrkande av den skattskyldige kan förfallodagen bestämmas till ett tidigare datum, dock tidigast beslutsdagen eller, om denna inte är en bankdag, till följande bankdag. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om förfallodagarna för förskott.

4.1.2 Förskott som räknas skattskyldiga tillgodo

Syftet med propositionen är att förenkla inkomstbeskattningen och skatteuppbörden. Det föreslås att förfarandet för tillgodoräknande av förskott ändras så att de beaktas till det belopp som den skattskyldige ålagts att betala. Obetalda förskottsrate som behövs till betalning av skatteårets skatt ska vid utgången av skatteåret inte undantas från uppbörd, utan indrivningsåtgärder ska vidtas utan avbrott. Då förskott beaktas till fastställt belopp ska skatt som motsvarar det obetalda förskottsbeloppet inte på nytt fastställas som kvarskatt. Fortsatt skatteuppbörd utan avbrott tryggar också skatteintaget.

Om förskottsbelopp som räknas till godo vid beskattningen, förskottsinnehållningar och förskott som överförts till Finland från en annan stat är större än beloppet av de skatter som fastställts för ett skatteår, ska skillnaden räknas den skattskyldige till godo i första hand genom sänkning av de förskott som räknats till godo. Förskott som inte behövs till betalning av skatteårets skatt ska sänkas i ordning från den förskottsrate som förfallit till sist, enligt förfallodagarna. Betalda nedsatta förskottsbelopp ska återbetalas. Till den del som förskott inte har betalats ska beloppet sänkas och dröjsmålspåföljderna på det nedsatta beloppet avlyftas, men den skattskyldige kan inte få återbäringen i pengar. Om belopp som ska räknas till godo återstår ännu efter sänkningen av förskotten ska till den skattskyldige återbäras tillgodoräknade förskottsinnehållningar och förskott som från en annan stat överförts till Finland.

Belopp som betalas tillbaka efter slutförd beskattning kallas skatteåterbäring. Begreppet skatteåterbäring används redan nu allmänt för att beskriva återbetalning till den skattskyldige efter slutförd inkomstbeskattning, trots att lagen använder benämningen förskottsåterbäring. Det är inte konsekvent att i fortsättningen kalla överbetalda tillgodoräknade belopp för förskottsåterbäring, inte heller av den anledningen att beloppet enligt förslaget inte utgör återbäring till den del som det består av obetalda förskott. Det är inte heller ändamålsenligt att kalla belopp som återbetalas efter slutförd beskattning för förskottsåterbäring, eftersom en sänkning av förskott inte alltid utgör återbäring.

Om beloppet av förskott, förskottsinnehållningar och förskott som från en annan stat överförs till Finland och som ska räknas till godo vid beskattningen inte räcker till betalning av skatteårets skatter, ska det bristande beloppet påföras den skattskyldige som kvarskatt.

4.2 Samfunds och samfällda förmåners yrkande om förskott samt inlämnande av skattedeclaration

4.2.1 Elektronisk skattedeclaration

Syftet med propositionen är att skattedeclarationer i större utsträckning ska lämnas in elektroniskt. Det föreslås att skyldigheten att lämna in elektronisk skattedeclaration utsträcks till att omfatta yrkanden och inkomstskattedeclarationer som avser samfunds och samfällda förmåners förskott på inkomstskatt. Avsikten är att skyldigheten att lämna in skattedeclarationer elektroniskt stegvis utsträcks också till andra skatteslag, exempelvis samfunds och samfällda förmåners fastighetsskatt och, i beskattningsreformens slutskede, till uppgifter om överlåtelseskatt.

Det elektroniska deklaraionsförfarandet gör det möjligt för Skatteförvaltningen att effektivare allokera sina resurser eftersom informationen inte särskilt behöver digitaliseras och eftersom det elektroniska deklaraionsförfarandet minskar felmöjligheterna. Det elektroniska deklaraionsförfarandet stödjer också målsättningen att digitalisera den offentliga förvaltningen, som nämns i programmet för statsminister Juha Sipiläs regering och i finansministeriets framtidsöversikt 2014.

Den allmänna målsättningen när det gäller elektronisk ärendehantering är att förenkla de skattskyldigas verksamhet och lätta deras administrativa börda med hjälp av elektroniska tjänster samt att i kvalitativt hänseende utveckla förskottsörfarandet och skattedeclarationerna genom logistiska justeringar av det elektroniska förfarandet.

Syftet med att samfunden och de samfällda förmånerna åläggs att lämna in elektroniska skattedeclarationer är att automatisera förfarandet, påskynda handläggningen av yrkanden och minska Skatteförvaltningens kostnader. Genom justering av bestämmelserna om elektroniska deklaraionskanaler och om vilka uppgifter som ska lämnas är det dessutom möjligt att underlätta de skattskyldigas deklaraionsförfarande och säkerställa att uppgifterna som lämnas in är korrekta och sålunda minska den administrativa bördan. En förutsättning för att lämna in uppgifterna elektroniskt är att samfundet kan identifieras med en Katso-kod. Genom att användningen av elektroniska förfaranden främjas förbättras sålunda också informationssäkerheten.

4.2.2 Yrkanden om förskott samt skattedeclarationer

För att de mål som nämns ovan ska kunna nås föreslås att samfund och samfällda förmåner åläggs att framställa yrkanden om förskott på inkomstskatt elektroniskt och att också lämna in sina inkomstskattedeclarationer elektroniskt. Formkrav uppställs både för samfunds och för samfällda förmåners yrkanden om förskott och för deras skattedeclarationer. Skatteförvaltning-

en kan dock av särskilda skäl godkänna att pappersblanketter används för förskottsyrkanden och för skattedeklarationer.

På grund av att de tonnageskatteskyldiga är få till antalet och på grund av tonnageskatteförfarandets karaktär är det inte möjligt att på ett kostnadseffektivt sätt tillhandahålla en elektronisk tjänst för tonnageskattedeklarationer. Om det inte uttryckligen föreskrivs om undantag för tonnageskatteskyldiga ska de bestämmelser om elektronisk deklarations skyldighet som föreslås i lagen om beskattningsförfarande och i förskottsuppbörds lagen, med stöd av tonnageskattelagens hänvisningsbestämmelser tillämpas också på skattedeklarationer som lämnas in om tonnageskattad verksamhet. Av denna anledning föreslås det att tonnageskattelagens hänvisningsbestämmelser preciseras så att skyldigheten att lämna in skattedeklarationer elektroniskt inte gäller tonnageskattad verksamhet och inte heller yrkanden om förskott som fastställs för verksamheten. Tonnageskatteskyldigas inkomstskattedeklarationer ska omfattas av det föreslagna elektroniska förfarandet.

4.2.3 Kontonummer

Det föreslås att samfund och samfällda förmåner samt andra skattskyldiga som är införda i registret över moms skyldiga ska använda e-tjänsten för att meddela kontonummer till Skatteförvaltningen. Liksom i fråga om deklarationsförfarandet är det endast i undantagsfall möjligt att meddela kontonummer med en pappersblankett. Förutom för att främja användningen av elektroniska förfaranden behövs denna ändring också t.ex. för att förebygga missbruk i anslutning till momsåterbäringar. Av denna anledning ska utöver samfund och samfällda förmåner också andra skattskyldiga som är införda i momsregistret meddela Skatteförvaltningen sina kontonummer via e-tjänsten. Det är till denna del motiverat att ålägga andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner att meddela kontonummer elektroniskt, eftersom de moms skyldiga enligt bestämmelser som träder i kraft från början av år 2017 ska lämna in också sin momsdeklaration elektroniskt.

4.3 Räniteberäkning vid inkomstbeskattningen

4.3.1 Räntor på kvarskatt, skatteåterbäring och förskott

Förenhetligande av ränteregleringen

I propositionen föreslås att bestämmelserna om ränteberegning vid inkomstbeskattningen för enhetligas och förtydligas så att ränta räknas på samma sätt vid beskattning av alla skattskyldiga. Enkla räntebestämmelser som bygger på en enhetlig terminologi och likartade metoder förbättrar ränteberegningens begriplighet och förtydligar regleringen. Skatteförvaltningens administrativa effektivitet ökar också till följd av att regleringen för enhetligas. Syftet med den föreslagna regleringen är att redan under skatteåret se till att skatter flyter in till rätt belopp och att sålunda förbättra motsvarigheten mellan förskotts betalningen och den slutliga beskattningen. Ändringen innebär tidigarelagt skatteinflöde och att skatterna sålunda också kan redovisas till skattetagarna tidigare än för närvarande.

Räntor på kvarskatt och skatteåterbäring

Det föreslås att regleringen av kvarskatteräntor ska revideras så att begreppen samfunds ränta som ska betalas och ränta på kvarskatt frångås. På kvarskatt ska vid beskattningen av samtliga skattskyldiga fastställas nedsatt dröjsmålsränta. Det föreslås att bestämmelser om nedsatt dröjsmålsränta, liksom också bestämmelser om andra räntor som ska betalas av skattskyldiga, tas in i lagen om förseningsränta.

På kvarskatt ska enligt förslaget, oberoende av den skattskyldiges rättsliga form, räknas nedsatt dröjsmålsränta på samma sätt. Nedsatt dröjsmålsränta ska räknas från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång. Beräkningsperioden börjar för samfund och samfällda förmåner i regel tre månader tidigare än för närvarande. För övriga skattskyldiga börjar beräkningsperioden vid samma tidpunkt som tidigare. På kvarskatt ska enligt förslaget räknas ränta från och med samma dag som på förskott som förfaller till betalning efter den månad som infaller efter skatteåret. Denna ändring ska motivera samfunden och de samfällda förmånerna att redan under skatteåret och omedelbart efter skatteårets utgång bättre ge akt på att den skatt som tas ut vid förskottsbetalningen är tillräcklig. Ränta ska liksom för närvarande räknas till den dag då den första kvarskatteraten förfaller till betalning. Med avvikelse från nuläget ska en kvarskattbetalning som gjorts senast en månad före förfalldagen inte ha någon betydelse för räntans belopp. Beloppet av den nedsatta dröjsmålsränta som fastställs på kvarskatten kan efter skatteårets utgång påverkas genom en ansökan om att ett större förskott ska fastställas för skatteåret.

Den nedsatta dröjsmålsräntan är för alla skattskyldiga den i räntelagen avsedda referensräntan ökad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Räntesatsen motsvarar den nuvarande samfundsräntan samt räntan på den del av andra skattskyldigas än samfunds och samfällda förmånens kvarskatt som överstiger 10 000 euro. Den nedsatta dröjsmålsräntan är således enligt förslaget för andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner högre i situationer där kvarskatten uppgår till högst 10 000 euro. Ändringen av räntesatsen för den nedsatta dröjsmålsräntan ska motivera de skattskyldiga att under skatteåret eller direkt efter skatteårets utgång i större utsträckning betala förskottsskatt. Den föreslagna ändringen leder sålunda till bättre motsvarighet mellan förskottsbetalningen och den slutliga skatten.

Den nedsatta dröjsmålsräntan är inte en avdragbar utgift vid inkomstbeskattningen. Nedsatt dröjsmålsränta som återbetalas till den skattskyldige är inte heller skattepliktig inkomst. Till denna del motsvarar regleringen nuläget.

I propositionen föreslås också att begreppen samfundsränta och återbäringsränta som ska återbäras slopas. På skatteåterbärningar ska enligt förslaget betalas ränta som enligt skatteuppbördslagen räknas på återbärningar.

På skatteåterbäring räknas ränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller från dagen efter en senare betalningsdag till återbetalningsdagen. Ränta räknas, liksom för närvarande, på belopp som återbetalas från samma dag som när det är fråga om kvarskatt som fastställs för samma skatteår. Tiden för beräkning av ränta på skatteåterbäring börjar sålunda löpa från samma tidpunkt som tiden för nedsatt dröjsmålsränta som påförs den skattskyldige.

På en skatteåterbäring ska, när det är fråga om användning av skatteåterbäringen, med avvikelse från nuläget, räknas ränta till den dag då det återbetalda beloppet används till betalning av skatt. På återbäringen räknas ränta för en längre tid än för närvarande, eftersom ränta i nuläget räknas till dess att beskattningen slutförs. Till följd av ändringen räknas räntor på samma sätt när det gäller återbärningar i fråga om alla skatteslag.

Enligt förslaget ska ränta på samfunds och samfällda förmånens skatteåterbäring och på skatt som återbärs i ändringssituationer räknas från ett tidigare datum än för närvarande. Vid beskattning av samfund och samfällda förmåner börjar återbäringsränta räknas tre månader tidigare än för närvarande. Vid beskattning av övriga skattskyldiga börjar återbäringsränta räknas vid samma tidpunkt som förr.

RP 237/2016 rd

På återbäringsränta räknas ränta enligt samma räntesats som för närvarande. Räntesatsen är den i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock alltid minst 0,5 procent. Räntan på återbäringsränta är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen, vilket motsvarar nuläget.

I propositionen föreslås att räntan vid beskattning av samfund och samfälliga förmåner i alla situationer ska räknas på kvarskatt som fastställs för hela skatteåret eller på skatteåterbäringsräntan. Ränteberekening ska enligt förslaget förenklas genom att förfarandet med ränteberekening per räkenskapsperiod frångås vid beskattningen av sådana samfund och samfälliga förmåner vilkas skatteår består av flera än en räkenskapsperiod. I dessa situationer ska överensstämmelsen mellan förskottsuppbörden och inkomstskatten vid ränteberekening inte bedömas per räkenskapsperiod. Ränta ska räknas endast på den kvarskatt eller återbäringsränta som påförs den skattskyldige eller som återbetalas på basis av skillnaden mellan skatteårets skatt och de belopp som räknats till godo för skatteåret.

Ränta på förskott som förfaller till betalning efter skatteårets utgång

På förskott som förfaller till betalning senast den sista dagen i månaden efter skatteårets utgång påförs inte ränta i samband med att förskottet fastställs. Den skattskyldige kan sålunda liksom för närvarande komplettera förskottsbetalningen räntefritt också efter skatteårets utgång. Vid beskattningen av samfund och samfälliga förmåner förkortas den räntefria kompletteringstiden sålunda från fyra månader till en månad, medan den för övriga skattskyldiga ska vara oförändrad. Den föreslagna ändringen ska motivera samfunden och de samfälliga förmånerna att i ett tidigare skede än för närvarande se till att förskottsbetalningen motsvarar den slutliga skatten. Den föreslagna räntefria kompletteringstiden på en månad innebär att det också i fortsättningen ska vara möjligt att räntefritt komplettera förskottsbetalningen i situationer där den skattskyldige inte under skatteåret kan göra en exakt uppskattning av skattebeloppet.

På förskott som förfaller till betalning den månad som följer efter skatteårets utgång ska enligt förslaget i samband med att förskottet fastställs räknas nedsatt dröjsmålsränta från och med den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till den dag då förskottet förfaller till betalning.

Genom att via den elektroniska tjänsten yrka på tidigareläggning av förfallodagen kan den skattskyldige stoppa räknandet av nedsatt dröjsmålsränta från och med den första dagen i månaden efter skatteårets utgång till beslutsdagen eller, om denna inte är en bankdag, till följande bankdag. Den skattskyldige kan slippa betala ränta efter förfallodagen genom att betala den påförda skatten omedelbart.

Avdrag från nedsatt dröjsmålsränta

I syfte att förenhetliga förfarandet när det gäller sådan nedsatt dröjsmålsränta på kvarskatt som fastställs vid skatteårets utgång föreslås att vid beskattningen av alla skattskyldiga dras av 20 euro, dock högst räntans belopp. Till följd av avdraget fastställs inte nedsatt dröjsmålsränta på små kvarskattebelopp. Sådant avdrag ska till skillnad från nuläget göras också vid beskattning av samfund och samfälliga förmåner, vilket är ägnat att förenhetliga ränteberekening vid beskattningen.

Avdraget från kvarskatteräntan hindrar på samma sätt som det nuvarande avdraget att ränta i samband med avslutandet av beskattningen påförs ett kvarskattebelopp som understiger ett visst belopp. Genom bestämmelsen förhindras det att kvarskatteränta påförs utgående från nuvarande räntenivå och kvarskattens förfallodag, om kvarskattebeloppet understiger 1 000 euro.

RP 237/2016 rd

Med avvikelse från nuläget ska enligt förslaget inte göras avdrag från räntan på skatt som fastställs i en ändringssituation. Ändringen ska motivera den skattskyldige att bättre än för närvarande se till att inkomster och avdrag korrekt uppges i skattedeklarationen och att korrigera eventuella fel innan beskattningen slutförs.

Enligt förslaget ska avdrag inte heller göras från nedsatt dröjsmålsränta på förskott som förfaller till betalning efter den månad som följer på skatteårets utgång. Oberoende av kompletteringsbelopp kan förskottsbetalningen efter skatteårets utgång kompletteras i en månads tid. Då avdrag inte görs från räntan på förskott som förfaller efter en månad från skatteårets utgång, motiverar bestämmelsen den skattskyldige att komplettera förskottsbetalningen senast under månaden efter skatteårets utgång. Den fungerar som motivering för att komplettera förskottsbetalningen i synnerhet då kompletteringsbehovet är betydande. När det är fråga om ett så litet kompletteringsbehov att någon ränta till följd av avdraget på 20 euro inte betalas på beloppet, kan den skattskyldige enligt förslaget betala det bristande beloppet räntefritt som kvarskatt som påförs av Skatteförvaltningen. Förslaget eliminerar behovet att efter skatteårets utgång ansöka om ett litet förskott och minskar sålunda den administrativa börda som en betalning innebär. Vidare slipper Skatteförvaltningen det extra arbetet med att fastställa små förskott.

4.3.2 Räntor på obetalda förskott

Det föreslås att förfarandet med separat beräkning av förseningsränta på obetalda förskott frångås i samband med att tillgodoräkandet av förskott slopas. På obetalda förskott som behövs till betalning av skatteårets skatt ska enligt förslaget räknas dröjsmålsränta i stället för förseningsränta.

Dröjsmålsränta ska enligt förslaget räknas från dagen efter förfallodagen till den dag då skatten betalas. Räntesatsen för dröjsmålsräntan motsvarar den förseningsränta som för närvarande räknas på obetalda förskott, men för dröjsmålsräntan gäller inget minimibelopp. För närvarande ska den skattskyldige betala förseningsränta vars belopp är minst tre euro.

Enligt förslaget ska belopp som räknas till godo vid beskattningen och som inte behövs till betalning av skatteårets skatt räknas den skattskyldige till godo i första hand genom sänkning av förskottsrateerna i förfallodagsordning från den senaste till den äldsta. Förslaget innebär att de förskottsrateer avlyfts som inte behövs till betalning av skatteårets skatt. Samtidigt avlyfts dröjsmålsräntorna på dessa förskottsrateer. Med avvikelse från nuläget föreslås att dröjsmålsräntor på ogrundade förskott ska avlyftas i sin helhet, vilket motsvarar förfarandet när det gäller dröjsmålsräntor på andra ogrundade skatter.

4.3.3 Räntor vid ändring i inkomstbeskattningen

Det föreslås att ränteräkningen i ändringssituationer förenklas så att nedsatt dröjsmålsränta i sådana situationer ska räknas på enhetliga grunder till den förfallodag som bestämts för skatten. Det nuvarande förfarandet som innebär att ränta i ändringssituationer från och med början av den tredje månaden efter slutförd beskattning räknas enligt en lägre räntesats, ska enligt förslaget frångås. I syfte att förenkla ränteberäkningen ska ränta i samband med vissa sådana rättelser av beskattningen som nämns nedan räknas också för den tid då på skatten i undantagsfall inte räknas dröjsmålsränta som ersätter nuvarande skattetillägg.

Nedsatt dröjsmålsränta ska i likhet med ränta på kvarskatt räknas från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till förfallodagen för skatt som ska betalas till följd av ändring i beskattningen. Om till den skattskyldige tidigare har återbetalats skatt som skatteåterbäring ska nedsatt dröjsmålsränta i situationer då beskattningen ändrats till denna del räknas

RP 237/2016 rd

från följande dag efter återbäringsdagen till förfallodagen för den skatt som ska betalas. Från nedsatt dröjsmålsränta på skatt som påförs i en ändringssituation ska med avvikelse från nuläget inte göras ett 20 euros avdrag. Räntereqlingen av skatt som ska påföras efter skatteåterbäringen stämmer överens med nuläget.

Den nedsatta dröjsmålsräntan är enligt förslaget, också i situationer då beskattningen har ändrats, referensräntan ökad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. I lagen om förseningsränta föreskrivs om räntor i ändringssituationer.

På skatt som återbärs i en ändringssituation ska enligt förslaget räknas ränta på motsvarande sätt som på en skatteåterbäring. I en ändringssituation ska ränta liksom för närvarande räknas på skatten som återbärs och dessutom också på den skatteförhöjning som återbärs. I skatteuppbördslagen föreskrivs om räntor som ska betalas till den skattskyldige.

Det föreslås att skattetillägg som fastställs i samband med rättelse av beskattningen ska ersättas med dröjsmålsränta. Om beskattningen rättas till nackdel för den skattskyldiga, på den grunden att den skattskyldige har försummat sin deklarationskyldighet, ska på skatt som fastställs i samband med ändring av beskattningen räknas nedsatt dröjsmålsränta till den första förfallodagen för skatteårets kvarskatt. Dessutom ska på skatten betalas dröjsmålsränta från dagen efter kvarskattens förfallodag till den förfallodag som fastställs för skatten. Till den del som på skatten inte räknas dröjsmålsränta för den nämnda perioden med anledning av att det i ärendet tidigare har fattats ett beslut om att inte rätta beskattningen, ska på skatten med avvikelse från nuläget räknas nedsatt dröjsmålsränta.

Räntesatsen för dröjsmålsräntan motsvarar den nuvarande räntesatsen för skattetillägg. Dröjsmålsränta ska enligt förslaget räknas på den skatt som fastställs med anledning av rättelsen av beskattningen räknat från en tidigare tidpunkt än den dag då skattetillägget började räknas. Skattetillägg räknas för närvarande från början av den tredje månaden efter skatteårets utgång. Bestämmelser om hur förseningsränta räknas finns i lagen om förseningsränta, också i fråga om dröjsmålsränta som fastställs i ändringssituationer.

4.3.4 Beslut om att inte uppbära nedsatt dröjsmålsränta

I propositionen föreslås det att på beslut om att inte uppbära nedsatt dröjsmålsränta ska tillämpas de bestämmelser i lagen om förseningsränta som gäller beslut om att inte uppbära skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor. I situationer där betalningen har fördröjts av någon orsak som är oberoende av den skattskyldige eller av något annat särskilt skäl, kan Skatteförvaltningen låta bli att uppbära nedsatt dröjsmålsränta helt eller delvis. Så kan ske t.ex. då den skattskyldige i en ändringssituation påförs skatt vid en tidpunkt som den skattskyldige själv inte har någon möjlighet att påverka.

En av den skattskyldige oberoende orsak till att betalningen försenas kan vara t.ex. att den skattskyldiges beskattning ändras till följd av att det har gjorts en ändring i makens beskattning samt att Skatteförvaltningen har rättat beskattningen för att korrigera ett fel som den skattskyldige upptäckt att en myndighet gjort. Det kan vara motiverat att låta bli att uppbära skatt också i situationer där beskattningen på yrkande av Enheten för bevakning av skatteta-garnas rätt har ändrats till nackdel för den skattskyldige om Skatteförvaltningen uttryckligen har avgjort ett tolkningsbart ärende till förmån för den skattskyldige.

4.3.5 Räntor på andra skatter

På grund av de ändrade bestämmelserna om räntor vid beskattning som verkställs i enlighet med lagen om beskattningsförfarande föreslås att bestämmelserna om ränteräkning ändras

också i fråga om skatter på vilka för närvarande med stöd av hänvisningsbestämmelser räknas ränta i enlighet med lagen om beskattningsförfarande. På skatt och skatteåterbäring i samband med tonnagebeskattning och beskattning vid vilken tillämpas lagen om skattelättnader för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder, ska också i fortsättningen räknas ränta med stöd av hänvisningsbestämmelserna, liksom på skatt som fastställs enligt lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelserna om beräkningsperioden för återbäringsränta i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) ändras av jämlikhetsskäl så att de stämmer överens med bestämmelserna om beräkningsperioden för ränta på återbäring vid beskattning som verkställs enligt lagen om beskattningsförfarande.

4.4 Skatteuppbörd

4.4.1 Reglering av skatteuppbörd och indrivning

Det föreslås att skatteuppbördslagens bestämmelser om det nya uppbördsförfarandet ändras så att tillämpningen av dem utsträcks till att omfatta inkomstskatt, förskott och andra belopp som fastställs med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen samt till tonnageskatt. Inkomstskatter som överförs till det nya uppbördsförfarandet är skatter som enligt skatteuppbördslagens 4 § ska uppbäras gemensamt, dvs. samfunds inkomstskatt och rundradioskatt samt statsskatt, kommunalskatt, försäkrades sjukförsäkringsavgift och personers rundradioskatt enligt lagen om beskattningsförfarande.

Det föreslås att tillämpningsområdet för bestämmelserna etappvis utvidgas så att det nya uppbördsförfarandet gäller alla former av inkomstbeskattning, men med stöd av övergångsbestämmelserna ska det nya uppbördsförfarandet vid inkomstbeskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner tillämpas först i det skedet då dessa skatter överförs till Skatteförvaltningens nya informationssystem. Tillämpningen av bestämmelserna utsträcks också till att omfatta arvsskatt och gåvoskatt samt till källskatt som påförs inkomsttagaren, till den del som bestämmelserna inte efter reformens föregående skede har tillämpats på dessa skatter. Till skatteuppbördslagen överförs också bestämmelserna om användningsordningen för betalningar som avser vissa skatteslag som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet eller gemensamt i det nya uppbördsförfarandet. Dessutom föreslås att bestämmelserna om kvarhållande av återbäring, sammandrag och offentliggörande av sammandrag samt om rättelse av fel i uppbördsförfarandet ska tillämpas på alla skatter som omfattas av det nya uppbördsförfarandet.

Det föreslås att skatteuppbördslagens bestämmelse om användning av återbäring som från utlandet har överförts till Finland ska upphävas och att återbäring som har överförts från utlandet ska räknas den skattskyldige till godo på samma sätt som övriga poster. Dessutom föreslås i syfte att förtydliga regleringen att till skatteuppbördslagen fogas en bestämmelse om preskription av förskott.

4.4.2 Vissa bestämmelser i skatteuppbördslagen

Det föreslås att tillämpningsområdet för bestämmelserna om användningsordningen för betalningar och återbäringar av skatter som i reformens första etapp överförts till det nya uppbördsförfarandet utvidgas till att omfatta inkomstskatt, förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen samt tonnageskatt och källskatt som påförts inkomsttagaren. Dessutom föreslås att bestämmelserna om betalningsordningen för skatter som överförs till det nya uppbördsförfarandet ändras så att avgifter och återbäringar i likhet med övriga skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet används till betalning av skatteförhöjning först efter skattekapitalet. Ändringen innebär att ordningen för betalning

RP 237/2016 rd

av skatt förenhetligas, då både medel som betalats till Skatteförvaltningen och medel som betalats till utskökningsmyndigheten används till betalning av skatterater i samma ordning.

I propositionen föreslås bestämmelser om hur en betalning till Skatteförvaltningen ska användas då betalaren har avsett att den ska användas till betalning av en viss skatt som behandlas i det nya uppbördsförfarandet eller till betalning av alla skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet. I skatteuppbördslagen finns inga uttryckliga bestämmelser om användningsordningen för betalningar när det är fråga om påförda skatter, utan de används med stöd av lagens bemyndigande till betalning av skatter enligt närmare föreskrifter som utfärdas av Skatteförvaltningen.

I det nya uppbördsförfarandet ska betalningar som riktas till skatter användas till betalning av förfallna skatter i den ordning som de preskriberas, från den äldsta till den senaste. Skatter som preskriberas samma dag ska betalas i förfalldagsordning från den äldsta till den senaste. Om skatterna förfaller på samma dag ska betalningen användas i första hand till betalning av skatter och andra belopp som fastställts enligt förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen. Därefter ska betalningen användas till andra skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet, i föreskriven användningsordning enligt skatteslag. Om en del av betalningen ännu därefter är oanvänd ska den användas till betalning av skatter som behandlas i Skatteförvaltningens gamla uppbördsförfarande.

Betalaren kan enligt förslaget, genom att själv välja till vilket skatteslag betalningen ska användas eller genom att hänföra betalningen till skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet, inverka på till vilket eller vilka skatteslag betalningen i första hand ska användas. Skatter som enligt det nya uppbördsförfarandet ska betalas på eget initiativ ska när det gäller bestämmelserna om riktad betalning, liksom för närvarande, i regel betraktas som ett enda skatteslag. En betalning kan riktas till ett visst skatteslag genom angivande av referensnummer för skatteslaget i fråga.

I det nya uppbördsförfarandet ska inkomstskatt och sådana förskott och andra belopp som fastställs med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen betraktas som ett enda skatteslag. Om betalningen hänförs till dessa skatter ska den sålunda i första hand användas till betalning av obetalda skatterater, exempelvis förskott och kvarskatter. Betalningen ska i första hand användas i preskriptionsordning och i andra hand i förfalldagsordning, från den äldsta till den senaste.

En betalning som den skattskyldige hänför till ett visst skatteslag ska i regel användas för den äldsta fordringen av det slaget. Den skattskyldige kan i regel inte rikta en betalning till en viss rat inom ett skatteslag. En betalning som riktas till ett visst skatteslag ska i första hand användas till betalning av skatt som har förfallit, vilket är fördelaktigt för den skattskyldige med beaktande av löpande räntor. Genom detta förfarande förhindras det också att förpliktelse som hänför sig till skatteslaget i fråga. Skatteflödet blir sålunda bättre än enligt det nuvarande förfarandet. Om skatt uppbärs i flera rater kan betalaren inte längre rikta sin betalning till en viss rat, utan endast till betalning av ett visst skatteslag eller en helhet som består av flera skatteslag. Det är emellertid möjligt att avvika från den föreskrivna ordningen om den skattskyldige har en särskild orsak att rikta betalningen till en viss skatterat. Som en sådan orsak kan anses t.ex. att betalaren inte ansvarar för hela skattebeloppet.

En betalning som betalaren hänför till en annan skatt som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet än en skatt som ska betalas på eget initiativ, ska först användas till betalning av skatteslaget i fråga, oberoende av om den har förfallit till betalning eller inte. Behandlingen avviker från förfarandet när det gäller skatter som ska betalas på eget initiativ. I fråga om

dessa kan betalningen användas endast till betalning av skatt som har förfallit till betalning. Om skatt av det slag som betalaren riktat betalningen till inte är obetald, ska betalningen användas till andra förfallna fordringar av det skatteslag som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet. Om skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet inte är obetalda ska betalningen användas till skatter som behandlas i det gamla uppbördsförfarandet.

Det föreslås att betalaren enligt det nya uppbördsförfarandet också kan rikta en betalning i första hand till fordringar för vilka Skatteförvaltningen i detta syfte har gett detaljerade betalningsanvisningar. Regleringen gör det möjligt att rikta en betalning förbi den normala användningsordningen, till att avse t.ex. fordringar som omfattas av ett betalningsarrangemang.

Förfarandet att rikta en betalning till fordringar i den användningsordning som det nya uppbördsförfarandet innebär, kan också i vissa speciella situationer klart strida mot den skattskyldiges intresse. Exempelvis i en situation där det har avtalats om ett betalningsarrangemang för skatter som är av ett visst slag och har förfallit till betalning och det uppkommer en ny fordran som hör till samma skatteslag, ska en betalning som riktas till skatteslaget i fråga i första hand användas för en fordran som omfattas av betalningsarrangemanget. Detta leder till att det uppkommer en ny skatteskuld och att betalningsarrangemanget går om intet. Det föreslås därför att Skatteförvaltningen ges möjlighet att i det nya uppbördsförfarandet avvika från användningsordningen för en betalning och att i sista hand använda betalningen till fordringar för vilka har ingåtts betalningsarrangemang eller som har sänts för indrivning genom utsökning samt i andra situationer där det med betalaren har avtalats om avvikelser från användningsordningen eller att betalningen i strid med betalarens intresse ska användas till en fordran som är föremål för indrivning. Skatteförvaltningen föreslås bli bemyndigad att meddela närmare föreskrifter om avvikelser från användningsordningen.

Det föreslås att till paragrafen om delgivning av sammandrag ska fogas en bestämmelse om hur uppgifterna i ett sammandrag ska delges sådana fysiska personer och dödsbon som inte är införda i arbetsgivarregistret och inte heller i registret över moms skyldiga eller som inte bedriver annan momspliktig verksamhet än skogsbruk. Detta undantagsförfarande för delgivning ska enligt förslaget tillämpas då en skattskyldig inte har samtyckt till att uppgifterna i sammandraget ska sändas genom e-tjänsten. Sammandraget ska då delges den skattskyldige per post som vanlig delgivning enligt förvaltningslagen, vilket innebär att den skattskyldige anses ha fått ta del av uppgifterna i sammandraget den sjunde dagen efter att brevet avsänts, om något annat inte visas.

Sammandraget ska sålunda i princip inte delges per post till fysiska personer och dödsbon som redan nu i fråga om skatter som ska betalas på eget initiativ får uppgifterna elektroniskt. Undantagsförfarandet i fråga om delgivningen ska emellertid i fortsättningen av dessa skattskyldiga omfatta dem som för närvarande genom sammandraget får uppgifter endast om mervärdesskatt i samband med skogsbruk som de bedriver samt merparten av hushållsarbetsgivarna av vilka de flesta är arbetsgivare som endast tillfälligt betalar lön och sålunda inte införs i Skatteförvaltningens arbetsgivarregister. Dessa skattskyldiga får enligt förslaget, med avvikelser från nuläget, sammandraget per post också i fråga om uppgifter som gäller skatter som ska betalas på eget initiativ.

Om sammandraget i alla situationer sänds per post till fysiska personer och dödsbon som omfattas av undantagsregleringen ökar detta avsevärt antalet brev försändelser till skattskyldiga. Av denna anledning ska sammandrag inte sändas per post till fysiska personer och dödsbon i sådana fall då sammandraget inte innehåller uppgifter som med tanke på den skattskyldiges rättssäkerhet ska delges per post. Sammandraget ska sålunda inte sändas per post då i det av de obligatoriska uppgifterna antecknats endast uppgifter om användning av betalningar till skatt eller om obetald skatt som Skatteförvaltningen inte meddelar att den ska drivas in genom

sådana åtgärder som föreskrivs i skatteuppbördslagen. I sammandraget tas enligt förslaget då inte in en betalningsupplmaning enligt skatteuppbördslagen och Skatteförvaltningen kan sålunda inte vidta sådana åtgärder för indrivning av i sammandraget angiven obetald skatt som avses i skatteuppbördslagen. Sammandraget ska enligt förslaget, alltid innan sådana indrivningsåtgärder som avses ovan vidtas, per post sändas till skattskyldiga som omfattas av undantagsregleringen.

Det föreslås att till skatteuppbördslagen fogas en bestämmelse enligt vilken Skatteförvaltningen på begäran av en skattskyldig, till betalning av kommande betalningsförpliktelser, kan hålla kvar inte bara sådana återbärningar av skatter och avgifter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet utan också återbärningar av andra skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet. Den skattskyldige kan be Skatteförvaltningen hålla kvar en återbärning av skatt som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet om den skattskyldige vill minska på penningrörelsen till och från Skatteförvaltningen.

I propositionen föreslås dessutom bestämmelser om rättelse av fel som skett i samband med uppbördsförfarandet också i fråga om andra skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet än skatter som ska betalas på eget initiativ.

Det föreslås att bestämmelserna om minsta belopp som uppbärs inte längre ska tillämpas i fråga om samtliga skatter och avgifter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet. Skatt som har påförts eller ska betalas på eget initiativ är föremål för uppbörd till dess att den betalats i sin helhet. Det föreslås att bestämmelserna upphävs eftersom det nya uppbördsförfarandet innebär att betalningar och återbärningar kan användas till betalning av alla skatter och att det inte längre av systemtekniska orsaker eller i syfte att förenkla uppbördsförfarandet är nödvändigt att föreskriva om minsta belopp när det gäller uppbördsförfarandet. Trots att i det nya uppbördsförfarandet inte regleras minsta belopp som uppbärs ska Skatteförvaltningen inte vidta indrivningsåtgärder enligt skatteuppbördslagen i sådana fall då det inte är ändamålsenligt, dvs. exempelvis i fall där skatteskuldens belopp är litet. Regleringen som gäller användning av små återbärningar till skattebetalning ska på motsvarande sätt ändras så att en återbärning oberoende av dess storlek ska användas till betalning av skatt.

I syfte att undvika uppbörd och indrivning av små skattebelopp och minska de skattskyldigas administrativa börda föreslås att också vid inkomstbeskattningen och förskottsuppbörden ska tillämpas sådana bestämmelser om minsta skattebelopp som påförs, som för närvarande tillämpas vid fastighetsbeskattningen och källbeskattningen. Det föreslås att bestämmelserna om minsta skattebelopp som påförs inom olika skatteslag förenhetligas så att det minsta beloppet vid inkomstbeskattningen, förskottsuppbörden och källbeskattningen ska vara tio euro.

Det föreslås att bestämmelsen om användning av återbärning som från utlandet överförs till Finland ska upphävas. Vidare föreslås att återbärning som uppkommer till följd av förskott som överförs från utlandet ska räknas den skattskyldige till godo på samma sätt som andra tillgodoräknade belopp. Ändringen påverkar inte ränteräkningen i anslutning till användning av utländsk skatt, men den förenklar förfarandet då också skatt som efter slutförd beskattning överförs från utlandet ska beaktas som tillägg till det belopp som räknas till godo.

4.4.3 Överföring av förskottsåterbärningar mellan makar

I syfte att uppdatera och förenhetliga regleringen föreslås att den bestämmelse om överföring av förskottsåterbärning mellan makar som ingår i lagen om beskattningsförfarande samt den kompletterande bestämmelsen i förskottsuppbördslagen ska upphävas.

Förfarandet med överföring av förskottsåterbärningar mellan makar har under de senaste åren inte utnyttjats i någon större utsträckning. Dessutom har de genomsnittliga överförda beloppen varit små. Skattelagstiftningen och skatteuppbördsförfarandet blir enklare och tydligare om bestämmelsen upphävs. Samtidigt garanteras en rättvis och opartisk beskattningsbehandling av rättshandlingar mellan skattskyldiga. Upphävandet av bestämmelsen ska inte medföra några rättsförluster för de skattskyldiga.

4.4.4 Ränta på obetald skatt

Det föreslås att förseningsränta i stället för dröjsmålsränta ska räknas på obetald skatt, förskott och andra belopp som fastställs med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, tonnageskatt, arvsskatt och gåvoskatt samt källskatt som påförs betalningsmottagaren. Avsikten med ändringen är att i detta skede av reformen, i fråga om skatter som överförs till det nya uppbördsförfarandet, förenhetliga bestämmelserna om ränta på obetald skatt så att de stämmer överens med bestämmelserna om skatter som enligt det nya uppbördsförfarandet ska betalas på eget initiativ. Förslaget innebär inte att räntesatsen för obetald skatt ändras, men räntan ska till skillnad från vad som nu är fallet räknas på de faktiska dagarna.

4.4.5 Preskription av förskott

Det föreslås att bestämmelserna om preskription av förskott ändras. Förskott preskriberas enligt förslaget fem år räknat från början av året efter det då beskattningen för det skatteår senast avslutas för vars skatt förskottet har fastställts.

Syftet med förslaget är inte att ändra tidsfristen för indrivning av skatteårets skatt. Obetalda förskott avlyfts för närvarande när beskattningen verkställs, också till den del som de ska behövas för betalning av skatteårets skatt. Skatt motsvarande dessa förskott debiteras som kvarskatt som preskriberas inom den tidsfrist som gäller för kvarskatt.

I denna proposition föreslås ändringar i förfarandet för tillgodoräknande av förskott. Förskott ska vid beskattningen räknas till godo enligt det fastställda beloppet. Sådana obetalda förskott som behövs till betalning av skatteårets skatt ska enligt förslaget inte avlyftas, utan indrivningen av dem ska fortsättas. Om särskilda bestämmelser inte gällde preskription av förskott preskriberas den skatt som betalas i förskott för ett skatteår tidigare än för närvarande och före skatteårets kvarskatt.

Till följd av den föreslagna ändringen preskriberas förskott som fastställts för skatteårets skatt samtidigt som kvarskatt för skatteåret. Tidsfristen för indrivning av den mot förskottet svarande skatten för skatteåret ändras sålunda inte. I skatteuppbördslagen föreskrivs om en särskild tidsfrist för preskription av förskott.

5 Propositionens konsekvenser

5.1 Ekonomiska konsekvenser

5.1.1 Konsekvenser för Skatteförvaltningen

Genom Valmis-projektet eftersträvas en årlig produktivitetsförbättring på fem miljoner euro, vilket inom Skatteförvaltningen motsvarar en minskning på ca 100 årsverken fram till år 2021. De ändringar som föreslås i denna proposition gör det möjligt att uppnå Valmis-projektets målsättningar. Med tanke på sparmålet är det viktigt att förfarandena ses över i sin helhet, eftersom separata delreformer inte ger några betydande besparingar.

De ekonomiska nyttor som eftersträvas genom Valmis-projektet realiseras etappvis i och med att det nya informationssystemet och de nya förfarandena för olika skatteslag tas i bruk. Besparingarna förverkligas fullt ut först då samtliga skatteslag omfattas av det nya systemet. De förverkligas med fördröjning eftersom införandet av det nya systemet kräver en betydande arbetsinsats av Skatteförvaltningen fram till år 2020. Värdet av de nyttor som uppnås under det första användningsåret minskas bl.a. av kostnaderna för underhåll av det nuvarande informationssystemet samt av de ökande utbildningskostnaderna.

De föreslagna lagändringarna innebär för Skatteförvaltningen sådana ändringar i informationssystemen som huvudsakligen förverkligas inom ramen för Valmis-projektet. År 2012 beviljades för projektet 116 miljoner euro som separat finansiering. Merparten av projektets kostnader beror på ändringar i informationssystemen, medan resten beror på nya funktioner, planering av verksamheten, anvisningar, utbildning och kommunikation.

Skatteförvaltningens övriga kostnader ska täckas med dess driftsanslag eftersom de föreslagna ändringarna inte medför behov av tilläggsanslag.

5.1.2 Fastställande och komplettering av förskott

Till följd av de förlängda tidsfristerna för fastställande av förskott flyter inkomstskatter in och kan redovisas till skattetagarna tidigare än för närvarande. Eftersom inkomstskatter redan har kunnat betalas som förskotts komplettering till utgången av månaden innan beskattningen slutförs, bedöms förlängningen av tidsfristerna dock inte få någon större inverkan på skatteflödet.

På grund av de längre tidsfristerna för sänkning av förskott kan en större andel betalda skatter än för närvarande återbäras till skattskyldiga som så önskar, redan innan beskattningen slutförs. En tidigareläggning av återbäringarna innebär för skattetagarna vissa finansieringskostnader. Till följd av sänkningen betalas emellertid inte ränta på belopp som återbärs, vilket i sin tur minskar skattetagarnas finansieringskostnader.

De eventuella ekonomiska konsekvenserna av att tidsfristerna för sänkning av förskott förlängs kan bedömas utifrån de årliga beloppen av återbäringar till skattskyldiga som betalat förskott.

Samfunden fick skatteåren 2012—2014 årligen 405—476 miljoner euro i förskottsåterbäringar. En del av dessa skattskyldiga som fått återbäringar kan i större utsträckning än för närvarande yrka på sänkning av förskott till följd av de längre tidsfristerna, vilket innebär att samfundsskatt kan återbäras tidigare än för närvarande. Förlängningen av tidsfristen beräknas dock inte få några större konsekvenser. Merparten av samfunden yrkar inte heller i dagens läge på sänkning av förskott, trots att detta på basis av bokslutet och skattedeklarationen är möjligt inom fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång. Efter utgången av räkenskapsperioden har för skatteåret 2012—2014 sammanlagt ca 332—370 miljoner euro i förskott som påförts samfund och samfällda förmåner sänkts eller avlyfts. Inte heller detta belopp väntas växa i någon större utsträckning till följd av förlängningen av tidsfristen för sänkning av förskott. En bidragande orsak är framför allt att på belopp som återbetalas till följd av sänkning av förskott inte heller i fortsättningen betalas ränta, till skillnad från vad som är fallet med skatt som betalas tillbaka som skatteåterbäring efter slutförd beskattning.

Av andra skattskyldiga är det närmast affärsidkare, yrkesutövare och jordbruksidkare som framställer yrkanden om sänkning av förskott. För dessa kategorier har förskotten baserats på företagsinkomsten vars exakta belopp kan utredas först i slutet av skatteåret. För år 2014 fick affärsidkare och yrkesutövare ca 96 miljoner euro i förskottsåterbäringar medan jordbruksidkare fick ca 61 miljoner euro. Affärsidkares, yrkesutövarers och jordbruksidkares skatter flyter i typfallet in både som förskott och som förskottsinnehållningar och de används tillsammans

till betalning av det slutliga skattebelopp som bestäms för skatteåret. Av denna orsak är det inte möjligt att på ett tillförlitligt sätt bedöma det skattebelopp som kan bli resultatet av efter skatteåret gjorda yrkanden om sänkning av förskott och tidigareläggning av skatteåterbäringar. Förlängningen av tidsfristen för sänkning av förskott bedöms få små konsekvenser också för andra skattskyldiga än samfund.

5.1.3 Hur förskott tillgodoräknas de skattskyldiga

På förskott som inte behövs till betalning av skatteårets skatter ska enligt förslaget inte tas ut förseningsränta. De förseningsräntor som påförs de skattskyldiga beräknas av denna anledning årligen minska med ca 600 000—700 000 euro.

5.1.4 Ändring av ränteberäkningsperioden

Ändringen av ränteberäkningsperioden för samfund och samfällda förmåner får konsekvenser för skatteintaget. De skattskyldiga bedöms överlag tidigarelägga betalningen av skatter till Skatteförvaltningen, vilket innebär att också inflödet av skatteinkomster till skattetagarna sker tidigare. Den ändrade ränteberäkningsperioden innebär inte en ändring av skattegrunderna. Förslaget får sålunda inte några konsekvenser för de skattebelopp som påförs skattskyldiga under ett skatteår och sålunda inte heller för skatteårets intäkter. Förslaget får sålunda inte några konsekvenser för de skattebelopp som påförs skattskyldiga under ett skatteår och sålunda inte heller för skatteårets intäkter från samfundsskatten.

Konsekvenserna för skattetagarnas skatteintäkter 2017 beror på de förskottsrester som under kalenderåret 2018 flyter in som förskottskompletteringar enligt det nuvarande systemet men som till följd av de föreslagna ändringarna överförs till intäkterna för skatteåret 2017. Tidigareläggningen av samfundsskatten bedöms öka skattetagarnas skatteintäkter med sammanlagt ca 40 miljoner euro under skatteåret 2017. Statens intäkter av samfundsskatten väntas på en gång öka med ca 30 miljoner euro. Kommunernas skatteintäkter ska öka med ca tio miljoner euro.

Konsekvenserna när det gäller skattetagarnas skatteintäkter är av engångskaraktär och gäller endast 2017. Det beräknas att från varje kalenderår överförs ungefär lika mycket förskottsbetalningar till föregående år, vilket innebär att de budgetkonsekvenser beräknas upphäva varandra vilka orsakas av förskottsbetalningar som från ett kalenderår överförs till föregående år och från det följande året till det aktuella året. Ett undantag utgör det år då lagändringarna träder i kraft, dvs. 2017. Från det året överförs skatteintäkter inte till föregående år men till det överförs skatteintäkter från följande år.

Ändringen av ränteberäkningsperioden får betydelse i synnerhet för de skattskyldiga som betalar samfundsskatter efter räkenskapsperiodens utgång. Skatteåret 2014 flöt ca 30 procent av samfundsskatterna in först efter skatteåret. Detta motsvarar skatteintäkter på ca 1,3 miljarder euro. Ungefär en miljard euro, dvs. 78 procent av dessa skatter hade före utgången av den räntefria betalningstiden flutit in som räntefria förskottskompletteringar. Under de tre sista räntefria betalningsdagarna flöt till Skatteförvaltningen in ca 840 miljoner euro, dvs. 67 procent av alla skatter som flöt in efter skatteårets. För samfund är den sista räntefria betalningsdagen enligt det nuvarande systemet den sista dagen i den fjärde månaden efter skatteårets sista månad.

Enligt förslaget är den sista räntefria betalningsdagen den sista dagen i månaden efter skatteårets utgång. Räntan räknas enligt en nedsatt dröjsmålsränta som enligt den nuvarande räntenivån är 2,5 procent per år.

RP 237/2016 rd

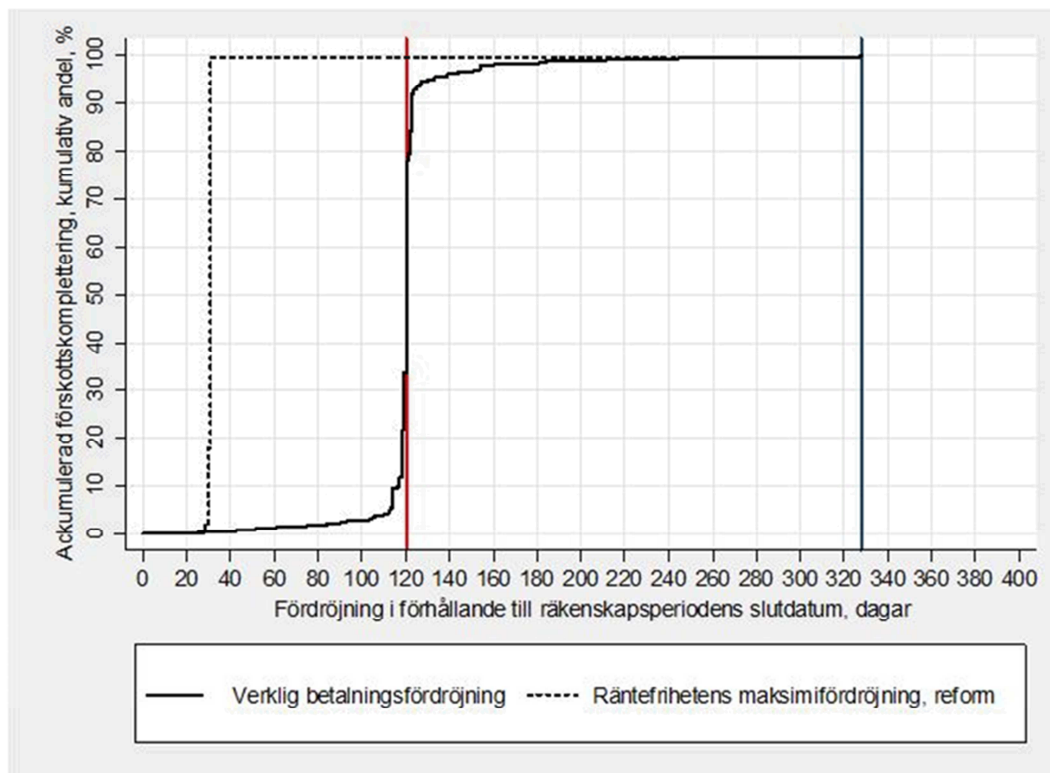
Till följd av de ändringar som föreslås i fråga om ränteberäkningen beräknas det att förskottsraterna blir betalda i ett tidigare skede efter skatteårets utgång. De företag som med tanke på skatteintäkterna betalar stora förskott har en central ställning. Som exempel kan nämnas att de samfund som skatteåret 2014 betalade synnerligen stora förskottskompletteringar på över en miljon euro utgjorde ca två procent av alla samfund som betalade kompletteringar. Dessa samfunds inbetalningar utgjorde ca 57 procent av de sammanlagda förskottskompletteringarna.

Eftersom ränta enligt förslaget ska betalas för en längre tid än för närvarande, får möjligheten att betala förskott också efter den räntefria betalningstiden en större betydelse i synnerhet när det är fråga om stora förskott, eftersom förskottsbetalningen avbryter räknandet av nedsatt dröjsmålsränta och sålunda minskar den nedsatta dröjsmålsräntans belopp. I synnerhet de skattskyldiga som för närvarande betalar stora belopp som förskottskomplettering beräknas tidigarelägga betalningen av förskottsrate efter skatteårets utgång samt med större noggrannhet se till att de betalar tillräckliga förskott under eller omedelbart efter skatteåret.

För de samfund och samfälliga förmåner som påförs mindre än 1 000 euro i kvarskatt förlängs den räntefria betalningstiden. De föreslagna ändringarna ger de skattskyldiga som för närvarande betalar små kompletteringsbelopp möjlighet att senarelägga den räntefria skattebetalningen. Detta blir ekonomiskt fördelaktigt i synnerhet för små företag. Samtidigt försvåras emellertid uppfyllandet av motsvarighetskravet.

Den nedanstående figuren visar intäktsprofilen i euro för samfundsskatten efter skatteårets utgång enligt det nuvarande respektive det föreslagna systemet, inklusive förskottskompletteringarna för skatteåret 2014. Presumtionen när det gäller det nya systemet är att förskott betalas den sista räntefria dagen.

Akkumulerad förskottskomplettering, kumulativ fördelning enligt betalningsfördröjning

Till följd av den ändrade ränteberäkningsperioden beräknas över en miljard euro i samfundsskatt flyta in tre månader tidigare än för närvarande. Över 99 procent av de förskott som betalas efter skatteåret ska enligt förslaget flyta in under den räntefria första månaden, då det utgås ifrån att förskotten betalas senast den sista räntefria dagen. Detta innebär en tidigareläggning av ett uttag på ca 1,3 miljarder euro i samfundsskatt som ska betalas i förskott efter skatteåret. Eftersom förskott dock i praktiken betalas också under ränteberäkningsperioden, beräknas det att en dryg miljard euro kommer att flyta in tre månader tidigare.

Eftersom förskottsinsbetalningarna enligt en helhetsbedömning sker tidigare blir den räntemässiga nettoeffekten för de skattskyldiga den att kostnaderna stiger medan skattetagarnas inkomster ökar. Utgående från 2014 års uppgifter om förskottskompletteringar beräknas ränteeffekten av de föreslagna ändringarna på årsnivå uppgå till sammanlagt ca åtta miljoner euro, då diskontoräntan antas vara 2,5 procent.

Då räntan på skatteåterbäringar också vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner börjar räknas från början av den andra månaden efter skatteårets utgång ökar räntebeloppet som betalas på återbäringar. Den årliga ökningen beräknad på återbäringsbeloppen för 2014 och en 0,5 procents räntesats ska från och med år 2018 uppgå till 0,5 miljoner euro. Ökningen av de återbäringsräntor på källskatter som betalas till begränsat skattskyldiga ska, beräknad på basis av de genomsnittliga källskatteåterbäringarna 2011—2015, en räntesats på 0,5 procent och en tre månaders förlängning av ränteperioden, uppgå till ca 0,2 miljoner euro.

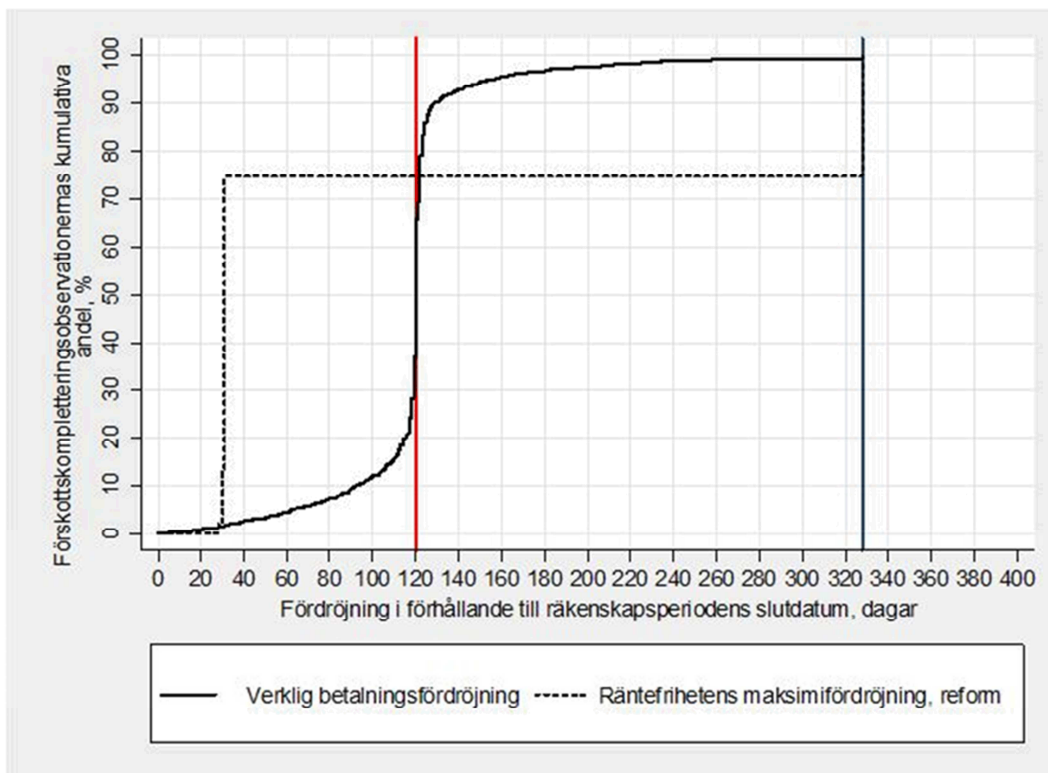
Det föreslås att för den tid som beskattningen av samfund och samfällda förmåner verkställs ska räknas ränta per skatteår också då skatteåret består av flera än en räkenskapsperiod. På basis av uppgifterna för skatteåren 2012—2014 kan den bedömningen göras att ändringen sammantaget inte får några större konsekvenser. De skattskyldiga påförs mindre ränta än för närvarande i situationer där vid förskottsuppbörden för skatteårets första räkenskapsperioder inte har fastställts tillräckliga förskott i förhållande till det kalkylerade skattebeloppet för räkenskapsperioden. På motsvarande sätt ska till den skattskyldige återbetalas mindre ränta än för närvarande i sådana fall då vid förskottsuppbörden för skatteårets första räkenskapsperioder har påförts för mycket förskott i förhållande till den beräknade skatten för räkenskapsperioden.

5.1.5 Avdrag från nedsatt dröjsmålsränta

Enligt propositionen ska från den nedsatta dröjsmålsränta som räknas på alla skattskyldigas kvarskatt dras av 20 euro eller högst räntans belopp. Det föreslagna avdraget minskar räntebelastningen på samfund och samfällda förmånens kvarskatt, eftersom motsvarande avdrag inte tidigare har gjorts från den samfundsrenta som ska betalas. Förslaget beräknas också senarelägga betalningen av små förskottsrate, då avdraget på 20 euro innebär att det på den nuvarande räntenivån blir möjligt att betala skattebelopp på ca 1 000 euro räntefritt först som kvarskatt. Till följd av avdraget ska ingen nedsatt dröjsmålsränta över huvud taget påföras för uppskattningsvis ca 7 800 samfunds och samfällda förmånens kvarskatt som har betalt komplettering av förskott. Detta motsvarar ca 25 procent av alla samfund och samfällda förmåner som betalat förskotts komplettering. Samtliga samfund som betalat kvarskatt ska enligt förslaget få räkna sig till godo ett avdrag på 20 euro från räntan. Ca 45 000 samfund och samfällda förmåner betalar för närvarande skatt i form av kvarskatt. Avdraget från räntan ska underlätta likviditetssituationen i synnerhet för småföretag. Då kravet på motsvarighet i fråga om förskott som förfallit till betalning under skatteåret och skatteårets skatt är oförändrat, minskar avdraget på 20 euro från kvarskatteräntan årligen samfundens och de samfällda förmånernas räntebörda med ca 500 000 euro.

Följande diagram visar utifrån antal rater intäktprofilen för samfundsskatten efter skatteårets utgång enligt det nuvarande respektive det föreslagna systemet, inklusive förskotts kompletteringarna för skatteåret 2014. Presumtionen när det gäller det nya systemet är att förskott betalas den sista räntefria dagen.

Observervat antal förskottskompletteringar, kumulativ fördelning enligt betalningsfördröjning

Vid beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner ska för 75 procent av de skattskyldiga som påförs kvarskatt, på grund av avdraget inte fastställas ned-satt dröjsmålsränta. Ränta ska dock betalas på mindre kvarskattebelopp än för närvarande. I nuläget har 94 procent av de skattskyldiga som påförs kvarskatt, på grund av avdraget inte ålagts att betala kvarskatteränta. Enligt förslaget ska på kvarskatt i alla situationer räknas en enhetlig ränta, medan den nuvarande lägre räntesatsen för kvarskatt under 10 000 euro som tillämpas på fysiska personer och dödsbon föreslås bli slopad.

På basis av nuvarande räntenivå och tidpunkten då kvarskatten förfaller till betalning ska de skattskyldiga betala kvarskatteränta till den del som kvarskattens belopp överskrider ca 1 000 euro. Skatteåret 2014 var de fysiska personernas och dödsbonas räntefria kvarskattebe-lopp 4 750 euro och skatteåret 2015 ca 4 780 euro.

5.1.6 Samfunds och samfällda förmånens yrkanden om förskott och inlämnande av skattede-klaration

Samfundens och de samfällda förmånernas skyldighet att framställa yrkanden om förskott och lämna in skattedeklarationer elektroniskt beräknas resultera i kostnadsbesparingar för Skatte-förvaltningen. Framför allt kostnaderna för digitalisering av deklarationsblanketter minskar. År 2015 uppgick kostnaderna för digitalisering av samfunds skattedeklarationer till ca 640 000 euro.

5.1.7 Vissa ändringar i anslutning till skatteuppbörden

Det förslag som innebär att regleringen av det nya uppbördsförfarandet i fråga om användning av betalningar och återbärningar ska utsträckas till att omfatta också inkomstskatt och andra belopp som bestämts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, tonnageskatt och källskatt som påförs inkomsttagaren, ökar antalet skattskyldiga vilkas återbärningar på mindre än fem euro får användas till betalning av Skatteförvaltningens fordringar. Den utvidgade användningen av små återbärningar ökar i någon mån antalet återbärningar som årligen används till betalning av skatter och att i någon mån tidigarelägga uppkomsten av sådana fordringar för vilka återbärningar används.

Slopadet av bestämmelsen om minsta belopp som debiteras när det gäller alla skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet ökar årligen skatteuppbörden med ca 600 000 euro.

Enligt förslaget kan Skatteförvaltningen för betalning av kommande förpliktelser hålla kvar också återbärningar av andra skatter som ska betalas på eget initiativ än sådana som behandlas i det nya uppbördsförfarandet. På återbärningen räknas för förvaringstiden krediteringsränta, vilket innebär att räntebeloppen som betalas till de skattskyldiga ökar en aning.

Enligt förslaget kan den ränta som betalas på obetald inkomstskatt, förskott och andra belopp som bestäms med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, tonnageskatt och källskatt som påförs inkomsttagaren samt förseningsränta som bestäms i samband med rättelse av beskattningen, i fortsättningen understiga tre euro, medan den för närvarande alltid är minst tre euro. Utvidgningen av tillämpningsområdet minskar det årliga beloppet av dröjsmålsräntor på obetalda skatter med ca 1,2 miljoner euro från och med 2019, då de nya bestämmelserna ska tillämpas också vid inkomstbeskattningen av personkunder. Slopadet av minimibeloppet tre euro påverkar i praktiken inte beloppet av dröjsmålsräntor som fastställs i samband med rättelse av beskattningen, eftersom räntan i samband med rättelse av inkomstbeskattningen i praktiken alltid uppgår till minst tre euro.

5.2 Administrativa konsekvenser

5.2.1 Förenhetligande av beskattnings- och uppbördsförfarandet

De föreslagna ändringarna inverkar i synnerhet på Skatteförvaltningens verksamhet. Möjligast enhetliga och enkla beskattnings- och uppbördsförfaranden minskar Skatteförvaltningens kostnader och gör det möjligt att organisera funktionerna på ett effektivt sätt. Ett konsekvent och tydligt beskattningssystem minskar också Skatteförvaltningens administrativa kostnader.

De ändringar som föreslås i denna proposition utgör det andra skedet i en reform som går ut på att slopa förfarandet med två parallella uppbördsförfaranden och som ska göra det möjligt att inom Skatteförvaltningen stegvis införa ett enda informationssystem. Den sammantagna nyttan av ett förenhetligt uppbördsförfarande uppnås i det skedet då det nya uppbördsförfarandet omfattar samtliga skatteslag samt de övergripande processerna för uppbörd och indrivning av skatter. Det nya uppbördsförfarandet införs åren 2017—2019 stegvis för samtliga skatteslag.

5.2.2 Fastställande och komplettering av förskott

Förlängningen av tidfristerna för fastställande och ändring av förskott ska, i förening med att förskotts kompletteringen slopas, öka antalet ansökningar och beslut samt Skatteförvaltningens arbete med behandlingen av dem. Ändringarna ska också öka antalet kundkontakter till Skatteförvaltningen och behovet av kundrådgivning.

Eftersom tidsfristen för påförande av förskott förlängs kan Skatteförvaltningen på eget initiativ i större utsträckning än för närvarande fastställa förskott och för beskattningen utreda de inkomster som ligger till grund för dem. På så sätt främjas beskattningen i realtid samt kravet på motsvarighet vid förskottsuppbörden.

Genom att förfarandet med förskotts komplettering slopas och ersätts med ett förfarande som innebär att förskott kan bestämmas på yrkande av den skattskyldige, minskar det administrativa arbetet med att utreda, allokeras och tillgodoräkna betalningar.

5.2.3 Tillgodoräkning av förskott

Eftersom indrivningen av obetalda förskott fortsätter efter att beskattningen slutförts, minskar Skatteförvaltningens arbete med att göra och återkalla utsökningsansökningar en aning. Ändringen av bestämmelserna om tillgodoräkning inverkar också på utsökningsmyndigheternas verksamhet då indrivningen av obetalda förskott inte ska avslutas innan beskattningen har slutförts. Förslaget minskar utsökningsmyndighetens administrativa arbete i och med att antalet utsökningsärenden minskar.

5.2.4 Ändringar i ränteberäkningen

Revideringen och förenhetligandet av bestämmelserna om räntor minskar Skatteförvaltningens administrativa börda samt förenklar beräkningsreglerna och därmed upprätthållandet av informationssystemen. De enhetliga och förenklade reglerna för ränteräkning minskar också antalet kundkontakter.

5.2.5 Samfunds och samfälliga förmånens yrkanden om förskott och inlämnande av skattedeclaration

Elektroniska inkomstskattedeclarationer och yrkanden om förskott på inkomstskatt kan i fortsättningen huvudsakligen behandlas elektroniskt. Uppgifterna genomgår automatisk dataflödeskontroll för att säkerställa att informationen är formellt korrekt. För närvarande innehåller mindre än en procent av alla elektroniskt inlämnade skattedeclarationer fel eller brister av typen skriv- och räknfel som ska behandlas manuellt. Det elektroniska förfarandet innebär också att arbetet med att registrera yrkanden om förskott och annat manuellt arbete i samband därmed minskar. Detta effektiviserar och försnabbar behandlingen av förskottsärenden i samtliga skeden av uppbörden. De uppgifter som förskotten baseras på kan genom det elektroniska förfarandet i realtid direkt läggas till grund för beskattningen.

Förslaget innebär att Skatteförvaltningens resurser på ett mera ändamålsenligt sätt och effektivare än för närvarande kan inriktas på skattekontroll och proaktiv styrning.

5.2.6 Vissa ändringar i anslutning till skatteuppbörden

Utvidgningen av det nya uppbördsförfarandet gör skatteuppbördsprocessen smidigare också när det gäller inkomstskatt, förskott och andra belopp som bestämts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, tonnageskatt och källskatt som påförts inkomsttagaren samt arvsskatt och gåvoskatt. I övergångsskedet kan de ändringar som föreslås i bestämmelserna om användningsordningen dessutom i viss mån få konsekvenser för de belopp som redovisas till olika skattetagare.

En omständighet som underlättar Skatteförvaltningens verksamhet är att alla de uppgifter om skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet som avses i skatteuppbördslagen ska ges de skattskyldiga elektroniskt, i ett månatligt sammandrag. Trots att sammandraget i regel

ska sändas per post till en stor del av de fysiska personerna och dödsbona, ska den mängd post som sänds till de skattskyldiga inte förändras i någon större utsträckning eftersom antalet meddelanden som sänds per post om användning av återbärningar samt antalet betalningsuppmaningar minskar i motsvarande mån.

Till följd av de ändringar som föreslås i bestämmelserna om hur betalningar ska användas kan den skattskyldige hänföra sin betalning till ett visst eller till flera skatteslag som ska behandlas i det nya uppbörsförfarandet, vilket innebär att betalningarna mera smidigt och effektivt kan behandlas i samband med skatteuppbörden. Dessutom ska utvidgningen av möjligheten att hålla kvar återbärningar till att omfatta också andra skatter som överförs till det nya uppbörsförfarandet minska Skatteförvaltningens uppgifter i anslutning till betalningsrörelsen, när det gäller skattskyldigas betalningar och återbärningar.

Enligt förslaget ska Skatteförvaltningen i fortsättningen inte överföra en skattskyldigs skatteåterbärning till betalning av makens kvarskatt. Ändringen förenklar uppbörsförfarandet då beskattningen slutförs.

5.3 Konsekvenser för de skattskyldiga

5.3.1 Fastställande och komplettering av förskott

Eftersom det föreslås att tidsfristerna för fastställande och ändring av förskott ska förlängas får de skattskyldiga bättre möjligheter att medan verkställandet av beskattningen pågår se till att förskottsbetalningen motsvarar den slutliga skatten. Den skattskyldige kan också påverka räntepåföljderna till dess att beskattningen avslutas, dvs. en månad längre än för närvarande.

Till följd av förlängningen av tidsfristerna kan de skattskyldiga i större utsträckning än för närvarande få tillbaka överbetalt förskott innan skatteåterbärningarna betalas ut. Å andra sidan får de då inte ränta på återbärningen.

SlopanDET av förfarandet med förskotts komplettering innebär att den skattskyldige alltid ska yrka att Skatteförvaltningen fastställer ett förskott om den skattskyldige vill komplettera sina förskott och sålunda påverka räntepåföljderna. Förskott ska vid hot om dröjsmålspåföljder betalas på utsatt dag. En skattskyldig som efter skatteårets utgång använder e-tjänsten för ett yrkande om förskott får i samband med ärendet de uppgifter som behövs för betalning av förskottet och anvisas att betala förskottet via nätbanken. Om den skattskyldige inte använder e-tjänsten är det i någon mån besvärligare att ansöka om komplettering av förskott, eftersom den skattskyldige kan betala förskottet först efter att ha fått ett beslut om saken och sålunda inte, såsom i fråga om förskotts kompletteringen i den nuvarande formen, kan påverka räntorna på skatten.

Då Skatteförvaltningen på eget initiativ fastställer förskott efter skatteårets utgång kan den skattskyldige i dessa fall inte längre skjuta upp skattebetalningen till tidpunkten för betalning av kvarskatten. Fastställandet av förskott som förfaller till betalning efter den månad som följer på skatteårets utgång inverkar också på hur den skattskyldige kan utnyttja avdraget på högst 20 euro från den nedsatta dröjsmålsräntan på kvarskatten.

5.3.2 Tillgodoräkning av förskott

Till följd av att förfarandet för tillgodoräkning av förskott ändras ska den skattskyldige ha en bättre förhandsuppfattning om beloppet av förskott som räknas tillgodo, eftersom tillgodoräkandet ska ske i enlighet med debiteringen och den faktiska användningen av den skattskyldiges betalningar och återbärningar påverkar det belopp som räknas till godo vid beskattningen.

Som en följd av ändringen av tillgodoräkandet ska uppbörden av obetalda förskott till betalning av skatteårets skatt fortsätta utan avbrott. Åtgärder för indrivning av skatt kan sålunda vidtas mot den skattskyldige också under tiden mellan den avslutade beskattningen och förfallodagen för kvarskatten.

5.3.3 Ändringar i ränteberäkningsperioden

De ändringar som gäller ränta på kvarskatt ska motivera de skattskyldiga att redan under skatteåret genom förskottsuppbörd betala en större del än för närvarande av skatteårets skatt samt att tidigare lägga betalningen av förskott efter skatteåret. Ändringen ska motivera de skattskyldiga att följa sin inkomstutveckling under skatteåret och att i realtid justera sina förskott.

Förenhetligandet av perioderna och räntebegreppen förtydligar beräkningsprinciperna samt förbättrar de skattskyldigas rättssäkerhet, eftersom det blir lättare att kontrollera att resultatet är korrekt. Till följd av ändringen kan de skattskyldiga bättre förutse räntepåföljderna av sin ekonomiska verksamhet.

Till följd av att förfarandet med ränteberäkning räkenskapsperiodvis slopas kan samfund och samfällda förmåner vilkas skatteår består av flera än en räkenskapsperiod skattefritt vid den andra räkenskapsperiodens förskottsuppbörd komplettera den första räkenskapsperiodens förskottsuppbörd i sådana situationer där den första räkenskapsperiodens förskottsuppbörd har blivit för liten i förhållande till periodens beskattningsbara inkomst.

5.3.4 Avdrag från nedsatt dröjsmålsränta

Enligt förslaget ska det belopp som dras av från den nedsatta dröjsmålsräntan dras av endast från den kvarskatteränta som påförs då beskattningen avslutas. För den skattskyldige är det sålunda förmånligt att inte yrka på att förskott som förfaller till betalning efter den följande månaden efter skatteårets utgång ska betalas då behovet att komplettera skatten är litet. I dessa situationer görs från den nedsatta dröjsmålsräntan på förskott inte motsvarande avdrag, som räknas den skattskyldige till godo i samband med att kvarskatt påförs. Om det föreligger ett stort kompletteringsbehov ska det för den skattskyldige, trots avdraget från kvarskatteräntan, vara förmånligt att ansöka om räntebelagt tilläggsförskott och sålunda avbryta räknandet av nedsatt dröjsmålsränta till förskottets förfallodag.

5.3.5 Samfunds och samfällda förmånens yrkanden om förskott och inlämnande av skattedeklaration

Effektiva och lättillgängliga avgiftsfria elektroniska kanaler som styr de skattskyldigas verksamhet underlättar och försnabbar skötseln av ärenden samt säkerställer att blanketterna blir korrekt ifyllda. Det elektroniska deklarationsförfarandet minskar behovet att i efterhand utreda och korrigera fel, vilket minskar de skattskyldigas administrativa börda. Det elektroniska förfarandet gör det lättare att framställa yrkanden om förskott och förkortar tiden för upprättande och behandling av yrkanden. Genom det elektroniska förfarandet kan de skattskyldiga snabbt få förskottsbeslut och samtidigt även betala förskott. Det elektroniska förfarandet innebär också att den fördröjning som vanlig postgång innebär undviks.

De elektroniska tjänsterna och Katso-koden är i praktiken tillgängliga för alla samfund och samfällda förmåner. Aktiebolagen lämnar redan nu i regel in sina deklARATIONER elektroniskt. Skyldigheten att lämna in skattedeklarationer elektroniskt bedöms inte avsevärt öka aktiebolagens administrativa börda, eftersom elektroniska förfaranden redan används i stor utsträckning. Om ett samfund eller en samfälld förmån t.ex. på grund av datatekniska begränsningar

inte har möjlighet att framställa ett yrkande om förskott eller lämna in skattedeklarationen eller kontonumret elektroniskt, kan dessa åtgärder fortfarande vidtas också i pappersform.

Föreningar, stiftelser, samfällda förmåner och offentliga samfund sköter i betydligt mindre utsträckning sina ärenden elektroniskt. Övergången till elektroniska förfaranden kan i inledningsskedet i någon mån öka den administrativa bördan för dess kategorier av skattskyldiga.

Att framställa yrkanden om förskott elektroniskt ska vara ett nytt förfarande för samfund och samfällda förmåner. Enligt förslaget får samfund och samfällda förmåner i fortsättningen inte framställa yrkanden om förskott formfritt, t.ex. med e-post eller per telefon.

5.3.6 Vissa ändringar i anslutning till skatteuppbörden

Utvidgningen av bestämmelserna om sammandrag till att gälla nya skatteslag innebär att de skattskyldiga också i fråga om dessa skatter har möjlighet att få de uppgifter som antecknats i sammandraget genom e-tjänsten. De skattskyldiga får genom sammandraget en klarare och mera heltäckande uppfattning om hela skatteläget, vilket förbättrar uppbördsförfarandets genomskinlighet och sålunda också de skattskyldigas rättssäkerhet. Fysiska personer och dödsbon som inte har antecknats i arbetsgivarregistret och inte heller i registret över moms skyldiga eller som inte bedriver annan momspliktig verksamhet än skogsbruk, får sammandraget per post då i det antecknas andra enligt skatteuppbördslagen obligatoriska uppgifter än om användning av en betalning för skatter eller om skatteskulder som inte har föranlett en betalningsuppsmaning i sammandraget. Begränsningen leder till en minskning av antalet sammandrag som sänds till de skattskyldiga i pappersform, i situationer där genom sammandraget inte delges uppgifter som är relevanta för de skattskyldigas rättssäkerhet.

I enlighet med de ändringar som föreslås i bestämmelserna om riktande av betalningar i skatteuppbördsförfarandet kan den skattskyldige med avvikelse från nuläget i regel hänföra sin betalning endast till önskat skatteslag eller till en helhet bestående av flera skatter. Betalningen ska mellan fordringarna inom samma skatteslag användas i den allmänna användningsordningen utifrån preskriptionstidpunkten och förfallodagen. Om den skattskyldige t.ex. betalar skatt enligt de betalningsuppgifter som fogats till ett beskattningsbeslut om kvarskatt för 2018, ska betalningen i första hand användas till obetald kvarskatt från skatteåret 2017. Inte heller då skatten uppbärs i flera rater får den skattskyldige längre rikta sin betalning till en viss skatterat.

Den skattskyldige får enligt förslaget rikta en betalning enligt den allmänna användningsordningen mellan alla förfallna skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet. I situationer där Skatteförvaltningen endast på begäran återbär överbetalda avgifter kan den skattskyldige på förhand med en betalning betala flera skatter som förfaller till betalning enligt det nya uppbördsförfarandet, på så sätt att betalningen används till framtida skatter på dessas förfallodag.

I propositionen föreslås vidare att återbäringarna på alla skatter som överförs till det nya uppbördsförfarandet, på den skattskyldiges begäran ska kunna hållas kvar för betalning av kommande betalningsförpliktelser. Skatteförvaltningen kan genom att hålla kvar återbäringen för enkla skattebetalningar och sålunda minska penningrörelsen fram och tillbaka är det en fråga om skattebetalningar och -återbäringar.

Enligt förslaget kan en skatteåterbäring inte längre överföras och dras av från makens kvarskatt. Den skattskyldige ska i fortsättningen separat betala debiterad kvarskatt också då maken vid beskattningen för samma skatteår får skatteåterbäring.

6 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med Skatteförvaltningen.

Propositionen har varit ute på remiss. Remissvar har inkommit från justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, kommunikationsministeriet, högsta förvaltningsdomstolen, Folkpensionsanstalten, Kyrkostyrelsen, Finlands ortodoxa kyrkostyrelse, Trafiksäkerhetsverket Trafi, Riksfogdeämbetet, Skatteförvaltningen, Akava rf, Finlands Näringsliv EK, Centralhandelskammaren, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Kommunförbund rf, Företagarna i Finland rf, Ekonomiadministrationsförbundet i Finland rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

Remissinstanserna ställde sig i regel positiva till propositionens målsättning, dvs. att förenhetliga och förtydliga bestämmelserna om beskattningsförfarandet. De tog framför allt ställning till de förslag som gällde räntebestämmelserna för inkomstbeskattningen.

Flera remissinstanser ansåg att förslaget som innebär att nedsatt dröjsmålsränta ska räknas från skatteårets eller räkenskapsperiodens utgång är alltför strängt. Enligt de åsikter som framfördes i yttrandena fås i synnerhet i fråga om samfund kännedom om många poster som påverkar uträkningen av den beskattningsbara inkomsten först efter räkenskapsperiodens utgång. Som exempel på sådana poster nämndes koncernbidrag. I en del av yttrandena föreslogs det att företagen fortsättningsvis får komplettera skatter utan räntepåföljder t.ex. under en månad efter utgången av räkenskapsperioden. Också i fråga om fysiska personer konstaterades det i yttrandena att kravet på motsvarighet mellan förskott och den slutliga skatten inte ska ställas alltför högt. Vidare gillades den nuvarande tiden på en månad för förskottskomplettering.

I samband med den fortsatta beredningen av propositionen har det beslutats att föreslå att nedsatt dröjsmålsränta för samtliga skattskyldiga ska räknas först då en månad har förflutit efter utgången av skatteåret. På detta sätt ges de skattskyldiga den tid de behöver för att säkerställa att de betalat tillräckligt mycket i förskott och t.ex. för att rater som betalats in efter skatteårets utgång ska kunna beaktas i förskottsbeloppet. Den räntefria tiden förkortas för samfund från nuvarande fyra månader till en månad. I fråga om fysiska personer motsvarar förslaget nuläget. Förslaget beräknas vidare tidigarelägga betalningen av skatter och sålunda främja motsvarighetskravet när det gäller förskottsuppbörden. Den ekonomiska effekten på skatteuttaget 2017 uppgår till ca 40 miljoner euro.

Yttrandena stöder förslaget enligt vilket ett avdrag på 20 euro från den nedsatta dröjsmålsräntan ska tillämpas också på beskattningen av samfund. Vissa remissinstanser har dessutom föreslagit att ett 20 euros ränteavdrag kumulativt ska beaktas efter skatteårets utgång när det gäller den nedsatta dröjsmålsräntans belopp både på förskott och på kvarskatt.

I samband med den fortsatta beredningen av bestämmelserna om beräkningsperioden för nedsatt dröjsmålsränta har också grunderna för avdrag från den nedsatta dröjsmålsräntan omprövats. Eftersom det föreslås att beräkningsperioden för nedsatt dröjsmålsränta ska börja först efter en månad från skatteårets utgång och eftersom den skattskyldige sålunda i en månads tid efter skatteårets utgång räntefritt kan komplettera förskottsbetalningen för skatteåret, oberoende av kompletteringsbelopp, behövs avdraget från räntan på förskottet inte på det sätt som föreslås i remissutkastet för att trygga möjligheten till räntefri förskottskomplettering. Avdraget från den nedsatta dröjsmålsräntan behövs emellertid fortsättningsvis för att förhindra räntepåföljder när det gäller små kvarskattebelopp. I syfte att förenkla ränteregleringen föreslås att avdrag ska göras endast från den nedsatta dröjsmålsräntan på kvarskatt som påförs i samband med att beskattningen avslutas. Avdraget gäller i enlighet med förslaget alla skattskyldiga när kvarskattebeloppet understiger på basis av nuvarande räntenivå och tidpunkten då

kvarskatten förfaller till betalning understiger ca 1 000 euro. Om skattebeloppet är högre än så kan skatten inom en månad från skatteårets utgång betalas räntefritt som tilläggsförskott. Räntebeloppet kan också minskas genom betalning av tilläggsförskott innan beskattningen slutförs.

I samband med beredningen har också det alternativet utretts att genom ett avdrag från den nedsatta dröjsmålsräntan tryggas den skattskyldiges möjligheter att efter skatteårets utgång räntefritt komplettera förskottsbetalningen, om den nedsatta dröjsmålsräntan räknas direkt från dagen efter skatteårets utgång. För att förskottsbetalningen också i fortsättningen efter skatteårets utgång ska kunna kompletteras räntefritt, oberoende av räntans belopp, har det vid beredningen stannats för att föreslå att räntan ska börja räknas först från början av månaden efter skatteårets utgång. Därför föreslås inte heller att avdrag ska göras från den nedsatta dröjsmålsräntan på förskott.

En del av yttrandena stöder inte förslaget att slopa den lägre räntesatsen för färdiga fysiska personers kvarskatter som understiger 10 000 euro. Förslaget bedömdes leda till en avsevärd ökning av skattetrycket på fysiska personer. Propositionens motiveringstext har kompletterats i detta avseende. Propositionen har ändrats så att ränteberäkningsperioden förblir oförändrad för fysiska personer.

Genom att den lägre räntesatsen slopas förenhetligas ränteregleringen. Enligt förslaget är det fortfarande möjligt att betala en kvarskatt på ca 1 000 euro som en räntefri kvarskatt. Av fysiska personers kvarskatt understiger för närvarande ca 75 procent detta belopp. Målsättningen är dessutom att i samband med det följande skedet av förnyandet av beskattningsförfarandena skapa förutsättningar för att beskattningen ska kunna slutföras tidigare än för närvarande, vilket innebär att kvarskatteränta räknas för en kortare tid än för närvarande. Detta ökar i fortsättningen det räntefria kvarskattebeloppet. I och med att ett inkomstregister tas i bruk ska den skattskyldige också ha bättre förutsättningar än för närvarande att under skatteåret följa upp motsvarigheten mellan förskottsbetalningen och den slutliga beskattningen.

I vissa yttranden framförs synpunkten att nivån på återbäringsräntan ska stämma överens med kvarskatteräntan. Återbäringsränta betalas som en ersättning för att skatttagaren har fått disponera extra medel. Återbäringsräntans nivå har fastställts utgående från den allmänna marknadsnivån på så sätt att återbäringsräntenivån inte ska utnyttjas på ett sätt som strider mot beskattningssystemet. Syftet med kvarskatteräntan är för sin del att den skattskyldige ska se till att förskottsbetalningen så väl som möjligt ska motsvara de slutliga skatterna. Räntesatserna för kvarskatt och skatteåterbärning skiljer sig redan nu från varandra i fråga om samfund samt då kvarskatten överstiger 10 000 euro också i fråga om fysiska personer. Den nuvarande lägre räntesatsen för kvarskatter under 10 000 euro i fråga om fysiska personer motiverades ursprungligen med hänvisning till rimlighetsskäl. På den tiden fanns det inte tillgång till så utförliga anvisningar och sådana tjänster från Skatteförvaltningens sida som i dagens läge. Räntesatsen hade inte heller då fastställts i förhållande till återbäringsräntan. Den nuvarande regleringen innebär emellertid att 94 procent av de fysiska personerna inte behöver betala någon kvarskatteränta över huvud taget. Förslaget att slopa den tidigare räntesatsen förenhetligar ränteregleringen och att möjliggöra ett avdrag på 20 euro, fortfarande med beaktande av kvarskattens räntefrihet i ca 75 procent av fallen. Också målsättningen med beskattning i realtid och med beskattning som slutförs per skattskyldig ska i framtiden leda till att ränteberäkningsperioden blir kortare.

Riksfogdeämbetet har i sitt yttrande uppmärksammat den omständigheten att den exceptionella preskriptionstidpunkten för förskott tydligt ska anges i utskökningsansökningar som gäller förskott. Skatteförvaltningen och riksfogdeämbetet har vidtagit de förberedande åtgärder som ändringen av preskriptionstiden förutsätter när det gäller indrivning av förskottsskatt.

RP 237/2016 rd

Propositionen har dessutom preciserats så att motsvarande bestämmelse som föreslås i inkomstskattelagen om minsta belopp som påförs ska fogas också till lagen om förskottsuppbörd. Inkomstskattelagens motsvarande bestämmelse ska enligt förslaget i fortsättningen tillämpas också vid källbeskattningen, vilket innebär ett förenhetligande av regleringen mellan skatteslagen.

De övriga synpunkter som framförts i yttrandena har i mån av möjlighet beaktats vid beredningen av propositionen.

Vid finansministeriet har gjorts ett sammandrag av remissvaren.

Regeringens propositionsförslag har behandlats i samrådsförfarande enligt 11 § i kommunallagen (410/2015) samt i delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om beskattningsförfarande

2 §. *Precisering av tillämpningsområdet.* Det föreslås att bestämmelserna om ränta vid inkomstbeskattningen ska ändras så att på inkomstskatt som ska betalas räknas nedsatt dröjsmålsränta enligt lagen om förseningsränta och på inkomstskatt som ska återbäras återbäringsränta enligt 32 § i skatteuppbördslagen. Av denna anledning ska omnämningarna om samfundsränta, kvarskatteränta och återbäringsränta i paragrafens 2 mom. ersättas med en hänvisning till nedsatt dröjsmålsränta enligt 5 a § i lagen om förseningsränta och återbäringsränta enligt 32 § i förskottsuppbördslagen. På nedsatt dröjsmålsränta och återbäringsränta ska tillämpas lagen om beskattningsförfarande och andra lagbestämmelser om skatter. På rättelse och ändringssökande i beskattningen ska i fråga om ränta vid beskattningen enligt förslaget tillämpas samma tidsfrister och förfaranden som när det gäller rättelse och ändringssökande i beskattningen för skatteåret i fråga.

Med hänvisningen till annan lagstiftning avses bl.a. att nedsatt dröjsmålsränta ska redovisas till skattetagarna på samma sätt som den skatt på vilken räntan räknas. Bestämmelsen motsvarar nuläget.

7 a §. *Samfunds och samfällda förmåners skattedeklaration.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 7 a §. Enligt paragrafens 1 mom. ska samfund som avses i inkomstskattelagens 3 § och samfällda förmåner som avses i 5 § i den lagen lämna in sin skattedeklaration elektroniskt.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Skatteförvaltningen dock av särskilda skäl godkänna att skattedeklarationen lämnas in i pappersform. Det anses vara fråga om särskilda skäl i situationer där det inte rimligen kan krävas att skattedeklarationen lämnas in elektroniskt ens i det fall att inlämnings tiden för deklarationen förlängs. En sådan situation kan uppkomma t.ex. då ett utländskt dödsbo som vid inkomstbeskattningen anses vara ett samfund inte har någon möjlighet att lämna in sin skattedeklaration elektroniskt. Som ett särskilt skäl kan lämna in skattedeklarationen i pappersform kan likaså betraktas den situationen att ett nytt företag inte ännu har inlett sin verksamhet och att behovet att skaffa en Katso-kod uppkommer först då verksamheten inleds. Som ett särskilt skäl kan betraktas också datatekniska begränsningar. Bestämmelsen motsvarar 18 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Skatteförvaltningen ska enligt förslaget med stöd av bemyndigandet i 8 § meddela närmare föreskrifter om tidpunkten och sättet för inlämnande av skattedeklaration samt om förfarandet i övrigt. Med stöd av denna bestämmelse kan Skatteförvaltningen bl.a. bestämma med vilket elektroniskt förfarande skattedeklarationen ska lämnas in.

34 §. *Förskott som räknas till godo vid beskattningen för ett skatteår.* I paragrafen föreskrivs om förskott som räknas till godo vid beskattningen för ett skatteår. Eftersom det föreslås att förfarandet med förskotts komplettering slopas ska i paragrafen inte längre föreskrivas om tillgodoräknande av förskotts komplettering. Till följd av den ändring som gäller tillgodoräknande av förskott ska enligt förslaget med beskattningsbeslutet inte påföras förseningsränta enligt lagen om förseningsränta på obetalda förskotts rater. På obetalda förskott ska räknas i lagen om förseningsränta avsedd förseningsränta från dagen efter förskottets förfallodag till den dag då förskottet betalas.

RP 237/2016 rd

I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse om att förskott ska räknas till godo vid beskattningen så som de har påförts. Vid beskattningen ska de för skatteåret påförda förskott räknas till godo som har fastställts innan beskattningen av den skattskyldige har slutförts.

Exempel 1: Hos den skattskyldige har inte verkställts förskottsinnehållning. Den skattskyldige har ålagts att under skatteåret månatligen betala 12 förskott á 1 000 euro, sammanlagt 12 000 euro. Den skattskyldige har betalat samtliga förskott på förfallodagen. De skatter och avgifter som den skattskyldige påförs vid beskattningen för skatteåret uppgår till sammanlagt 12 500 euro. Den skattskyldige påförs då beskattningen slutförs 500 euro i kvarskatt, eftersom förskotten på 12 000 euro inte täcker den skattskyldiges skatter och avgifter på sammanlagt 12 500 euro. På kvarskatten debiteras ränta.

Exempel 2: Hos den skattskyldige har inte verkställts förskottsinnehållning. Den skattskyldige har ålagts att under skatteåret månatligen betala 12 förskott á 1 000 euro, sammanlagt 12 000 euro. Den skattskyldige betalar tio förskott i tid och lämnar två rater obetalda. De skatter och avgifter som påförs den skattskyldige vid beskattningen för skatteåret uppgår till sammanlagt 15 000 euro. Den skattskyldige påförs 3 000 euro i kvarskatt, eftersom de betalda förskotten, 12 000 euro, inte täcker den skattskyldiges sammanlagda skatter och avgifter som uppgår till sammanlagt 15 000 euro. På kvarskatten debiteras ränta. Indrivningen av de obetalda förskottsrationerna fortsätts också efter att beskattningen slutförts. På de obetalda raterna räknas räkna från dagen efter förfallodagen för respektive förskott till den dag då de betalas.

Paragrafens 2 mom. stämmer i andra avseenden överens med gällande 4 mom., men i bestämmelsen föreslås en strykning av det föråldrade omnämmandet om förmögenhetsskatt.

Paragrafens 3 mom. motsvarar gällande 5 mom.

34 a §. *Obetald förskottsinnehållning som inte räknas till godo.* Det föreslås att denna paragraf och paragrafens rubrik ändras så att uttrycket obetald förskottsinnehållning ersätts med obetald förskottsinnehållning som inte räknas till godo. Begreppen motsvarar dem som används i 50 §. Det föreslås att paragrafens ordalydelse förtydligas också så att begreppet innehållning ersätts med förskottsinnehållning. Ändringarna är av teknisk karaktär.

Det föreslås att paragrafens hänvisning till rätetillägg som föreskrivs i lagen om förseningsränta ändras så att den avser förseningsränta enligt lagen om förseningsränta, eftersom vid rättelse i beskattningen i fortsättningen ska påföras dröjsmålsränta i stället för skattetillägg.

35 §. *Undantag som gäller samfund och samfällda förmåner.* Paragrafen innehåller en undantagsbestämmelse gällande samfund och samfällda förmåner enligt vilken förskottsinnehållning ska tillgodoräknas skatterna under det skatteår då den har verkställts. Bestämmelsen motsvarar 3 mom. i den gällande paragrafen. I föreslagna 34 § föreskrivs om tillgodoräkning av förskott också i fråga om samfund och samfällda förmåner, vilket innebär att det inte behöver föreskrivas om saken i denna paragraf. Det föreslås att bestämmelserna om förskotts komplettering upphävs.

36 §. *Förskottsinnehållning som räknas en sammanslutnings delägare till godo.* I paragrafens ordalydelse föreslås en sådan ändring att förskottsinnehållning som har innehållits hos en sammanslutning ska räknas bolagsmännen till godo vid beskattningen. Begreppet förskott i den gällande paragrafen föreslås bli ersatt med begreppet förskottsinnehållning. Ändringen är av teknisk karaktär.

38 §. Överföring av förskotts innehållning mellan makar. Det föreslås att denna paragraf upphävs. I syfte att förenhetliga beskattnings- och uppbördsförfarandena ska en skattskyldigs förskottsåterbäring inte längre kunna användas till betalning av makens kvarskatt.

39 §. Närmare föreskrifter. Det föreslås att denna paragraf ändras så att uttrycket användning av förskott till betalning av skat ersätts med uttrycket tillgodoräknande av förskott vid beskattningen, samtidigt som paragrafens ordalydelse förtydligas. Ändringarna är av teknisk karaktär.

Mellanrubriken före 40 §. Samfundsränta, kvarskatteränta och återbäringsränta. Det föreslås att mellanrubriken upphävs eftersom 40—48 § om samfundsränta, kvarskatteränta och återbäringsränta samt om uträkning av och grunderna för dessa räntor, föreslås bli upphävda. I 50 och 77 § föreslås bestämmelser om ränta på skatt som ska betalas och återbäras. I 5 a och 5 c § i lagen om förseningsränta föreslås bestämmelser om nedsatt dröjsmålsränta på skatt som ska betalas och i 32 § i skatteuppbördslagen föreskrivs om ränta på skatt som återbärs.

40 §. Samfundsränta. Det föreslås att denna paragraf upphävs som obehövlig.

41 §. Uträkning av samfundsränta. Det föreslås att denna paragraf upphävs som obehövlig.

42 §. Grunden för samfundsränta. Det föreslås att denna paragraf upphävs som obehövlig.

43 §. Kvarskatteränta och återbäringsränta. Det föreslås att denna paragraf upphävs som obehövlig.

44 §. Uträkning av kvarskatteränta och återbäringsränta. Det föreslås att denna paragraf upphävs som obehövlig.

45 §. Grunden för kvarskatteränta och återbäringsränta. Det föreslås att denna paragraf upphävs som obehövlig.

46 §. Skattepliktiga och avdragbara räntor. Det föreslås att denna paragraf upphävs. I 32 § i skatteuppbördslagen föreskrivs om skattepliktig återbäringsränta och i 10 § i lagen om förseningsränta föreskrivs om avdragbar nedsatt dröjsmålsränta.

47 §. Räntor i samband med skatteuppbörd. Det föreslås att denna paragraf upphävs. I 5 a § i lagen om förseningsränta föreslås bestämmelser om uträkning av förseningspåföljder i fråga om nedsatt dröjsmålsränta. Enligt bestämmelserna ska sådana påföljder inte räknas på nedsatt dröjsmålsränta. Detta motsvarar nuläget i fråga om kvarskatteränta och samfundsränta som ska betalas.

48 §. Närmare föreskrifter. Det föreslås att denna paragraf upphävs. Skatteförvaltningen kan på grund av 12 § i lagen om förseningsränta och 36 § i skatteuppbördslagen meddela närmare föreskrifter om uträkning av nedsatt dröjsmålsränta och ränta på skatt som återbärs.

50 §. Skatteåterbäring och kvarskatt. I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse om hur belopp som räknas till godo vid beskattningen för ett skatteår och som inte behövs till betalning av den skattskyldiges skatter ska enligt förslaget räknas den skattskyldige till godo. De belopp som ska räknas till godo består eventuellt av förskott som påförts den skattskyldige, av förskotts innehållningar och av förskott som från en annan stat har överförts till Finland. Med tanke på uträkningen av återbäringsränta föreskrivs i vilken ordning belopp som ska räknas den skattskyldige till godo anses bestå av tillgodoräknade rater. Bestämmelsen behövs på grund av att förskott som påförts den skattskyldige ska räknas till godo i den ordning som de påförts.

RP 237/2016 rd

Frågan om vilka rater som ska anses ingå i det belopp som ska tillgodoräknas den skattskyldige har betydelse för räntepåföljderna och för penningbelopp som till följd av beskattningsbeslutet ska återbäras till den skattskyldige.

Enligt paragrafens 1 mom. ska tillgodoräkandet i första hand ske genom sänkning av de förskott som räknats till godo under skatteåret, från det äldsta till det senaste enligt förfallodagarna. Om alla förskotts-rater inte har betalats förskotten har blivit betalda i förfallodagsordning från den äldsta till den senaste och tillgodoräkandet ska därför i första hand avse obetalda förskotts-rater. Sänkningen av förskotten blir sålunda inte återbäring som kan betalas till den skattskyldige eller användas till betalning av dennas övriga skatter.

Om det belopp som räknas till godo överskrider beloppet av de förskott som påförts den skattskyldige för ett skatteår, ska till den skattskyldige återbäras andra tillgodoräknade belopp som kan vara förskottsinnehållningar och förskott som från en annan stat har överförts till Finland. Till den del som sänkta förskott har betalats eller det eventuellt är fråga om andra rater som ska räknas till godo, ska det belopp som ska räknas till godo betalas tillbaka till den skattskyldige som skatteåterbäring. Skatteåterbäringen kan också användas till betalning av den skattskyldiges skatter och övriga fordringar så som föreskrivs i skatteuppbörds-lagen.

I samband med beskattningsbeslutet fattas inga separata beslut fattas om sänkning av förskott. Av beskattningsbeslutet framgår vilka förskotts-rater som har minskats och hur det belopp som ska räknas den skattskyldige till godo är sammansatt av rater som räknats till godo vid beskattningen. Den skattskyldige och andra som har rätt att söka ändring får i enlighet med lagen om beskattningsförfarande överklaga beskattningsbeslutet och kan då t.ex. yrka att förskotten ska minskas i en annan ordning. I praktiken kan ändringssökande ge resultat endast i det fall att Skatteförvaltningen på grund av något tekniskt fel har sänkt förskott i annan än lagstadgad ordning. I beslut om sänkning av förskott kan sökas ändring inom samma tidsfrist som den som gäller för beskattningsbeslutet efter att beskattningsbeslutet slutförts. Skatteförvaltningen kan också korrigera beskattningen till den skattskyldiges förmån eller nackdel, om det framgår att förskott har sänkts eller att tillgodoräkandet har skett på ett felaktigt sätt.

I paragrafens 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken de nedsatta och betalda förskotts-belopp som avses i 1 mom. och övriga tillgodoräknade belopp ska betalas tillbaka som skatteåterbäring med ränta. I skatteuppbörds-lagen föreskrivs om ränta på skatteåterbäring. I samband med skatteåterbäringen återbetalas också dröjsmålsräntor på sänkta förskott och nedsatta dröjsmålsräntor enligt 6 § i lagen om förseningsränta. Till den skattskyldige ska enligt förslaget inte återbetalas ränta till den del som tillgodoräkandet enligt 1 mom. avser obetalda förskotts-rater. I paragrafens 2 mom. föreskrivs dessutom att skatteåterbäring som ska överföras till en annan stat inte betalas tillbaka. Bestämmelsen motsvarar gällande 50 § 1 mom.

Exempel: Hos den skattskyldige har inte verkställts förskottsinnehållning. Den skattskyldige har under skatteåret månatligen påförts 12 förskott á 1 000 euro, sammanlagt 12 000 euro. Den skattskyldige betalar tio rater i tid och lämnar två rater obetalda. Vid beskattningen för skatteåret påförs den skattskyldiga sammanlagt 10 000 euro i skatter och avgifter. Beloppet av de skatter och avgifter som påförts för skatteåret är sålunda 2 000 euro mindre än de förskott som påförts den skattskyldige. Skatteförvaltningen minskar förskotten i ordning från det senaste till det äldsta enligt förfallodagarna samt avlyfter de obetalda förskotts-raterna och räntorna på dem. Indrivningen av de avlyfta förskotts-raterna avslutas.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. ska den skattskyldige, om de belopp som ska räknas till godo vid beskattningen inte räcker till betalning av skatterna, påföras kvarskatt med ränta. I lagen om förseningsränta föreskrivs om uträkning av ränta på kvarskatt. I momentet föreskrivs också om det minsta kvarskattebelopp som debiteras. Genom bestämmelsen förhindras,

liksom för närvarande, att det uppkommer små betalningsrater då skatten fastställts. Bestämmelsen behövs med anledning av den ändring som föreslås i skatteuppbördslagen och som innebär att bestämmelsen om minsta belopp som debiteras upphävs i fråga om inkomstbeskattningen, i likhet med vad som föreskrivs om skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet. Det minsta belopp som debiteras föreslås vara tio euro, vilket motsvarar det minsta belopp som debiteras enligt skatteuppbördslagen.

Dessutom föreskrivs i 3 mom. att kvarskatt ska betalas trots att ändring söks i beskattningen. Bestämmelsen motsvarar gällande 50 § 2 mom.

57 §. Särskilda bestämmelser om rättelse av beskattningen. I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan ändring att den skattskyldige vid rättelse av beskattningen i stället för skattetillägg ska påföras förseningsränta enligt lagen om förseningsränta. Räntesatsen motsvarar den som för närvarande gäller i fråga om skattetillägg. Genom bestämmelsen förenhetligas räntepåföljderna vid beskattningen. Dessutom föreslås att paragrafens ordalydelse förtydligas.

57 a §. Överföring av inkomst som läggs till på grund av rättelse av beskattningen. I denna paragraf föreslås en sådan ändring att ordet skattetillägg ersätts med dröjsmålsränta enligt lagen om förseningsränta. Dessutom föreslås att paragrafens ordalydelse preciseras.

76 §. Ändring i beskattningen till följd av ändringssökande. Det föreslås att till paragrafens 4 mom. fogas en mot föreslagna 50 § 3 mom. svarande bestämmelse om minsta skattebelopp som debiteras då beskattningen ändras till följd av ändringssökande. Genom bestämmelsen förhindras det, liksom för närvarande, att det uppkommer små skatteretser också i sådana fall då beskattningen ändras till följd av ändringssökande. Det minsta belopp som debiteras är enligt förslaget tio euro, vilket motsvarar minimibeloppet enligt skatteuppbördslagen.

77 §. Räknande av ränta i ändringssituationer. I paragrafen föreskrivs om räknande av ränta i ändringssituationer. Det föreslås att bestämmelserna om samfundsränta, kvarskatteränta och återbäringsränta i lagen om beskattningsförfarande upphävs och att bestämmelser om ränteräkning tas in i lagen om förseningsränta och skatteuppbördslagen.

Enligt paragrafens 1 mom. ska på skatt som ska betalas med anledning av ändring i beskattningen räknas ränta enligt lagen om förseningsränta. I 5 a—5 c § i lagen om förseningsränta föreskrivs om ränta på skatter med anledning av ändring i beskattningen.

Enligt paragrafens 2 mom. ska på skatteåterbäring och skatteförhöjning med anledning av ändring i beskattningen räknas ränta enligt vad som föreskrivs i skatteuppbördslagen. Om ränta som räknas på skatteåterbäring och skatteförhöjning med anledning av ändring i beskattningen föreskrivs i 32 § i skatteuppbördslagen.

77 a §. Tillgodoräknande av skatteavdrag till följd av ändring i beskattningen. Det föreslås att till lagen fogas en ny 77 a § med närmare bestämmelser om i vilken ordning skatteavdrag som beror på ändring i beskattningen ska räknas den skattskyldige tillgodo.

Den skattskyldige har till sin nackdel kunnat påföras skatt för ett skatteår t.ex. som förskott och kvarskatt samt vid rättelse av beskattningen. Dessutom har den skattskyldige kunnat räknas till godo förskottsinnehållningar och förskott som från en annan stat överförts till Finland. De rater som det belopp som ska räknas den skattskyldige till godo anses bestå av har betydelse för räntepåföljderna och för det penningbelopp som med anledning av beslutet ska återbäras till den skattskyldige.

I paragrafen föreskrivs att skatteavdrag som bestäms för ett skatteår till följd av ändring i beskattningen i första hand ska räknas till godo genom sänkning av de skatterater som bestämts för betalning av skatteårets skatt, i ordning från den senaste till den äldsta enligt förfalldagarna. Skatter som påförs den skattskyldige är förskott som ska betalas vid förskottsuppbörden, kvarskatt och skatt som ska betalas till följd av ändring i beskattningen. Om det belopp som räknas till godo överskrider beloppet av dessa rater, ska till den skattskyldige återbetalas också andra rater som räknats tillgodo, t.ex. förskottsinnehållningar och förskott som överförts till Finland från en annan stat.

Skattebelopp för ett skatteår kan enligt förslaget sänkas på det sätt som nämns ovan, oberoende av om de är indrivningsbara eller preskriberade. Om det inte har influtit betalningar på en skatterat som ska sänkas, ger detta inte upphov till återbäring som kan betalas till den skattskyldige eller användas till betalning av dennas övriga skatter på det sätt som föreskrivs i skatteuppbördslagen. Till den del som de sänkta skatteraterna för ett skatteår har betalats eller räknas till godo för andra rater, ska det tillgodoräknade beloppet betalas till den skattskyldige som skatteåterbäring. Skatteåterbäringen kan användas också till betalning av den skattskyldiges skatter och övriga fordringar så som föreskrivs i skatteuppbördslagen.

Exempel: De skatter och avgifter som en fysisk person påförs vid den ordinarie beskattningen för ett skatteår uppgår till sammanlagt 12 000 euro. De förskott och förskottsinnehållningar som räknas till godo uppgår till 10 000 euro. Den skattskyldige påförs 2 000 euro i kvarskatt i två lika stora rater på så sätt att den första raten förfaller till betalning i december och den andra i februari följande år.

Genom ett beslut om rättelse av beskattningen sänks beloppet av de skatter och avgifter som påförts för skatteåret till 10 400 euro. Skatten för skatteåret sänks sålunda med 1 600 euro. Den skattskyldige har betalat 650 euro av den första kvarskatteraten. Återstår att betala 350 euro. Den andra kvarskatteraten är i sin helhet obetald.

Till följd av rättelsen avlyfts den andra kvarskatteraten på 1 000 euro. Kvarskattens första rat sänks till 400 euro och den överskjutande delen avlyfts. Till den skattskyldige återbärs 250 euro av den första kvarskatteraten, om detta belopp inte ska användas till den skattskyldiges övriga skatter och åtaganden [650 euro (det belopp som betalats av den första kvarskatteraten) – 400 euro (den första kvarskatteratens belopp efter rättelsen) = 250 euro].

Om sänkning av förskott som avses i den föreslagna paragrafen fattas inte ett separat beslut. Av ett beslut om ändring av beskattningen framgår vilka förskottsrate som har sänkts och hur belopp som ska räknas den skattskyldige till godo har sammansatts av rater som räknats till godo vid beskattningen. Den skattskyldige och andra som har rätt att söka ändring kan överklaga beskattningsbeslutet i den ordning som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande och då t.ex. yrka att förskotten ska sänkas i annan ordning. Skatteförvaltningen kan också under de förutsättningar som nämns i lagen om beskattningsförfarande rätta beskattningen till förmån eller till nackdel för den skattskyldige, om det framgår att förskott har minskats eller att tillgodoräkandet har skett på fel sätt.

Förskottsrate kan sänkas trots att de i förskottsuppbördslagen 24 § stadgade tidsfristerna för sänkning och avlyftande redan har löpt ut. Förskott kan sänkas också trots att förskott som har påförts enligt förskottsuppbördslagens 51 § inte längre ändras till följd av ändringssökande enligt förskottsuppbördslagen, om förskottet i enlighet med lagen om beskattningsförfarande har använts till betalning av skatter eller avgifter som påförts den skattskyldige eller dennas make.

Verkställigheten av förskotts- och kvarskatterater som påförts med anledning av den skattskyldiges begäran om omprövning eller ändringssökande kan i enlighet med lagen om verk-

RP 237/2016 rd

ställighet av skatter och avgifter avbrytas före det slutliga beskattningsbeslutet. Om verkställigheten av skatten för ett skatteår avbryts endast delvis ska också avbrytandet av verkställigheten inriktas på årets skatterater i den ordning som föreskrivs i 77 a §.

I paragrafens 2 mom. föreslås en bestämmelse om att sänkta och betalda rater som avses i 1 mom. och övriga tillgodoräknade belopp ska betalas tillbaka som skatteåterbäring med ränta. I förskottsuppbördslagen föreskrivs om ränta på återbäring. I samband med återbäringen återbetalas i enlighet med 6 § i lagen om förseningsränta också dröjsmålsräntor och nedsatta dröjsmålsräntor på sänkta förskottsrater. I lagen om förseningsränta föreslås bestämmelser om avlyftande av dröjsmålsräntor på sänkta rater. Skatteåterbäring som har överförts till en annan stat betalas inte tillbaka. Bestämmelsen motsvarar gällande 50 § 2 mom.

Ikraftträdandet. Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 november 2017. Lagen ska första gången tillämpas vid beskattning av samfund och samfällda förmåner från och med skatteåret 2017 och vid beskattning av andra skattskyldiga från och med skatteåret 2018. Vid tidigare års beskattning tillämpas de bestämmelser som gällde innan lagen trädde i kraft.

Bestämmelserna om skyldigheten att enligt lagens 7 a § lämna in skattedeklarationen elektroniskt ska första gången tillämpas på skattedeklarationer som lämnas in den dag då lagen träder i kraft eller senare. Samfund och samfällda förmåner ska i praktiken lämna in sina deklarerationer elektroniskt för skatteår som löper ut i juli 2017 och därefter. Skattedeklarationer som före lagens ikraftträdande har lämnats in i pappersform behöver dock inte på nytt lämnas in elektroniskt.

Exempel 1: Den skattskyldiges skatteår 2017 löper ut i juli. Skattedeklarationen ska lämnas in senast 30.11.2017. Den skattskyldige lämnar in deklARATIONEN i pappersform 31.10.2017. Den skattskyldige behöver inte på nytt lämna in skattedeklarationen elektroniskt efter 1.11.2017.

Exempel 2: Den skattskyldiges skatteår 2017 består av två räkenskapsperioder. Den första räkenskapsperioden löper ut i januari 2017 och den andra i augusti 2017. Den skattskyldige lämnar in sin skattedeklaration för den första räkenskapsperioden i pappersform 31.5.2017. För den andra räkenskapsperioden lämnar den skattskyldige in deklARATIONEN elektroniskt 31.12.2017. Den skattskyldige behöver inte på nytt lämna in skattedeklarationen elektroniskt för den första räkenskapsperioden.

Exempel 3: Den skattskyldiges skatteår 2017 löper ut i juni. Den skattskyldige lämnar in skattedeklarationen för sent, 15.11.2017. Den skattskyldige ska lämna in deklARATIONEN elektroniskt.

Samfund och samfällda förmåner kan enligt de bestämmelser som gällde innan lagen trädde i kraft komplettera förskottsuppbörden genom att betala förskottskomplettering ända till den 31 oktober 2017, medan övriga skattskyldiga kan göra detta till den 31 oktober 2018. Förskottskomplettering kan sålunda betalas också för sådana skatteår då förskottskompletteringen inte efter att denna lag trätt i kraft räknas till godo. Därför föreskrivs i övergångsbestämmelsen att förskottskompletteringar vid beskattningen ska behandlas som förskott. En förskottskomplettering som betalats innan lagen trätt i kraft ska jämföras med ett förskott som förfallit till betalning och betalats samma dag som förskottskompletteringen. En förskottskomplettering t.ex. vid beskattningen räknas till godo som förskott enligt 34 § i denna lag, och en förskottskomplettering som betalats efter att skatteåret löpt ut i samband med att återbäringsräntan betalas tillbaka räknas från och med dagen efter den då kompletteringen betalades. På samfunds och samfällda förmånens förskottskomplettering för skatteåret 2017 ska emellertid under övergångsperioden inte debiteras nedsatt dröjsmålsränta.

Exempel 1: Bolagets räkenskapsperiod löper ut 31.1.2017. Bolagsskatten för skatteåret är 100 000 euro. Bolaget betalar 30.9.2017 som förskottskomplettering 90 000 euro. Bolaget påförs 10 000 euro i kvarskatt. På den skatt för skatteåret som betalats som förskottskomplettering räknas inte nedsatt dröjsmålsränta. Å kvarskatten räknas i enlighet med övergångsbestämmelserna i lagen om förseningsränta som nedsatt dröjsmålsränta 10 000 euro från och med dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeclarationen, dvs. från 1.6.2017 till den dag då kvarskatten förfaller till betalning, då också den nedsatta dröjsmålsräntan förfaller till betalning.

Exempel 2: Bolagets skatteår löper ut 31.1.2017. Bolagsskatten för skatteåret är 10 000 euro. Bolaget betalar 30.9.2017 som förskottskomplettering 15 000 euro. Förskottskompletteringen jämförs med förskott som förfallit och betalats motsvarande dag. På bolagets skatteåterbäring 5 000 euro betalas med stöd av övergångsbestämmelserna i skatteuppbördslagen återbäringränta från och med dagen efter den då förskottskompletteringen betalades till den dag då återbäringen betalas tillbaka. Bolaget påförs inte nedsatt dröjsmålsränta.

1.2 Lagen om skattetillägg och förseningsränta

2 §. Skattetillägg. Det föreslås att i lagens 1 mom. stryks hänvisningen till den bestämmelse om rättelse av beskattningen som ingår i 57 § i lagen om beskattningsförfarande. Hänvisningen till rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande föreslås bli överförd till 5 a § 1 mom. där det föreskrivs om dröjsmålsränta.

Vid sådan rättelse av beskattningen till följd av att den skattskyldige försummat sin deklARATIONSSKYLDIGHET som avses i 57 § i lagen om beskattningsförfarande ska dröjsmålsränta påföras i stället för skattetillägg. Ränthoprocenten för dröjsmålsräntan är densamma som för skattetillägg. På dröjsmålsränta tillämpas emellertid inte minimibeloppet tre euro som nämns i 2 §. På skatt som fastställs i andra fall av rättelse av skatt än sådana som avses i 57 § i lagen om beskattningsförfarande räknas inte dröjsmålsränta utan i stället nedsatt dröjsmålsränta enligt föreslagna 5 a §.

3 §. Beräkning av skattetillägg. Det föreslås att i lagens 3 mom. stryks omnämmandet om rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande. Vid rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande påförs inte skattetillägg utan i stället dröjsmålsränta enligt 5 a §.

4 §. Förseningsränta. I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan ändring att från tillämpningsområdet för förseningsränta, utöver skatter som ska betalas på eget initiativ enligt 7 § i skatteuppbördslagen, dessutom undantas sådana skatter enligt 4 § i skatteuppbördslagen som hör till tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarande, förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt samt källskatt som påförs inkomsttagaren. I fråga om dessa skatteslag tillämpas bestämmelserna om det nya uppbörförfarandet där det föreskrivs att på obetald skatt ska räknas dröjsmålsränta efter förfallodagen.

5 §. Beräkning av förseningsränta. Det föreslås att paragrafens 2 mom. upphävs. Till följd av den ändring som föreslås när det gäller förfarandet för tillgodoräknande av förskott ska hos den skattskyldige i fortsättningen inte uppbäras kvarskatt på grund av obetalda förskott. Obetalda förskott som behövs för betalning av skatteårets skatt ska inte avlyftas innan beskattningen slutförts, utan indrivningen fortsätter och på dem löper dröjsmålsränta ända till betalningsdagen. Obetalt förskott som inte behövs för betalning av skatteårets skatt ska sänkas i enlighet med 50 eller 77 a § i lagen om beskattningsförfarande och dröjsmålsräntorna på förskottet betalas tillbaka i samband med skatteåterbäringen.

5 a §. Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta. I denna paragraf föreslås bestämmelser om dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om dröjsmålsränta på obetalda skatter enligt skatteuppbördslagens 4 och 7 §, på förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, på arvsskatt, gåvoskatt och tonnageskatt samt på källskatt som påförs inkomsttagaren. Dessutom föreskrivs i 1 mom. att dröjsmålsränta ska räknas på skatt som påförs i samband med sådan rättelse av beskattningen som avses i 57 § i lagen om beskattningsförfarande. Förseningsräntan ersätter skattetillägg som för närvarande påförs vid rättelse av beskattningen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om nedsatt dröjsmålsränta.

Den nedsatta dröjsmålsräntan ersätter samfundsränta som ska betalas enligt gällande 40 § i lagen om beskattningsförfarande och kvarskatteränta som avses i 43 § i nämnda lag. Nedsatt dröjsmålsränta räknas på kvarskatt enligt lagen om beskattningsförfarande, på skatt som ska betalas med anledning av ändring i beskattningen och på förskott som förfaller till betalning den månad som infaller efter skatteårets utgång. På skatt som fastställs i samband med rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande ska dessutom räknas dröjsmålsränta enligt föreslagna 1 mom.

Den nedsatta dröjsmålsräntan är enligt förslaget den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, dock minst 0,5 procent (*nedsatt dröjsmålsränta*). Det kan bli fråga om att tillämpa minimiräntan 0,5 procent om referensräntan är negativ.

Bestämmelsen innebär en förändring i fråga om räntan på samfunds och samfällda förmånens kvarskatt, eftersom det för närvarande inte föreskrivs om minimibelopp för samfundsränta som ska betalas. Referensräntan har emellertid i praktiken inte varit så låg att samfundsränta som ska betalas har underskridit 0,5 procent.

Enligt paragrafens 3 mom. ska dröjsmålsränta inte räknas på skattetillägg, dröjsmålsränta eller nedsatt dröjsmålsränta.

5 b §. Beräkning av dröjsmålsränta. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om huvudregeln när det gäller uträkning av dröjsmålsränta. Enligt huvudregeln ska dröjsmålsränta på obetald skatt räknas från dagen efter förfallodagen till den dag då skatten betalas.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om dröjsmålsränta på skatter som enligt skatteuppbördslagens 7 § ska betalas på eget initiativ samt i anslutning därtill på förseningsavgift som påförts av Skatteförvaltningen, skatteförhöjning, försummelseavgift och på dröjsmålsränta på återbäring som återkrävs med stöd av 34 § i skatteuppbördslagen. Bestämmelsen motsvarar gällande reglering.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om dröjsmålsränta som påförs i samband med rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande. Dröjsmålsränta ska räknas från dagen efter den första förfallodagen för kvarskatten till förfallodagen för skatt som fastställs med anledning av ändringen i beskattningen. Bestämmelsen ersätter den nuvarande regleringen av skattetillägg i motsvarande situation. Dröjsmålsränta ska enligt förslaget räknas från en tidigare tidpunkt än den dag då skattetillägg börjar räknas, men räknandet av dröjsmålsränta upphör, liksom för närvarande räknandet av skattetillägg, på förfallodagen för den skatt som ska fastställas. Om den skatt som fastställs i samband med en rättelse av beskattningen inte betalas

på förfallodagen, ska på den obetalda skatten dessutom betalas dröjsmålsränta så som föreskrivs i 1 mom.

5 c §. Beräkning av nedsatt dröjsmålsränta. Det föreslås att till lagen fogas en ny 5 c §. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om den tid för vilken nedsatt dröjsmålsränta räknas på kvarskatt. Bestämmelsen ska tillämpas på kvarskatt som påförs alla skattskyldiga. Nedsatt dröjsmålsränta räknas från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till förfallodagen för den första kvarskatteraten. Räntan börjar i fråga om samfunds och samfällda förmåners beskattning räknas tre månader tidigare än den nuvarande samfundsräntan. I fråga om övriga skattskyldigas kvarskatt förblir inledningstidpunkten för ränteberäkningsperioden oförändrad. Ränteräkningen avslutas samma dag som för närvarande räknandet av kvarskatteränta. Med avvikelse från det nuvarande förfarandet räknas ränta på den skatt som påförs eller återbärs för hela skatteåret från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång också då ett samfunds eller en samfälld förmåns skatteår består av flera än en räkenskapsperiod.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om nedsatt dröjsmålsränta på förskott som förfaller till betalning månaden efter skatteårets utgång. På förskott ska räknas ränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till den dag då förskottet förfaller till betalning. När förskottsbetalningen kompletteras den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller senare är utgångspunkten således den att också ränta ska betalas.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om nedsatt dröjsmålsränta till följd av ändring i beskattningen. Räntan räknas från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till den förfallodag som bestäms för skatten. I ändringssituationer ska ränta för samfund och samfällda förmåner liksom för närvarande räknas från en tidpunkt som infaller tre månader tidigare än för närvarande. I fråga om övriga skattskyldiga förblir inledningstidpunkten för ränteberäkningsperioden oförändrad.

I momentet föreskrivs också att nedsatt dröjsmålsränta inte ska räknas för tid för vilken räknas dröjsmålsränta på skatten. Bestämmelsen gäller i praktiken rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande. I samband med sådan rättelse påförs den skattskyldige dröjsmålsränta med stöd av föreslagna 5 a § 1 mom. Bestämmelsen stämmer överens med nuläget, vilket innebär att på skatten inte räknas samfundsränta som ska betalas och kvarskatteränta för tid för vilken skattetillägg räknas på skatten.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om tidpunkten för räknande av nedsatt dröjsmålsränta i en sådan ändringssituation där den skatt som påförs med anledning av en ändring tidigare har betalats tillbaka till den skattskyldige som skatteåterbäring. Nedsatt dröjsmålsränta ska i en sådan situation räknas från dagen efter återbetalningsdagen. I detta avseende stämmer bestämmelsen överens med nuläget. Bestämmelsen motsvarar 77 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarande, som föreslås bli upphävt. Enligt den bestämmelsen ska, om skatt som ska uppbäras har återburits till den skattskyldige som förskottsåterbäring, kvarskatteränta eller samfundsränta som ska betalas till denna del uppbäras från återbäringsdagen till den utsatta förfallodagen.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs att från den nedsatta dröjsmålsränta som räknas på kvarskatt som påförs efter skatteårets utgång ska dras av 20 euro, dock högst räntebeloppet. Bestämmelsen gäller alla skattskyldiga oberoende av deras juridiska form. Regleringen av det belopp som ska dras av från kvarskatteräntan gäller i nuläget inte samfund och samfällda förmåner.

Avdrag får göras endast från nedsatt dröjsmålsränta som räknas på kvarskatt. Avdrag ska inte göras från nedsatt dröjsmålsränta på skatt som ska betalas till följd av ändring i beskattningen.

Avdraget skiljer sig sålunda från det nuvarande avdrag från kvarskatteräntan som kumulativt tillämpas i alla skeden då kvarskatteränta räknas på skatten för ett skatteår.

Om kvarskatt och på denna räknad nedsatt dröjsmålsränta uppbärs i flera än en rat ska avdraget göras från den nedsatta dröjsmålsräntan innan den fördelas på kvarskatteraterna. Den skattskyldige får således räkna sig samma avdragsbelopp till godo, oberoende av hur skatten fördelats på raterna.

I paragrafens 6 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken nedsatt dröjsmålsränta inte ska räknas på skatteförhöjning. Bestämmelsen stämmer överens med nuläget, vilket innebär att på en skatteförhöjning inte räknas kvarskatteränta och inte heller samfundsränta som ska betalas.

6 §. Återbäring av förseningsränta och dröjsmålsräntor. I paragrafens rubrik föreslås den ändringen att ordet dröjsmålsränta ändras till pluralform. Rubriken ska sålunda avse både dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta. Det föreslås att nedsatt dröjsmålsränta nämns i paragrafen. Med ränta som uppkommit avses betald ränta.

7 §. Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor. I paragrafens rubrik föreslås den ändringen att ordet dröjsmålsränta ändras till pluralform. Rubriken ska sålunda avse både dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta. Det föreslås att nedsatt dröjsmålsränta nämns både i 2 och 3 mom.

7 a §. Närmare bestämmelser om skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor som inte tas ut. I paragrafens rubrik föreslås den ändringen att ordet dröjsmålsränta ändras till pluralform. Rubriken ska sålunda avse både dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta. Det föreslås att nedsatt dröjsmålsränta nämns i paragrafen. Dessutom föreslås att singularformen den skattskyldige ersätts med pluralformen de skattskyldiga. På detta sätt förtydligas avsikten att paragrafen ska tillämpas i situationer där skattebetalningen har fördröjts på grund av en allmän orsak som är oberoende av de skattskyldiga, exempelvis störningar i betalningstrafiken.

8 §. Indrivning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor genom utsökning. I paragrafens rubrik föreslås den ändringen att ordet dröjsmålsränta ändras till pluralform. Rubriken ska sålunda avse både dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta. Det föreslås att i rubriken används uttrycket indrivning genom utsökning. Vidare föreslås det att nedsatt dröjsmålsränta nämns i paragrafen.

9 §. Redovisning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor till skattetagarna. I paragrafens rubrik föreslås den ändringen att ordet dröjsmålsränta ändras till pluralform. Rubriken ska sålunda avse både dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta. Det föreslås att nedsatt dröjsmålsränta nämns i paragrafen.

10 §. Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor vid inkomstbeskattningen. I paragrafens rubrik föreslås den ändringen att ordet dröjsmålsränta ändras till pluralform. Rubriken ska sålunda avse både dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta. Det föreslås att nedsatt dröjsmålsränta nämns i paragrafen.

11 §. Återbäring. Det föreslås att nedsatt dröjsmålsränta nämns i paragrafen. Dessutom föreslås att begreppen ansökan och utan ansökan ersätts med yrkande och utan yrkande.

12 §. Närmare föreskrifter. Det föreslås att i paragrafen nämns nedsatt dröjsmålsränta.

Ikraftträdande. Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 november 2017. Lagen ska första gången tillämpas vid beskattningen av samfund och samfälliga förmåner från och med skatteå-

ret 2017 och vid beskattningen av övriga skattskyldiga från och med skatteåret 2018. Vid beskattningen för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Exempelvis i samband med rättelser enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande ska påförandet av skattetillägg slopas och i stället påföras dröjsmålsränta vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner från och med skatteåret 2017 och vid beskattningen av övriga skattskyldiga från och med skatteåret 2018 påförandet av skattetillägg och påförs i stället dröjsmålsränta. Också på kvarskatt och skatt som påförs med anledning av ändring av beskattningen ska enligt förslaget räknas nedsatt dröjsmålsränta. Förfarandet med en separat förseningsränta på obetalt förskott slopas räknat från samma tidpunkt.

På obetald skatt enligt 4 § i skatteuppbördslagen på förskott och andra belopp som påförts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, på arvsskatt, gåvoskatt, tonnagekatt och källskatt som påförs inkomsttagaren ska vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner räknas dröjsmålsränta från och med den 1 november 2017 och vid beskattningen av övriga skattskyldiga från och med den 1 november 2018. För tiden innan det ska ränta räknas enligt de bestämmelser som gällde då lagen trädde i kraft. På skatt som lämnats obetald före dessa tidpunkter räknas förseningsräntan dock så att minimibeloppet tre euro inte tillämpas om fordran är obetald när bestämmelsen börjar tillämpas.

Lagens 5 b § 2 mom. och 6—12 § ska tillämpas från och med den dag då lagen träder i kraft.

På samfunds och samfällda förmåners förskott som förfallit till betalning efter skatteårets utgång räknas nedsatt dröjsmålsränta om förskottet debiteras den 1 november 2017 eller därefter. På andra förskott som påförs och förfaller till betalning efter skatteårets utgång räknas nedsatt dröjsmålsränta om förskottet har påförts den 1 november 2018 eller därefter.

Vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner vid vilkas beskattning för skatteåret 2017 räknas nedsatt dröjsmålsränta för tiden före ikraftträdandet ska nedsatt dröjsmålsränta räknas på förskott, kvarskatt och skatt som påförs till följd av ändring i beskattningen från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, dock senast från dagen då lagen trädde i kraft. Om den skattskyldiges skatteår löper ut efter den 30 september 2017, ska nedsatt dröjsmålsränta dock enligt de nya bestämmelserna räknas från början av den andra månaden efter skatteårets utgång. Ränta ska sålunda inte räknas för den längre tid för vilken enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet ska räknas samfundsränta. Vid ändringar i beskattningen av samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2016 och beskattningen av övriga skattskyldiga för skatteåret 2017 samt för tidigare år ska tillämpas de bestämmelser som gällde innan lagen trädde i kraft.

Exempel 1: Samfundets skatteår löper ut 31.1.2017. Skatten för samfundets skatteåret är 100 000 euro. Samfundet påförs på sitt yrkande efter att lagen trätt i kraft 60 000 euro i förskott som förfaller till betalning 15.11.2017. På förskottet räknas i samband med att det fastställs nedsatt dröjsmålsränta från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, dvs. från 1.6.2017 till förskottets förfallodag 15.11.2017, då också den nedsatta dröjsmålsräntan på förskottet förfaller till betalning.

Bolaget påförs 40 000 euro i kvarskatt. På kvarskatten räknas med stöd av övergångsbestämmelserna i lagen om förseningsränta nedsatt dröjsmålsränta från dagen efter skattedeklarationens sista inlämningsdag, dvs. från 1.6.2017 till kvarskattens förfallodag då också den nedsatta dröjsmålsräntan på kvarskatten förfaller till betalning.

Exempel 2: Samfundets skatteår löper ut 31.8.2017 och deklarationen för skatteåret ska lämnas in senast 31.12.2017. Samfundet påförs efter lagens ikraftträdande 10 000 euro i kvarskatt. På kvarskatten räknas nedsatt dröjsmålsränta räknat från 1.11.2017.

1.3 Lagen om skatteuppbörd

7 §. Specialbestämmelsernas tillämpningsområde. Det föreslås att i paragrafens 2 mom. 1 punkten stryks bestämmelsen enligt vilken bestämmelserna i 2 kap. inte ska tillämpas på komplettering av förskott enligt 2 § 2 mom. i förskottsuppbördslagen, eftersom det nämnda momentet i förskottsuppbördslagen föreslås bli upphävt.

11 §. Användning av en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar. I paragrafen föreslås ändringar till följd av att behandlingen av skatter enligt 4 §, förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, tonnageskatt samt källskatter som påförs inkomstagaren överförs till det nya uppbördsförfarandet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om skatter till vilka betalningar och återbäringar enligt 7 § i första hand ska användas om skatter som avses i 7 § inte är obetalda. Till momentet fogas ett omnämmande om skatter enligt 4 §, förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, tonnageskatt och återbäring av källskatt som påförs inkomstagaren. Först därefter ska en betalning eller återbäring användas till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar som behandlas i det gamla uppbördsförfarandet.

Enligt 2 mom. ska en betalning eller återbetalning användas till skatter i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Det föreslås att till momentet fogas en bestämmelse om hur en betalning eller återbäring ska användas då skatter som preskriberas samma dag också förfaller till betalning samma dag. Betalningen eller återbäringen ska då först användas till betalning av skatter enligt 4 § samt förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

I paragrafens 4 § föreslås en sådan ändring att bestämmelsen om användning av återbäring som hållits kvar med stöd av 10 § till betalning av skatt tidigast i slutet av kalendermånaden ska gälla också skatter enligt 4 §, förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen eller andra belopp, tonnageskatt samt källskatt som påförts inkomstagaren när det inte är fråga om en alltför stor återbäring.

2 a kap. Sammandrag samt rättelse av fel i uppbördsförfarandet. Det föreslås att i lagen tas in en ny rubrik före 14 §. Till kapitlet överförs 14—17 § som för närvarande finns i 2 kap. Bestämmelserna gäller uppgifter som Skatteförvaltningen ger de skattskyldiga i ett sammandrag samt delgivning av sammandraget och korrigering av fel i uppbördsförfarandet. De bestämmelserna ingick tidigare i 2 kap. i förskottsuppbördslagen. De bestämmelserna ska emellertid tillämpas endast på skatter enligt 7 §. Efter den föreslagna ändringen utsträcks tillämpningen av bestämmelserna om korrigering av fel i uppbördsförfarandet till att omfatta alla skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet.

14 §. Uppgifter som ska ges den skattskyldige. Det föreslås att tillämpningsområdet för bestämmelsen utsträcks till att omfatta alla skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet. Bestämmelsen ska tillämpas på skatter enligt 7 § och dessutom på skatter enligt 4 §, på förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, tonnageskatt, arvsskatt, gåvoskatt samt på källskatt som påförts inkomstagaren.

I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken den skattskyldige har rätt att regelbundet få uppgifter om skatter enligt 7 § och dessutom motsvarande uppgifter också om andra skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet.

15 §. Delgivning av sammandrag. Det föreslås att till paragrafen fogas nya 2 och 3 mom. där det föreskrivs när en fysisk person och ett dödsbo ska få sammandraget med vanlig post. Uppgifterna i sammandraget ska alltid kunna fås också elektroniskt. Paragrafens nuvarande 2 och 3 mom. blir 4 och 5 mom.

Enligt paragrafens 2 mom. ska sammandraget delges per post till fysiska personer och dödsbon som inte har antecknats i Skatteförvaltningens arbetsgivarregister enligt 31 § i förskotts-
uppbördslagen och som inte har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt mervärdesskattelagens 172 § eller som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk. Uppgifterna ska i enlighet med 1 mom. delges elektroniskt också då en fysisk person eller ett dödsbo gett sitt samtycke till elektronisk delgivning. Med samtycke avses samtycke enligt lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

Enligt paragrafens 3 mom. ska sammandraget skickas per post som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen. Dessutom föreslås det att i momentet föreskrivs om situationer där sammandraget inte ska delges per post utan i stället elektroniskt enligt paragrafens 1 mom. På detta sätt kan förfaras när sammandraget inte innehåller andra uppgifter enligt 14 § 1 mom. än uppgifter om att betalningarna använts till skatter eller om obetalda skatter. Med tanke på den skattskyldiges rättssäkerhet finns det inte något särskilt behov att i sådana situationer delge sammandraget per post, eftersom sammandraget innehåller då inte uppgifter om ett överklagbart beslut eller om en sådan skatteskuld som hänför sig till en betalningsuppläggning som avses i 45 § och som Skatteförvaltningen sålunda kan driva in genom utsökning.

16 §. Korrigering av fel. Det föreslås att tillämpningsområdet för bestämmelsen utsträcks till att gälla alla skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet. Bestämmelsen ska tillämpas dels på skatter enligt 7 § och dels också på skatter enligt 4 §, på förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, på tonnageskatt, arvsskatt, gåvoskatt samt på källskatt som påförs och återbärs till inkomsttagaren.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär ska Skatteförvaltningen på eget initiativ eller på begäran av den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten korrigera fel som har skett i det nya uppbördsförfarandet. Felet ska korrigeras omedelbart efter att det har upptäckts, under förutsättning att annat inte följer av 34 § där det föreskrivs om återkrav av felaktig återbäring. På sådant återkrav av felaktig återbäring som avses i lagens 34 § tillämpas inte 16 §.

24 §. Betalningsordning för skatt. I denna paragraf föreslås ändringar till följd av att bestämmelserna om kvarskatteränta och samfundsränta som ska betalas ersätts med bestämmelser om nedsatt dröjsmålsränta. I bestämmelsen beaktas dessutom att behandlingen av skatter enligt 4 §, förskott och andra belopp som påförts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, tonnageskatt samt källskatt som påförts inkomsttagaren överförs till det nya uppbördsförfarandet.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om betalningsordningen för skatter som ska behandlas i det gamla uppbördsförfarandet. I momentet föreslås en sådan ändring att en betalning eller återbäring först ska användas till betalning av andra dröjsmålspåföljder som räknats och upplupit på skatten än till betalning av nedsatt dröjsmålsränta, sedan till betalning av skatteförhöjning och därefter till betalning av skattekapitalet. Betalningen och återbäringen ska i sista hand användas till nedsatt dröjsmålsränta. I betalningsordningen jämföras nedsatt dröjsmålsränta med den tidigare kvarskatteräntan och samfundsräntan som ska betalas, vilket innebär att förslaget till denna del inte ändrar nuläget. Paragrafens 1 mom., som gäller sådana fall där den skattskyldiges uppenbara avsikt är att en betalning ska användas till en viss skatterat, ska enligt förslaget

RP 237/2016 rd

tillämpas endast på fastighetsskatt innan det skatteslaget överförs till det nya uppbördsförfarandet.

Bestämmelsen i paragrafens 2 mom. om andra skatter som ska uppbäras i det nya uppbördsförfarandet än sådana som avses i 7 § och enligt vilken en skatteförhöjning kommer sist i betalningsordningen, utsträcks till att omfatta också skatteförhöjning på skatt enligt 4 §, tonnageskatt och källskatt som påförts inkomsttagaren. Motsvarande reglering i fråga om skatter enligt 7 § finns i 9 §. Eftersom skatteförhöjning inte kan påföras förskott och andra belopp som påförts med stöd av förskottsuppbördslagen eller sjukförsäkringslagen, nämns dessa skatter inte i den förteckning över skatteslag som ingår i 2 mom.

24 a §. Användningsordning för en betalning som riktats till ett skatteslag. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 a § där det föreskrivs om användning av en betalning till ett skatteslag då betalaren har riktat sin betalning till skatt enligt 4 §, förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller källskatt som påförts inkomsttagaren. Betalaren ska då använda ett av Skatteförvaltningen för ändamålet tilldelat referensnummer, vilket innebär att betalningen används till skatter av det slaget.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att betalaren får rikta sin betalning till skatter enligt 4 §, förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller källskatt som påförts inkomsttagaren.

Enligt paragrafens 2 mom. ska betalningen då först användas till skatter av det slag som betalaren avsett. Betalningen kan användas både till förfallna och icke förfallna skatter. Enligt förslaget ska betalningen användas till skatter av avsett slag i första hand i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag ska betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Om den skattskyldige t.ex. betalar kvarskatt som påförts för skatteåret 2018, i enlighet med de betalningsuppgifter som fogats till beskattningsbeslutet, och vid tidpunkten för betalningen har obetald kvarskatt för skatteåret 2017, ska betalningen i första hand användas till kvarskatten för skatteåret 2017. Den skattskyldige kan betala kvarskatten för 2018 genom med ett belopp som täcker kvarskatterna för båda åren samt påförda och upplupna räntor. I det nya uppbördsförfarandet behandlas den skattskyldiges inkomstskatter och andra skatter som en helhet. Av denna anledning föreskrivs i paragrafens 2 mom. att skatter enligt 4 § samt förskott och andra belopp som påförts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen ska betraktas som ett enda skatteslag vid tillämpning av 1 mom.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om användning av en betalning då det inte finns obetalda skatter av det slag som betalaren avsett. I en sådan situation ska betalningen först användas till andra skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet. Betalningen ska då användas endast till skatter som förfallit till betalning. Den ska användas till betalning av andra skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Om skatterna preskriberas samma dag ska betalningen användas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Om skatter förfaller till betalning samma dag ska betalningen först användas till skatter enligt 4 § samt till betalning av förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom. Utöver skatter som ska betalas på eget initiativ ingår också källskatt som påförts inkomsttagaren arvsskatt och gåvoskatt i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom., i egenskap av skatter som uteslutande tillfaller staten.

RP 237/2016 rd

I paragrafens 4 mom. föreskrivs hur en betalning ska användas om det inte finns obetalda skatter enligt 1 och 2 mom., dvs. skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet. I en sådan situation ska betalningen användas till Skatteförvaltningens andra fordringar, dvs. till fordringar som ska behandlas i det gamla uppbördsförfarandet, i den ordning som föreskrivs i 40 §.

24 b §. Användningsordning för en betalning som riktats till flera skatter. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 b § där det föreskrivs om användning av en betalning då betalaren, utan att närmare ange en specifik skatt, har riktat den till alla skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet. I praktiken är det fråga om situationer där Skatteförvaltningen i detta syfte har gett betalaren sådana uppgifter att betalningen kan riktas till en viss kunds samtliga ovan nämnda skatter. Genom en sådan specificering kan betalaren säkerställa att betalningen alltid används till Skatteförvaltningens äldsta fordran som behandlas i det nya uppbördsförfarandet, varefter dröjsmålspåföljder inte längre påförs Skatteförvaltningens fordran.

Enligt paragrafens 1 mom. kan betalaren rikta sin betalning till skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet, dvs. skatter enligt 4 §, förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförts inkomsttagaren, utan att närmare specificera till vilken skatt betalningen ska användas.

Enligt paragrafens 2 mom. ska betalningen då användas till alla dessa skatter i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Till skatter som preskriberas samma dag ska betalningen användas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Om skatter förfaller samma dag ska betalningen först användas till skatter enligt 4 § samt till förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om användningsordningen då skatter som nämns i 1 mom. inte är obetalda. I så fall ska betalningen användas till Skatteförvaltningens andra fordringar enligt 40 §. Den används då till Skatteförvaltningens fordringar som ska behandlas i det gamla uppbördsförfarandet.

Enligt paragrafens 4 mom. kan en betalning användas till andra skatter än sådana som avses i 1 mom. tidigast den kalendermånads sista dag då betalningen har gjorts. Av datatekniska skäl ska betalningar sålunda inte användas till skatter som ska uppbäras i det gamla uppbördsförfarandet. Avstämning ska enligt förslaget ske en gång i månaden.

Dessutom föreskrivs i 4 mom. att om den skattskyldige ber att få tillbaka betalningen eller om Skatteförvaltningen på eget initiativ betalar tillbaka t.ex. en obefogad betalning betalas återbäringen på det sätt som föreskrivs i 5 kap. Betalningen kan då användas till andra skatter än sådana som avses i 1 mom. redan före den sista dagen i den kalendermånad då betalningen har gjorts.

24 c §. Särskilt riktad betalning. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 c § där det föreskrivs om betalarens rätt att rikta sin betalning i första hand till vissa fordringar som Skatteförvaltningen specificerat. Bestämmelsen behövs t.ex. i speciella indrivningssituationer, exempelvis i samband med företagssanering och betalningsarrangemang som innebär att den skattskyldige kan rikta betalningen till skatter som hänför sig till sådana situationer.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om betalarens rätt att rikta sin betalning till vissa skattefordringar som Skatteförvaltningen specificerat och som behandlas i det nya uppbördsförfarandet.

RP 237/2016 rd

Betalaren ska rikta sin betalning till dessa fordringar genom att i samband med betalningen använda en referens från Skatteförvaltningen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om användningsordningen för de fordringar till vilka betalningen riktats. En betalning som riktats till vissa fordringar ska användas till dessa i första hand i preskriptionsdagsordning och i andra hand i förfalldagsordning, från den äldsta till den senaste. Fordringar som preskriberas och förfaller samma dag ska betalas skatteslagsvis så att betalningen först används till skatter enligt 4 § samt till förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om användning av en betalning i sådana fall då betalningen riktas till vissa fordringar och överstiger dessas sammanlagda belopp. Betalningen ska då användas på det sätt som föreskrivs i 24 b §.

24 d §. Avvikelse från användningsordningen. Det föreslås att till lagen fogas en ny 24 d § om Skatteförvaltningens rätt att avvika från användningsordningen enligt 24 a—24 c §.

Enligt paragrafens 1 mom. kan Skatteförvaltningen i sista hand använda en betalning till fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning genom utsökning. En betalning kan i sista hand riktas till vissa fordringar också i andra motsvarande situationer, om det med betalaren har avtalats om saken eller om det strider mot betalarens intresse att använda betalningen till vissa fordringar.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. kan Skatteförvaltningen bemyndigas att meddela närmare föreskrifter om avvikelse från användningsordningen.

26 §. Användning av skatt som överförs till Finland från utlandet. Det föreslås att denna paragraf upphävs som obehövlig eftersom förskott som överförs från utlandet enligt föreslagna 34 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande ska räknas den skattskyldige till godo.

28 §. Betalning av återbäring. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. där det föreskrivs om samfunds och samfällda förmåners samt andra i momsregistret införda skattskyldigas skyldighet att via Skatteförvaltningens e-tjänst meddela kontonummer. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att en pappersblankett används för ändamålet. Som ett särskilt skäl kan anses situationer där det inte rimligen kan förutsättas att yrkandet framförs elektroniskt. Bestämmelsen motsvarar i detta avseende 7 a § i lagen om beskattningsförfarande. Den föreslagna regleringen gäller sättet att meddela kontonummer och den begränsar inte den möjlighet som föreskrivs i 3 mom. att betala återbäring av särskilda skäl annars än på bankkonto.

28 a §. Kvarhållande av återbäringar beträffande vissa skatter. Det föreslås att till lagen fogas en ny 28 § om andra skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet än sådana återbäringar enligt 7 § som ska hållas kvar på den skattskyldiges begäran. Motsvarande bestämmelse om skatter enligt 7 § finns i lagens 10 §.

Enligt paragrafens 1 mom. kan Skatteförvaltningen på begäran av den skattskyldige, för betalning av kommande betalningsförpliktelser, hålla kvar en återbäring av skatter enligt 4 §, av förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt och tonnageskatt samt av källskatt som återbärs till inkomststygaren.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om begränsningar som gäller skattskyldiga och om begränsningar i tid och euro när det gäller kvarhållande samt om andra förfaranden i samband med kvarhållande av återbärningar.

30 §. Begränsningar som gäller betalning av återbäring. I paragrafens 2 mom. föreskrivs att en återbäring inte behöver betalas heller i det fall att den med stöd av 10 eller 28 a § hålls kvar som betalning för kommande betalningsförpliktelser.

32 §. Ränta vid betalning av återbäring. I denna paragraf föreskrivs om ränta på återbäring. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen gällande lag men det föreslås att till den fogas bestämmelser om hur ränta ska räknas på skatteåterbäring enligt 50 § i lagen om beskattningsförfarande samt på belopp som ska återbäras och på skatteförhöjning till följd av ändring i beskattningen.

Paragrafens 1 mom. motsvarar huvudsakligen gällande bestämmelse i skatteuppbördslagen, men bestämmelsen återbäringsrätans skattepliktighet föreslås bli överförd till 4 mom.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att på skatteåterbäring enligt 50 § i lagen om beskattningsförfarande räknas ränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till den dag då återbäringsbeloppet debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till skattebetalning. Om skatten har betalats efter nämnda dag ska räntan dock räknas från dagen efter betalningsdagen. På skatteåterbäring och kvarskatt ska liksom för närvarande räknas ränta från samma tidpunkt. Till skillnad från nuläget ska på samfunds och samfällda förmånens skatteåterbäring räknas ränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om ränta på skatt och skatteförhöjning som återbärs till följd av ändring i beskattningen. På skatt och skatteförhöjning ska enligt förslaget liksom på skatteåterbäring räknas ränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång. Om skatten har betalats efter nämnda dag räknas räntan från dagen efter betalningsdagen. Ränta ska betalas till den dag då återbärningen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till skattebetalning.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att återbäringsrätan inte är skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen. Bestämmelsen motsvarar gällande 1 mom.

Enligt paragrafens 5 mom. ska räntan räknas i enlighet med denna paragraf också när den skatt som ska återbäras har indrivits genom utsökning med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter. Bestämmelsen motsvarar 2 mom. i den gällande paragrafen.

36 §. Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om med vilket elektroniskt förfarande och på vilket sätt skattedeklarationer samt andra anmälningar och handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.

37 §. Användning av återbäring till betalning av Skatteförvaltningens fordran. I paragrafens 2 mom. föreslås de ändringar som förutsätts till följd av att behandlingen av skatter enligt 4 §, förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, tonnageskatt samt källskatt som påförs inkomsttagaren överförs till det nya uppbördsförfarandet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att även belopp som är mindre än fem euro ska användas till skattebetalning när det är fråga om återbäring av skatter enligt 4 § samt förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, arvsskatt,

gåvoskatt eller tonnageskatt eller om återbäring av källskatt till inkomsttagaren. Återbäringen kan enligt förslaget, oberoende av dess belopp, också i fråga om dessa skatter, användas till betalning av skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet.

39 §. Hinder för användning av återbäring. I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan ändring att i momentet stryks det överflödiga omnämmandet av förskottskomplettering.

40 §. Användningsordning för återbäring. I denna paragraf föreskrivs om användningsordningen för återbäring av skatter som ska behandlas i det gamla uppbördsförfarandet samt om användningsordningen för återbäring av andra skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet än skatter enligt 7 §, i situationer där den skattskyldige har obetalda skatter av olika slag och där återbäringsbeloppet inte täcker dem alla.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om användningsordningen för skatter som ska behandlas i det gamla uppbördsförfarandet. Det föreslås att i momentets tillämpningsområde stryks omnämmandet om skatter som överförs till det nya uppbördsförfarandet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om användning av återbäringar till betalning av skatter som preskriberas samma år. Bestämmelsen motsvarar i övrigt gällande 2 mom. men i fråga om den inbördes användningsordningen för skatter som uppbärs i det gamla uppbördsförfarandet stryks omnämmandet av skatter som avses i 1 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande, vilka till innehållet motsvarar skatter enligt 4 § i denna lag, samt omnämmandet om förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen och som överförs till det nya uppbördsförfarandet.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om användning av en återbäring i sådana fall då skatter som ska behandlas i det gamla uppbördsförfarandet inte är obetalda. Återbäringen ska enligt förslaget då användas till betalning av förfallna skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Om skatter preskriberas på samma dag ska en återbäring användas till betalning i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Om skatter förfaller till betalning på samma dag ska en återbäring användas till betalning av skatter enligt 4 § och till betalning av förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om användningsordningen för återbäringar när det gäller andra skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet än skatter som avses i 7 §. Sådana skatteåterbäringar ska inte i första hand användas till skatter av samma slag, utan till betalning av alla skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Om skatter förfaller på samma dag ska en återbäring ska enligt förslaget användas till skatter som förfaller samma dag, i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. En återbäring ska användas till betalning av skatter som förfaller samma dag, först till skatter enligt 4 § samt till förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom. Om inga skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet är obetalda ska återbäringen användas till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar så som föreskrivs i 1 och 2 mom.

I paragrafens 5 mom. föreslås en bestämmelse om användning av en återbäring som hållits kvar med stöd av 28 a §. En sådan återbäring ska tidigast i slutet av kalendermånaden användas till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än skatter enligt 4 eller 7 §, förskott och andra belopp som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller källskatt som påförs inkomsttagaren.

41 §. Beräkning av räntor. Det föreslås att paragrafens 2 mom. upphävs eftersom det i 32 § föreskrivs hur ränta ska räknas på skatteåterbäring.

42 §. Meddelande om användning av återbäring. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att ett meddelande om användning av en återbäring i fråga om alla skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet ges med ett sådant sammandrag som avses i 14 §. Bestämmelsen ska utöver på skatter enligt 7 § tillämpas också på skatter enligt 4 §, på förskott och andra avgifter som påförts med stöd av förskottsuppbördslagen och sjukförsäkringslagen, tonreskatt, arvsskatt, gåvoskatt samt på källskatt som påförs och återbärs till inkomsttagaren.

53 §. Preskription. Det föreslås att till denna paragraf fogas ett nytt 3 mom. om preskription av förskott.

Enligt paragrafens 1 mom. ska på preskription av skatter och accessoriska kostnader tillämpas 20 och 20 a § samt 21 § 1 och 2 mom. i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. I paragrafens 3 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken förskott som fastställts med stöd av förskottsuppbördslagen, med avvikelse från 20 och 20 a § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter preskriberas fem år räknat från början av året räknat efter det då beskattningen för det skatteår som förskottet hänförs till, senast slutförs.

Bestämmelsen ändrar i praktiken inte nuläget. Bestämmelsen om preskription av förskott behövs emellertid på grund av att tillgodoräkandet av förskott inte längre är beroende av förskottsbeloppen, utan förskotten ska enligt förslaget räknas till godo enligt det fastställda beloppet. Avsikten med bestämmelsen är att säkerställa att förskott som fastställts för ett skatteår inte preskriberats före den kvarskatt som påförts för skatteåret.

71 §. Minsta belopp som uppbärs. I paragrafens 3 mom. föreslås en sådan ändring att bestämmelserna om minsta belopp som uppbärs inte ska tillämpas på skatter enligt 7 § och inte heller på andra skatter som ska uppbäras i det nya uppbördsförfarandet. I det nya uppbördsförfarandet tillämpas samma förfarande oberoende av skattebeloppen. Den föreslagna regleringen påverkar inte fastställandet av skatt i situationer där skatt som underskrider ett visst eurobelopp enligt lagen inte ska debiteras. Till följd av de ändringar som föreslås i lagen om beskattningsförfarande ska kvarskattebelopp och skattebelopp som påförs till följd av ändringssökande inte debiteras om de understiger tio euro, vilket innebär att en skatt som understiger det nuvarande minimibeloppet i dessa situationer inte ska uppbäras trots att bestämmelsen om minsta belopp som uppbärs inte tillämpas på inkomstskatter.

Ikraftträdande. Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 november 2017. De nya bestämmelserna ska efter ikraftträdandet tillämpas också vid behandling av sådana skatterater som har uppkommit före ikraftträdandet eller som gäller tiden före ikraftträdandet. Lagens 28 § 4 mom. och 36 § 3 mom. föreslås dock träda i kraft så snart som möjligt för att bedrägliga förfaranden i samband med kontonummeranmälningar i pappersform ska kunna förebyggas så effektivt som möjligt.

Lagen ska från den 1 november 2017 tillämpas vid skatteuppbörd hos samfund och samfällda förmåner och från den 1 november 2018 vid skatteuppbörd hos övriga skattskyldiga. För tiden innan det ska tillämpas de bestämmelser som gällde då lagen trädde i kraft. I fråga om arvsskatt och gåvoskatt samt källskatt på ränta, utdelning och royalty ska lagen dock vid skatteuppbörd hos samtliga skattskyldiga tillämpas från och med ikraftträdandet.

Bestämmelsen i 32 § om ränta på återbäring ska första gången tillämpas på återbäringsränta till samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2017 och till övriga skattskyldiga för skat-

teåret 2018. På tidigare skatteårs återbäringsränta tillämpas de bestämmelser som gällde då lagen trädde i kraft.

Vid beskattningen av samfund på vilkas skatteåterbärning i samband med beskattningen för skatteåret 2017 ska ränta för tiden före ikraftträdandet räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, dock senast från den dag då lagen trädde i kraft. Om skatten har betalats senare räknas räntan från dagen efter betalningsdagen. Om den skattskyldiges skatteår löper ut efter den 30 september 2017, ska ränta på skatteåterbärningen dock från början av den andra månaden efter skatteårets utgång räknas enligt de nya bestämmelserna. Ränta räknas sålunda inte för den längre tid för vilken enligt de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet ska räknas samfundsränta som återbärs. Vid ändringar i beskattningen av samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2016 och av övriga skattskyldiga för skatteåret 2017 och tidigare skatteår ska tillämpas de bestämmelser som gällde innan lagen trädde i kraft.

Bestämmelsen i 53 § om preskription av förskott ska första gången tillämpas på förskott som påförts samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2017 och på förskott som påförts övriga skattskyldiga för skatteåret 2018.

Lagens 41 § 2 mom. som gäller ränta på återbärning som använts till betalning av skatt ska sista gången tillämpas på samfunds och samfällda förmånens förskott och förskottsinnehållning som återbärs för skatteåret 2016 samt på övriga skattskyldigas förskott och förskottsinnehållning som återbärs för skatteåret 2017.

Lagens 26 § ska sista gången tillämpas vid beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner för år 2017.

1.4 Lagen om förskottsuppbörd

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Det föreslås att ordalydelsen i paragrafens 2 mom. ändras så att förskottsinnehållning och förskott ska räknas till godo vid beskattningen. I 34 § i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs hur förskott ska räknas till godo när beskattningen verkställs.

2 §. *Verkställande av förskottsuppbörd.* Det föreslås att paragrafens 2 mom. upphävs till följd av att bestämmelserna om förskottskomplettering föreslås bli upphävda. I fortsättningen ska den skattskyldige kunna komplettera förskottsuppbörden på det sätt som föreskrivs i 24 §.

4 §. *Undantag från kravet på motsvarighet.* I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan ändring att bestämmelsen om förskottskomplettering stryks som obehövlig.

6 §. *Skatteförvaltningens behörighet.* Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att Skatteförvaltningen utöver uppdelningen av förskottsbetalningen på rater ska bestämma också den nedre gränsen för förskottsbetalningen. Förslaget ändrar inte nuläget eftersom Skatteförvaltningen då den beslutat om uppdelningen på rater i praktiken har kunnat bestämma också tröskelvärdet för raterna, dvs. den nedre gränsen för förskottsbetalningen. Vid den nedre gränsen är det möjligt att minska den skattskyldiges administrativa börda och förhindra att förskott fastställs t.ex. då förskottspliktiga inkomster har beaktats i samband med att procentsatsen för förskottsinnehållningen fastställdes, men förskottsinnehållningen på inkomsterna i fråga till följd av att procentsatsen avrundas blir mindre än skattebehovet. Då beloppet av den skatt som upp bärs vid den skattskyldiges förskottsbetalning överskrider förskottsuppbördens nedre gräns och skatt påförs, ska på förhöjningen av förskottet tillämpas 24 § där det föreskrivs om minsta förskottsbelopp som påförs.

6 a §. Elektronisk kommunikation och signering. Det föreslås att bemyndigandet i paragrafens 3 mom. kompletteras så att till momentet fogas en bestämmelse med stöd av vilken Skatteförvaltningen kan bestämma också vilket elektroniskt förfarande som ska användas för att till Skatteförvaltningen lämna in deklarationer och andra handlingar elektroniskt.

23 §. Verkställande av förskottsbetalning. Uttrycket skatt som debiteras i paragrafens 1 mom. föreslås bli utbytt mot skatt som påförs.

Ordalydelsen i paragrafens 2 mom. föreslås bli så preciserad att den skattskyldige ska betala den skatt i en eller flera rater som enligt Skatteförvaltningens beslut debiterats vid förskottsbetalningen. Skatteförvaltningen bestämmer indelningen i rater med stöd av bemyndigandet i lagens 6 §. Ändringen är av teknisk karaktär.

24 §. Fastställande, ändring och avlyftande av skatt som ska betalas vid förskottsbetalning. I denna paragraf föreskrivs om fastställande, ändring och avlyftande av förskott. Paragrafens 1 och 6 mom. motsvarar gällande 1 och 6 mom. I paragrafen föreskrivs inte i överensstämmelse med gällande 5 mom. om betalning av förskott som ska återbäras. Skatteuppbördslagens 28 § innehåller uttömmande bestämmelser om betalning av återbäringar.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om ändring och avlyftande av förskott motsvarande det nuvarande 2 och 4 mom.

I paragrafens 3 mom. föreslås en bestämmelse om de tidsfrister inom vilka Skatteförvaltningen på tjänstens vägnar kan fastställa, avlyfta, sänka eller höja förskott. En ändring jämfört med nuläget är att förskott kan fastställas eller höjas ända till utgången av den andra månaden efter skatteåret samt avlyftas eller sänkas till dess att beskattningen för skatteåret avslutats. Skatteförvaltningen kan till skatteårets utgång besluta bestämma eller ändra ett förskott. Samma tidsfrister gäller beskattningen av alla skattskyldiga. Förskott som påförs efter skatteårets utgång gäller i allmänhet situationer där omständigheter som inverkar på de slutliga skatterna och avgifterna framgår i slutet av skatteåret. Också tidsfristen för avlyftande och sänkning av förskott föreslås bli förlängd.

I paragrafens 4 mom. förslås en bestämmelse enligt vilken tidsfristerna för fastställande, ändring och avlyftande av förskott kan förlängas på den skattskyldiges yrkande. Skatteförvaltningen kan på yrkande av den skattskyldige besluta fastställa eller ändra förskott ända tills beskattningen för skatteåret slutförs. Enligt förslaget förlängs tidsfristerna för fastställande, ändring och avlyftande av förskott på yrkande av den skattskyldige. På ett yrkande som den skattskyldige framställer efter skatteårets utgång kan Skatteförvaltningen fastställa eller höja ett förskott också på grund av andra än förskottspliktiga inkomster. Den skattskyldige kan sålunda komplettera förskottsbetalningen efter skatteårets utgång också i fråga om inkomster som under skatteåret är föremål för förskotts innehållning.

I 5 mom. föreskrivs om minsta förskottsbelopp som påförs. Bestämmelsen behövs eftersom vid förskottsuppbörden till följd av den ändring som föreslås i skatteuppbördslagen inte i likhet med andra skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet ska tillämpas skatteuppbördslagens bestämmelse om minsta belopp som uppbärs. Det minsta förskottsbelopp som påförs är vid förskottsuppbörden tio euro, vilket motsvarar det minsta belopp som uppbärs enligt skatteuppbördslagen samt den bestämmelse som föreslås i fråga om inkomstbeskattningen. Den föreslagna bestämmelsen hindrar uppkomsten av små förskotts rater också i samband med förhöjning av förskott.

Enligt den föreslagna paragrafens 7 mom. ska på förskott som förfaller till betalning efter den månad som infaller efter skatteårets utgång påföras nedsatt dröjsmålsränta så som föreskrivs i

lagen om förseningsränta. Vidare föreskrivs i momentet att Skatteförvaltningen kan korrigera nedsatt dröjsmålsränta på skatteårets förskott så som i lagen om beskattningsförfarande föreskriva om rättelse av beskattningen för det skatteår för vars skatter förskottet har påförts. Nedsatt dröjsmålsränta som påförts i samband med att förskott fastställts kan emellertid överklagas på samma sätt som det förskott i samband med vilket räntan har fastställts.

24 a §. *Yrkande om fastställande, ändring och avlyftande av samfunds och samfällda förmånens förskott.* Det förslås att till lagen fogas en ny 24 a § enligt vilken samfund som avses i inkomstskattelagens 3 § och samfällda förmåner som avses i 5 § ska framställa ett elektroniskt yrkande om fastställande, ändring och avlyftande av förskott.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Skatteförvaltningen av särskilda skäl godkänna att ett yrkande framställs också i pappersform. Det kan anses vara fråga om ett särskilt skäl i en situation där det inte rimligen kan krävas att ett yrkande framställs elektroniskt. Bestämmelsen motsvarar 18 § i lagen om beskattningsförfarande, om skatter som ska betalas på eget initiativ.

Skatteförvaltningen bestämmer med stöd av bemyndigandet i 6 a § 3 mom. vilket elektroniskt förfarande som ska användas för yrkandet.

48 §. *Ändringssökande.* I paragrafens 4 mom. föreslås en strykning av bestämmelsen om att förkottsinnehållning eller förskott kan användas till betalning av skatt som påförts den skattskyldiges make. Bestämmelsen behövs inte eftersom det föreslås att den bestämmelse om överföring av förskottsåterbäring mellan makar som ingår i 38 § i lagen om beskattningsförfarande ska slopas.

Ikraftträdande. Lagarna föreslås träda i kraft den 1 november 2017.

Lagens 1 § tillämpas första gången vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner för år 2017 och vid beskattningen av övriga skattskyldiga för skatteåret 2018. På tidigare års beskattning tillämpas de bestämmelser som gällde då lagen trädde i kraft.

Samfund och samfällda förmåner kan enligt förslaget inte komplettera förskottsuppbörden genom att efter lagens ikraftträdande betala förskotts komplettering. Denna lags tidsfrister för fastställande, höjning, sänkning och avlyftande av förskott samt bestämmelserna om minsta förskottsbelopp som påförs och om förskottsränta ska enligt förslaget tillämpas på samfunds och samfällda förmånens förskottsuppbörd från och med lagens ikraftträdande och vid förskottsuppbörd av övriga skattskyldiga från den 1 november 2018. På beslut som fattas före denna tidpunkt ska tillämpas de bestämmelser som gällde då lagen trädde i kraft.

Lagens 48 § tillämpas första gången på ändringssökande som gäller förskott som fastställts för skatteåret 2018. På ändringssökande som gäller förskott som fastställts för tidigare år ska tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

1.5 Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

3 f §. I denna paragraf föreslås en sådan ändring att hänvisningen till den bestämmelse om samfundsränta som ska återbetalas som ingår i lagen om beskattningsförfarande ändras så att den avser skatteuppbördslagens 32 § där det föreskrivs om räntesatsen för återbäring. Ändringen behövs för att de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande som gäller samfundsränta som återbärs och återbäringsräntan föreslås bli ersatta med de bestämmelser om ränta på återbäring som tas in i skatteuppbördslagen. Räntesatsen för skatteåterbäring föreslås bli oförändrad trots ändringen.

11 §. I paragrafens 4 mom. föreslås en sådan ändring att hänvisningen till ränta som enligt lagen om beskattningsförfarande ska betalas på källskatteåterbäring enligt 2 mom. ändras så att den avser bestämmelserna om återbäringsränta enligt skatteuppbördslagens 32 §. Ändringen behövs eftersom det föreslås att de bestämmelser om samfundsränta som återbärs och återbäringsränta som ingår i lagen om beskattningsförfarande ska ersättas med skatteuppbördslagens bestämmelser om återbäringsränta. Trots ändringen förblir räntesatsen för skatteåterbäring oförändrad.

I paragrafens 4 mom. föreslås dessutom en sådan ändring att återbäringsränta enligt lagens 3 f § inte ska räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen utan i stället från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller från den dag då det har gått ett år sedan den i 3 f § avsedda ansökan om återbetalning av källskatt och upplysningar till stöd för denna har tagits emot, beroende på vilket av dessa datum som infaller först. Ändringen motsvarar den ändring som föreslås i fråga om tidpunkten då ränta ska börja räknas på samfunds och samfällda förmånens skatteåterbäring vid beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande.

16 §. Det föreslås att paragrafens 3 mom. upphävs. På det minsta skattebelopp som påförs ska enligt hänvisningsbestämmelserna tillämpas den i lagen om beskattningsförfarande föreslagna regleringen enligt vilken skattebelopp på mindre än tio euro inte ska påföras. Bestämmelsen i lagen om beskattningsförfarande om minsta belopp som påförs ska enligt förslaget tillämpas i enlighet med hänvisningsbestämmelserna i paragrafens 1 och 2 mom. såväl på skatt som fastställs i den ordning som avses i lagen om beskattningsförfarande som på källskatt som påförs inkomsttagaren.

Ikraftträdande. Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 november 2017. Lagen tillämpas första gången på samfunds och samfällda förmånens källskatteåterbärningar för år 2017 och på övriga skattskyldigas källskatteåterbärningar för år 2018. På återbetalning av källskatt för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

Vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner på vilkas källskatteåterbäring för 2017 ska räknas ränta för tiden före ikraftträdandet, räknas räntan från och med dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen eller den dag då samfundet och samfällda förmånen som allmänt skattskyldigt ska ha lämnat in sin skattedeklaration, dock senast från ikraftträdandedagen. Om skatten har betalats senare räknas räntan från dagen efter betalningsdagen. Om den skattskyldiges skatteår löper ut efter den 30 september 2017, ska räntan på skatteåterbäring dock enligt de nya reglerna räknas från början av den andra månaden efter utgången av skatteåret. Återbäringsränta ska enligt förslaget sålunda räknas för samma tid som vid beskattningen av allmänt skattskyldiga.

Den bestämmelse om minsta belopp som påförs och som föreslås bli upphävd tillämpas sista gången när det är fråga om alltför stor återbäring av källskatt som för år 2016 uppburits på ränta, utdelning och royalty. Till övriga delar tillämpas bestämmelsen sista gången på källskatt som för år 2016 påförs samfund och samfällda förmåner och på källskatt som påförs övriga skattskyldiga för år 2017.

1.6 Lagen om källskatt på ränteinkomst

12 §. *Källskatt som påförs räntetagaren.* Det föreslås att denna paragraf ändras så att i samband med källskatt ska påföras dröjsmålsränta i stället för skattetillägg. Ändringen motsvarar den ändring som föreslås i lagen om beskattningsförfarande.

13 §. Källskatt som påförs räntetagaren i samband med rättelse av beskattningen. Det föreslås att begreppet skattetillägg som används i paragrafen ersätts med begreppet dröjsmålsränta. Ändringen motsvarar den ändring som föreslås i lagen om beskattningsförfarande.

Ikraftträdande. Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 november 2017. Lagen ska första gången tillämpas på sådan källskatt på ränteinkomst som påförs räntetagaren för skatteåret 2018. På källskatt på ränteinkomst för tidigare skatteår ska tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

1.7 Lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

17 §. Tillämpning av skattebestämmelser. Till följd av de ändringar som föreslås i lagen om beskattningsförfarande föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att begreppet samfundsränta ersätts med begreppen kvarskatteränta och återbäringsränta. På kvarskatteränta och återbäringsränta ska enligt förslaget tillämpas lagen om beskattningsförfarande. Kvarskatteräntan räknas ut enligt lagen om förseningsränta medan skatteuppbördslagen ska tillämpas på skatteåterbäring och återbäringsränta.

Ikraftträdande. Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 november 2017. I respektive lagar föreskrivs om ikraftträdandet av bestämmelserna om kvarskatteränta och återbäringsränta.

1.8 Tonnageskattelagen

31 §. Verkställande av beskattningen. Till följd av de ändringarna i lagen om beskattningsförfarande föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att begreppet samfundsränta ersätts med kvarskatteränta och återbäringsränta. Begreppen skatterättelse och efterbeskattning föreslås bli ersatta med begreppet rättelse av beskattningen. Begreppen motsvarar de som används i lagen om beskattningsförfarande. I lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om fastställande och betalning av ränta, medan lagen om förseningsränta och skatteuppbördslagen ska tillämpas på uträkning av ränta.

32 §. Verkställande av beskattningen efter återkallande av godkännande som tonnageskattskyldig eller upplösning av bolag. Bestämmelsen om samfundsskatt i paragrafens 3 mom. föreslås bli ersatt med en bestämmelse om nedsatt dröjsmålsränta. I lagen om förseningsränta föreslås bestämmelser om uträkning av nedsatt dröjsmålsränta. Bestämmelsen om tidpunkten för inledande av ränteräkningen föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den tidpunkt som föreslås för nedsatt dröjsmålsränta på kvarskatt.

33 §. Förskottsuppbörd av tonnageskatt. I paragrafens hänvisningsbestämmelse föreslås en sådan precisering att den i förskottsuppbördslagen föreslagna bestämmelsen enligt vilken yrkanden om förskott ska framställas skriftligt, inte ska gälla förskott på tonnageskatt. På grundval av att de tonnageskattskyldiga är få till antalet och på grund av tonnageskattens speciella karaktär är det inte ändamålsenligt att tillhandahålla en elektronisk tjänst och sålunda inte heller att förutsätta att deklARATIONEN lämnas in elektroniskt.

34 §. Deklarationsskyldighet i fråga om inkomstbeskattning. Det föreslås att hänvisningsbestämmelsen i paragrafens 1 mom. preciseras så att den bestämmelse om inlämnande av deklARATIONEN elektroniskt som föreslås i lagen om beskattningsförfarande inte ska gälla skattedeKLARATIONER som avser tonnageskattepliktig verksamhet. På grund av att de tonnageskattskyldiga är få till antalet och på grund av tonnageskattens speciella karaktär är det inte ändamålsenligt att tillhandahålla en elektronisk tjänst och sålunda inte heller att förutsätta att deklARATIONEN lämnas in elektroniskt.

Den föråldrade bemyndigandebestämmelsen i paragrafens 2 mom. föreslås bli så ändrad att för verkställandet av inkomstbeskattningen nödvändiga uppgifter och utredningar ska lämnas in på det sätt som Skatteförvaltningen närmare bestämmer. Skatteförvaltningen har alltsedan skatteåret 2006 med stöd av lagen om beskattningsförfarande gett närmare anvisningar om deklareringskyldigheten.

39 §. Ändringssökande. I paragrafens 2 mom. föreslås en justering till följd av den ändring som genom lagen 772/2016 gjorts i bestämmelsen om ändringssökande i lagen om beskattningsförfarande. I 65 a § i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om överklagande av beslut om tonnageskatteskyldighet. I ett sådant beslut ska ändring i första instans sökas hos skatterättelsenämnden och därför föreskrivs att också begäran om omprövning ska behandlas skyndsamt.

Ikraftträdande. Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 november 2017. Lagens 32 § om ränteräkning ska första gången tillämpas på skatt för år 2017. På skatt för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde då lagen trädde i kraft. I respektive lagar föreskrivs om ikraftträdandet av bestämmelserna om kvarskatteränta och återbäringsränta.

1.9 Lagen om skatteredovisning

3 §. Intagsperiod och redovisningstidpunkt. Det föreslås att begreppet förskottsåterbäring i paragrafens 3 mom. ersätts med skatteåterbäring. Detta är en följd av den ändring som föreslås i 50 § i lagen om beskattningsförfarande.

1.10 Byggskattelagen

14 §. Det föreslås att till paragrafens 2 mom. fogas skatteuppbördslagens nummer i författningssamlingen. Det föreslås att paragrafens ordalydelse preciseras.

18 §. I paragrafen föreslås en sådan teknisk ändring att skatteuppbördslagens nummer i författningssamlingen stryks. Det föreslås att paragrafens ordalydelse preciseras.

1.11 Lagen om ändring av lagen om Skatteförvaltningen

34 §. Förvaring av handlingar som gäller ändringssökande. Det föreslås att till lagen i stället för upphävda 34 § fogas en bestämmelse om arkivmyndighet i skattebesvärsärenden. Bestämmelsen ändrar inte nuläget eftersom det redan nu i förordningen om beskattningsförfarande föreskrivs att domstolarna ska returnera handlingarna i skattebesvärsärenden till Skatteförvaltningen för arkivering, vilket innebär att Skatteförvaltningen fungerar som arkivmyndighet i dessa ärenden. De nämnda bestämmelsen i förordningen har i praktiken tillämpats också i andra ärenden som hör till tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarande. Eftersom det nu föreslås att en bestämmelse om saken tas in i lagen om Skatteförvaltningen, ska bestämmelsen gälla alla skatter inom Skatteförvaltningens uppgiftsområde. Domstolen ska sända handlingarna till Skatteförvaltningen så snart som den har avgjort ett ärende. Domstolarna och Skatteförvaltningen ska avtala om ändamålsenliga förfaranden för att sända handlingarna.

1.12 Lagen om kompensationsområden för vindkraft

7 §. Återbetalning av vindkraftsavgiften. Hänvisning av paragrafens 2 mom. till skatteuppbördslagen föreslås bli ändrad så att den avser gällande skatteuppbördslag.

1.13 Lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten

9 §. *Avgiftsuppbörden.* Det föreslås att paragrafens hänvisningar till skatteuppbördslagen ändras i överensstämmelse med gällande skatteuppbördslag. I skatteuppbördslagen föreskrivs inte längre om ersättningar till penninginrättningar för dataöverföring och om dröjsmålsränta på grund av en penninginrättnings försummelse att överföra avgifterna. Därför föreslås att dessa föräldrade omnämmanden stryks i paragrafen.

1.14 Lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken

11 §. *Betalningsställen.* Det föreslås att paragrafens hänvisningar till skatteuppbördslagen ändras så att de stämmer överens med gällande skatteuppbördslag. I skatteuppbördslagen föreslås inte längre bestämmelser om ersättning till penninginrättningar för dataöverföring och om dröjsmålsränta på grund av en penninginrättnings försummelse att överföra avgifterna. Därför föreslås att dessa föräldrade omnämmanden stryks i paragrafen.

18 §. *Ränta på belopp som återbetalas.* Det föreslås att paragrafens hänvisning till bestämmelsen om ränta på återbetalade belopp ändras. Bestämmelsen om räntesatsen föreslås bli överförd från lagen om beskattningsförfarande till skatteuppbördslagens 32 §. Ändringen är av teknisk natur.

1.15 Lagen om upphävande av 52 a § i lagen om skatt på arv och gåva

1 §. I denna paragraf föreskrivs om upphävande av 52 a § i lagen om skatt på arv och gåva. Orsaken är den att enligt föreslagna 5 a § i lagen om förseningsränta ska på obetald arvsskatt och gåvoskatt räknas dröjsmålsränta i stället för förseningsränta, på samma sätt som i fråga om andra obetalda skatter som ska behandlas i det nya uppbördsförfarandet. Ändringen är av teknisk karaktär, eftersom bestämmelserna om uträkning av dröjsmålsränta motsvarar bestämmelserna om förseningsränta på arvsskatt och gåvoskatt.

2 §. I denna paragraf föreskrivs om lagens ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 november 2017. På ränta som räknas för tiden före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

I propositionen föreslås att finansministeriet bemyndigas att genom förordning utfärda närmare bestämmelser.

Skatteförvaltningen ska bemyndigas att utfärda närmare föreskrifter.

3 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna träder i kraft den 1 november 2017. Bestämmelserna om inkomstbeskattningen ska enligt förslaget första gången tillämpas vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2017 och vid beskattningen av övriga skattskyldiga för skatteåret 2018. Vid beskattningen för tidigare skatteår ska tillämpas de bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft. Bestämmelserna om fastställande av förskott ska i fråga om samfund och samfällda förmåner tillämpas från den 1 november 2017 och i fråga om övriga skattskyldiga från den 1 november 2018.

Bestämmelserna om räntor på obetald skatt ska vid skatteuppbörd hos samfund och samfällda förmåner tillämpas från den 1 november 2017 och i fråga om övriga skattskyldiga från den

RP 237/2016 rd

I november 2018. Bestämmelserna om räntor som påförs skattskyldiga vid inkomstbeskattningen ska första gången tillämpas vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2017 och i fråga om övriga skattskyldiga vid beskattningen för skatteåret 2018. I fråga om räntor som påförs för tidigare år ska enligt förslaget i samtliga skeden av beskattningen tillämpas de bestämmelser som gällde innan lagarna trädde i kraft.

Övriga bestämmelser om skatteuppbörd ska enligt förslaget i regel tillämpas från och med lagens ikraftträdande. Vid skatteuppbörd hos andra än samfund och samfällda förmåner ska de nya bestämmelserna, med undantag för de som gäller arvsskatt, gåvoskatt och återbäring av källskatt på ränta, utdelning och royalt till inkomsttagaren, tillämpas från den 1 november 2018.

Ändringar i skattekontolagen beträffande meddelandet av kontonummer elektroniskt ska dock träda i kraft så snart som möjligt efter att lagen blivit stadfästad för att bedrägliga förfaranden i samband med kontonummeranmälningar i pappersform ska kunna förebyggas så effektivt som möjligt.

Enligt lagen om beskattningsförfarande slutförs beskattningen vid en tidpunkt som Skatteförvaltningen bestämmer, dock senast den sista oktober kalenderåret efter skatteåret. Enligt Skatteförvaltningens beslut slutförs beskattningen av samfund och samfällda förmåner 10 månader efter utgången av räkenskapsperiodens sista månad. De nya bestämmelser som föreslås i propositionen ska i regel tillämpas första gången vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2017. Beskattningen för 2017 ska verkställas i Skatteförvaltningens nya informationssystem. Eftersom det föreslås att lagarna ska träda i kraft i november 2017 och beskattningen för skatteåret 2017 enligt Skatteförvaltningens gällande beslut exempelvis för skatteåret som löper ut i januari 2017 ska slutföras vid utgången av november 2017, kan Skatteförvaltningen i syfte att trygga verkställandet av beskattningen besluta flytta tidpunkten för slutförande av beskattningen för skatteåret 2017.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt grundlagens 81 § bestäms om statsskatt genom lag som ska innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd.

I propositionen föreslås bestämmelser om räntepåföljder som hänför sig till inkomstskatter. I bestämmelserna definieras räntebetalningsskyldigheten, ränteperioderna, räntesatserna och övriga räntegrunder. De skattskyldiga har rätt att söka ändring i räntebeslut.

Enligt grundlagens 80 § 2 mom. kan en myndighet genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Särskilda skäl är enligt regeringens proposition om grundlagen närmast regleringar som gäller tekniska och små detaljer som inte är förenade med betydande utövning av prövningsrätt. Dessutom kan särskilda skäl i samband med föremålet för en reglering eventuellt kräva bestämmelser som kan ändras ofta och snabbt.

Enligt propositionen kan Skatteförvaltningen utfärda närmare föreskrifter om med vilket elektroniskt förfarande certifierade deklARATIONER och andra handlingar i anslutning till förskottsuppbörden och skatteuppbörde kan tillställas Skatteförvaltningen. På handlingar och uppgifter som ska lämnas in till Skatteförvaltningen elektroniskt ska tillämpas lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet.

RP 237/2016 rd

Skatteförvaltningen kan också utfärda närmare föreskrifter om fastställande av skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta samt för uträkning av dem. Dessutom utsträcks tillämpningsområdet för vissa av skatteuppbördslagens bemyndiganden till att omfatta också skatter till följd av denna proposition överförs till det nya uppbördsförfarandet.

Bemyndigandena gäller sådana detaljer i beskattnings- och uppbördsförfarandet som det inte är ändamålsenligt att reglera på lag- eller förordningsnivå. Det är fråga om mer exakta bestämmelser av teknisk karaktär än de som ingår i en lag. En del av bestämmelserna ska också sannolikt ofta ändras.

På de grunder som nämns ovan och förutsatt att bemyndigandena är tillräckligt exakt avgränsade kan de enligt regeringens uppfattning godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Enligt regeringens uppfattning kan lagförslagen godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av det som anförs ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 38 §, mellanrubriken före 40 § samt 40—48 §, av dem 40 § sådan den lyder i lagarna 345/2002 och 1252/2009, 41 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 520/2010, 43 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1252/2009, 44 § sådan den lyder i lagarna 858/2001 och 1079/2005 samt 48 § sådan den lyder i lag 520/2010,
ändras 2 § 2 mom., 34, 34 a, 35, 36, 39 och 50 §, 57 § 1 mom., 57 a §, 76 § 4 mom. och 77 §,
av dem 34 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1122/1996, 565/2004 och 1079/2005, 34 a §, 57 § 1 mom. och 57 a § sådana de lyder i lag 1079/2005, 39 § och 76 § 4 mom. sådana de lyder i lag 520/2010 och 77 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1079/2005, 1252/2009, 520/2010 och 772/2016, samt
fogas till lagen nya 7 a och 77 a § som följer:

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Vad som i denna lag och annan lagstiftning föreskrivs om skatt tillämpas också på nedsatt dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) samt på den ränta på återbäring som avses i 32 § i lagen om skatteuppbörd.

7 a §

Inlämnande av skattedeklaration för samfund och samfällda förmåner

Samfund och samfällda förmåner ska lämna in sin skattedeklaration elektroniskt (*elektronisk skattedeklaration*).

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att skattedeklarationen lämnas in i pappersform.

34 §

Förskott som räknas till godo vid beskattningen för skatteåret

Förskottsinnehållning som deklarerats i en årsanmälan, förskott som påförts samt förskott som från en annan stat har överförts till Finland, ska räknas den skattskyldige till godo vid beskattningen för skatteåret. Förskott som har överförts till en annan stat ska dock inte räknas till godo vid beskattningen.

Om den skattskyldige vid beskattningen för ett skatteår påförs skatt endast för ett visst inkomstslag, av den anledningen att den skattskyldiges räkenskapsperiod inte sammanfaller med kalenderåret, räknas av förskottet till godo endast det vid beskattningen behövliga beloppet. Återstoden av förskottet räknas till godo vid den följande beskattningen.

RP 237/2016 rd

Om verkställd förskottsinnehållning inte har deklarerats i en årsdeklaration eller om innehållningen har deklarerats felaktigt, kan den dock räknas den skattskyldige till godo på basis av en tillförlitlig utredning.

34 a §

Obetald förskottsinnehållning som inte räknas till godo

Förskottsinnehållning som inte har betalats behöver inte räknas till godo även om den har deklarerats i betalarens årsdeklaration, om det är uppenbart att betalningsmottagaren och den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning tillsammans har handlat i syfte att undgå den obetalda skatten. Betalningsmottagarens beskattning kan härvid rättas till den skattskyldiges nackdel så som avses i 56 § inom två år räknat från utgången av det år under vilket det konstaterats att förskottsinnehållningen blivit obetald. Det ska då bestämmas att betalningsmottagaren ska betala även dröjsmålsränta och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

35 §

Undantag som gäller samfund och samfällda förmåner

Förskottsinnehållning räknas det skatteårs skatter till godo under vilket den har verkställts.

36 §

Förskottsinnehållning som räknas en sammanslutnings delägare till godo

Förskottsinnehållning som har innehållits hos en sammanslutning räknas vid beskattningen av bolagsmännen till godo i förhållande till de andelar som tillkommer dem av sammanslutningens inkomst. Den hos sammanslutningen verkställda förskottsinnehållningen räknas en delägare till godo vid beskattningen för det skatteår under vilket förskottsinnehållningen har verkställts.

39 §

Närmare föreskrifter

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om hur förskott räknas till godo vid beskattningen.

50 §

Skatteåterbäring och kvarskatt

De belopp som ska räknas till godo vid beskattningen och som inte under skatteåret behövs till betalning av den skattskyldiges skatter, ska i första hand räknas till godo genom sänkning av de förskott som räknats till godo under skatteåret, i ordning från det senaste till det äldsta enligt förfallodagarna och därefter genom återbetalning av andra belopp som räknats till godo. Något separat beslut fattas inte om sänkning av förskott.

De betalda beloppen av de nedsatta förskott som avses i 1 mom. och andra tillgodoräknade belopp som ska återbetalas, betalas tillbaka som skatteåterbäring jämte ränta. I lagen om skatteuppbörd föreskrivs om hur ränta på skatteåterbäring ska beräknas. Skatteåterbäring som överförs till en annan stat återbetalas dock inte.

Om de belopp som ska räknas till godo vid beskattningen inte räcker till betalning av skatterna, ska den skattskyldige åläggas att betala kvarskatt jämte ränta. Bestämmelser om hur räntan på kvarskatt ska beräknas finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta. Kvarskatt påförs inte om beloppet är mindre än tio euro. Kvarskatt ska betalas också i det fall att ändring söks i beskattningen.

57 §

Särskilda bestämmelser om rättelse av beskattningen

Om den skattskyldige har underlåtit att lämna in skattedeclaration eller lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeclaration eller annars försummat sin deklarationsskyldighet, ska den skattskyldige när beskattningen rättas påföras även dröjsmålsränta och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

57 a §

Överföring av inkomst som läggs till på grund av rättelse av beskattningen

Om det sammanlagda beloppet av inkomster som läggs till i samband med rättelse av beskattningen är mindre än 4 000 euro, kan tillägget göras till inkomsten för det skatteår för vilket beskattningen inte har slutförts. Dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta påförs inte på grund av den inkomst som lagts till.

76 §

Ändring i beskattningen till följd av ändringssökande

Om någon till följd av beslut på en ändringsansökan ska förklaras skattskyldig eller om skatten ska höjas, ändrar Skatteförvaltningen beskattningen och uppbär den obetalda skatten med räntepåföljder. Om beloppet av den skatt som påförs till följd av en ändring i beskattningen är mindre än tio euro ska skatten inte påföras.

77 §

Räkande av ränta i ändringssituationer

Bestämmelser om beräkning av räntan på sådan skatt som ska betalas till följd av en ändring i beskattningen finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Bestämmelser om beräkning av räntan på återbäring av skatt och skatteförhöjning till följd av en ändring i beskattningen finns i lagen om skatteuppbörd.

77 a §

Tillgodoräkning av sådan nedsättning av skatt som följer av ändring i beskattningen

En sådan sänkning av skatten för ett skatteår som följer av en ändring i beskattningen ska i första hand räknas till godo genom sänkning av de skatterater som påförs för betalning av skatteårets skatt, i ordning från den senaste till den äldsta enligt förfallodagarna, och därefter genom återbäring av andra belopp som räknats till godo vid beskattningen för skatteåret. Något separat beslut fattas inte om sänkning av förskott.

RP 237/2016 rd

Överbetalda belopp av sänkta rater som avses i 1 mom. och andra tillgodoräknade belopp återbärs jämte ränta. I lagen om skatteuppbörd föreskrivs om återbäringsränta. Återbäring som överförs till en annan stat återbärs inte till den skattskyldige och på belopp som överförs betalas ingen ränta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången i fråga om samfund och samfällda förmåner vid beskattningen för 2017 och i fråga om övriga skattskyldiga vid beskattningen för 2018. Vid beskattningen för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 7 a § tillämpas på skattedeclarationer som lämnas in efter lagens ikraftträdande.

Komplettering av förskott som samfund och samfällda förmåner har betalat för skatteåret 2017 och därpå följande skatteår samt som övriga skattskyldiga har betalat för skatteåret 2018 och därpå följande skatteår, behandlas vid beskattningen som förskott som förfallit till betalning och betalats den dag då förskotts komplettering betalades. Nedsatt dröjsmålsränta tas dock inte ut på förskotts kompletteringar som avses ovan.

2.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 5 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1081/2005,
ändras 2 § 1 mom., 3 § 3 mom., 4 § 2 mom., 5 a, 5 b och 6 §, rubriken för 7 §, 7 § 2 och 3 mom. samt 7 a, 8—11 och 12 §, sådana de lyder i lag 787/2016, samt
fogas till lagen en ny 5 c § som följer:

2 §

Skattetillägg

Om någon annan skatt som ska betalas på eget initiativ än en sådan som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

3 §

Beräkning av skattetillägg

I samband med verkställande av efterbeskattning av andra skatter än sådana som ska betalas på eget initiativ beräknas skattetillägget från ingången av den tredje månad som följer på den månad då beskattningen slutförts till den förfallodag som satts ut för skatten.

4 §

Förseningsränta

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på skatt som avses i 4 och 7 § i lagen om skatteuppbörd, på förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) eller sjukförsäkringslagen (1224/2004), på arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller på källskatt som påförs inkomstagaren.

5 a §

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta räknas på obetald skatt som avses i 4 och 7 § i lagen om skatteuppbörd, på förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, på arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförs inkomstagaren samt på skatt som påförts i samband med rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om be-

RP 237/2016 rd

skattningsförfarande. Dröjsmålsräntan är den gällande referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.

På kvarskatt enligt lagen om beskattningsförfarande och på skatt som påförs till följd av ändring i beskattningen samt på förskott som avses i lagen om förskottsuppbörd och förfaller till betalning efter den månad som infaller efter skatteårets utgång, ska beräknas en ränta som är den gällande referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med två procentenheter, dock minst 0,5 procent (*nedsatt dröjsmålsränta*).

Dröjsmålsränta beräknas inte på skattetillägg, dröjsmålsränta eller nedsatt dröjsmålsränta.

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta på obetald skatt beräknas från den dag som följer på förfallodagen till den dag då skatten betalas.

På skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den förfallodag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) till den dag då skatten betalas. På förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift som gäller skatt enligt 7 § i lagen om skatteuppbörd och som påförts av Skatteförvaltningen samt på återbäring som återkrävs med stöd av 34 § i den lagen beräknas dröjsmålsränta dock från den dag som följer på den förfallodag som anges i beskattningsbeslutet till betalningsdagen för skatten eller avgiften.

Dröjsmålsränta enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande beräknas från dagen efter kvarskattens första förfallodag till förfallodagen för skatt som påförs till följd av en ändring i beskattningen.

5 c §

Beräkning av nedsatt dröjsmålsränta

På kvarskatt beräknas nedsatt dröjsmålsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till förfallodagen för den första kvarskatteraten.

På förskott som förfaller till betalning efter den månad som infaller efter skatteårets utgång beräknas nedsatt dröjsmålsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till förskottets förfallodag.

På skatt till följd av en ändring i beskattningen beräknas nedsatt dröjsmålsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till skattens förfallodag. Nedsatt dröjsmålsränta beräknas dock inte för den tid för vilken dröjsmålsränta beräknas på skatten.

Om en del av skatten till följd av en ändring i beskattningen har betalats tillbaka till den skattskyldige som skatteåterbäring, beräknas nedsatt dröjsmålsränta till denna del från dagen efter återbäringsdagen till skattens förfallodag.

Från nedsatt dröjsmålsränta som beräknas på en kvarskatt som påförs då beskattningen för ett skatteår slutförs avdras 20 euro, dock högst räntans belopp.

På en skatteförhöjning räknas inte nedsatt dröjsmålsränta.

6 §

Återbäring av förseningsränta och dröjsmålsräntor

Om skatt genom beslut av en myndighet i ett annat ärende än befrielse från skatt har sänkts eller avlyfts, ska den förseningsränta, dröjsmålsränta eller nedsatta dröjsmålsränta som uppkommit på det sänkta eller avlyfta beloppet återbäras.

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor

Skatteförvaltningen och en annan myndighet som uppbär skatt ska lämna skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta helt eller delvis ouppburen, om betalningen av skatt har fördröjts på grund av någon myndighets förfarande.

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige eller av någon annan särskild orsak.

7 a §

Närmare bestämmelser om skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor som inte tas ut

Genom förordning av finansministeriet kan det utfärdas bestämmelser om att skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta eller nedsatt dröjsmålsränta inte ska tas ut för den tid betalningen varit fördröjd på grund av hinder som inte berott på de skattskyldiga.

8 §

Indrivning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor i utsökningsväg

Vid indrivning av skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta i utsökningsväg iakttas lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

9 §

Redovisning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor till skattetagarna

Skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta ska redovisas till skattetagarna i samma förhållande som den skatt vars försenade eller försummade betalning föranlett uppbörden av skattetillägget, förseningsräntan, dröjsmålsräntan eller den nedsatta dröjsmålsräntan.

10 §

Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor vid inkomstbeskattningen

Skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta är inte skattepliktig inkomst eller avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

11 §

Återbäring

Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppburit skatt återbär på yrkande skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta som uppburits felaktigt. Skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta som myndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan yrkande förutsatt att de inte ska användas till avkortning av en skatteskuld enligt lagen om skatteuppbörd.

12 §

Närmare föreskrifter

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid påförande av skattetillegg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta samt om beräkning av dem.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången i fråga om samfund och samfällda förmåner vid beskattningen för 2017 samt i fråga om övriga skattskyldiga vid beskattningen för 2018. Vid beskattningen för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna om dröjsmålsränta tillämpas i fråga om på samfunds och samfällda förmånens obetalda skatt första gången den dag lagen trädde i kraft samt i fråga om övriga gäldenärens obetalda skatt den 1 november 2018 på övriga gäldenärens obetalda skatt. Ränta för den tid som föregår dessa tidpunkter ska räknas enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Bestämmelsen om förseningsröntans minimibelopp på tre euro tillämpas dock inte på förseningsränta som i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet räknats på skatt som var obetald då lagen trädde i kraft.

Lagens 5 b § 2 mom. och 6—12 § tillämpas dock från och med lagens ikraftträdande.

Bestämmelserna om nedsatt dröjsmålsränta tillämpas på förskott som påförts samfund och samfällda förmåner den dagen lagen trädde i kraft och därefter samt på förskott som påförts andra skattskyldiga 1 november 2018 och därefter.

Nedsatt dröjsmålsränta för samfund och samfällda förmåner för vilka skatteår 2017 löper ut senast den 30 september 2017 räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, dock senast från den dag lagen trädde ikraft.

3.

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om skatteuppbörd (769/2016) 26 § och 41 § 2 mom.,
ändras 7 § 2 mom., 11 § 2 och 4 mom., 14 § 1 mom., 16 § 1 mom., 24 § 1 och 2 mom., 30 §
2 mom., 32 §, 37 § 2 mom., 39 § 2 mom., 40 §, 42 § 1 mom. och 71 § 3 mom., samt
fogas till lagen en ny rubrik före 14 §, till 15 § nya 2 och 3 mom. varvid det nuvarande 2 och
3 mom. blir 4 och 5 mom., till lagen nya 24 a—24 d §, till 28 § ett nytt 4 mom., till lagen en
ny 28 a §, till 36 § ett nytt 3 mom. samt till 53 § ett nytt 3 mom. som följer:

7 §

Specialbestämmelsernas tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på

- 1) förskottsbetalning enligt 23 § i lagen om förskottsuppbörd,
- 2) källskatt som debiteras räntetagaren enligt 12 § i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),
- 3) återbäring av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) och inte heller på skatter och avgifter på inkomster som föreskrivs i 3 kap. i den lagen och som påförs i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande,
- 4) mervärdesskatt på vilken tillämpas den särskilda ordning som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen,
- 5) återbäring av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

11 §

Användning av en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar

En betalning eller återbäring används först till betalning av skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt samt av källskatt som påförts inkomsttagaren, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. En betalning eller återbäring används till betalning av skatter som förfallit till betalning samma dag så att skatter enligt 4 § samt förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen betalas först och därefter betalas skatter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom. Därefter används en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än de skatter som nämns i detta moment med iakttagande av 40 §.

En återbäring som hålls kvar med stöd av 10 § används till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av la-

gen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller källskatt som påförs inkomsttagaren, tidigast vid utgången av kalendermånaden.

2 a kap.

Sammandrag och korrigerig av fel i uppbördsförfarandet

14 §

Uppgifter som ska ges den skattskyldige

Den skattskyldige har rätt att regelbundet få följande uppgifter om skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och om källskatt som påförts och återbärs inkomsttagaren:

- 1) till betalning av vilka skatter betalningarna och återbäringarna har använts,
- 2) obetalda skatter och en betalningsuppmaning enligt 45 §,
- 3) beslut som ska delges genom ett sammandrag med stöd av denna lag, beslut om förseningsavgift som fattats med stöd av 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning som fattats med stöd av 43 § 3 mom. i den lagen samt beslut med motivering om att lämna uttag av dröjsmålsränta därhän som fattats med stöd av 7 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

15 §

Delgivning av sammandrag

Om en fysisk person eller ett dödsbo inte har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning, ska sammandragsuppgifterna sändas också per post till en fysisk person eller ett dödsbo som

- 1) inte har förts in i arbetsgivarregistret enligt 31 § i lagen om förskottsuppbörd, och
- 2) inte har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen eller som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk.

Ett sammandrag som avses i 2 mom. ska delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003). Sammandraget ska dock inte sändas per post om det inte innehåller andra uppgifter enligt 14 § 1 mom. i denna lag än uppgift om att betalningar använts till skatter eller om obetalda skatter.

16 §

Korrigerig av fel

Om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär och inte något annat följer av 34 §, korrigerar Skatteförvaltningen på eget initiativ eller på begäran av den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten ett fel som uppstått vid uppbördsförfarandet omedelbart efter det att felet upptäckts, när det gäller skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter

RP 237/2016 rd

enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt samt när det gäller källskatt som påförts eller återburits till inkomsttagaren.

24 §

Betalningsordning för skatt

En betalning eller återbäring används först till betalning av andra dröjsmålspåföljder som beräknats och upplupit på skatten än till betalning av nedsatt dröjsmålsränta, sedan till betalning av skatteförhöjning och därefter till betalning av skattekapitalet. En betalning och en återbäring används sist till betalning av nedsatt dröjsmålsränta. Om fastighetsskatt uppbärs i flera rater än en, används medlen i första hand till betalning av den första förfallna rat som är obetald, om det inte är uppenbart att den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har avsett att medlen ska användas till betalning av en annan rat.

Med avvikelse från 1 mom. används en betalning eller återbäring av skatt enligt 7 § på det sätt som föreskrivs i 9 §. En betalning eller återbäring som används till annan skatt som betalas på eget initiativ används först till betalning av skatten och därefter till skattetillägg. En betalning eller återbäring ska efter betalning av skattekapitalet och nedsatt dröjsmålsränta användas till betalning av skatteförhöjning på skatter enligt 4 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförts inkomsttagaren.

24 a §

Användningsordning för en betalning som riktats till ett skatteslag

Betalaren får rikta en betalning till skatter enligt 4 §, till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller till källskatt som påförts inkomsttagaren.

Betalningen används till förfallna och icke förfallna fordringar på skatter inom ett skatteslag som avses i 1 mom., i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagarna. Skatter som avses i 4 § samt förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen ska betraktas som ett enda skatteslag då betalningen riktas.

Om det inte finns obetalda skatter av det slag som betalningen riktas till ska den användas till betalning av andra förfallna skatter av de slag som avses i 1 mom. och till förfallna skatter enligt 7 §, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag ska betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagarna. Om skatter förfaller till betalning samma dag ska betalningen i första hand användas till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

Om skatter som avses i 2 och 3 mom. inte är obetalda används betalningen till Skatteförvaltningens andra fordringar med iakttagande av 40 §.

24 b §

Användningsordning för en betalning som riktats till flera skatter

Betalaren får utan närmare specificering rikta en betalning till skatter enligt 4 §, till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringsla-

RP 237/2016 rd

gen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och till källskatt som påförs inkomsttagaren.

En betalning används till förfallna fordringar som avser skatter enligt 1 mom., i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Till betalning av skatter som preskriberas samma dag används betalningen i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagarna. Om skatter förfaller till betalning samma dag används betalningen först till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter till betalningar i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

Om skatter som avses i 2 mom. inte är obetalda används betalningen till Skatteförvaltningens andra fordringar med iakttagande av 40 §.

En betalning används till andra skatter än sådana som avses i 1 mom. tidigast den sista dagen i den kalendermånad då betalningen har gjorts. Om den skattskyldige framställer en begäran om återbetalning av betalningen eller om Skatteförvaltningen på eget initiativ återbetalar den, ska betalningen återbäras med iakttagande av 5 kap.

24 c §

Särskilt riktande av en betalning

Betalaren får rikta en betalning till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller till källskattefordringar som påförs inkomsttagaren, och som Skatteförvaltningen specificerat.

Betalningen används till nämnda specificerade fordringar i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Fordringar som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagarna. Om fordringar förfaller till betalning samma dag används betalningen först till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter till betalning i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

Om det inte finns obetalda specificerade fordringar som avses i 1 mom. används betalningen med iakttagande av bestämmelserna i 24 b § om användningsordningen för en betalning som riktats till flera skatter.

24 d §

Avvikelse från användningsordningen

Skatteförvaltningen kan med avvikelse från 24 a—24 c § i sista hand använda en betalning till fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning i utsköningsväg, samt i andra motsvarande situationer där med betalaren avtalats om avvikelse från användningsordningen eller där betalningen i strid med betalarens intresse skulle användas till en fordran som är föremål för indrivning.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om avvikelse från användningsordningen.

28 §

Betalning av återbäring

Samfund och samfällda förmåner samt andra skattskyldiga som har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen ska uppge sitt kontonummer på

RP 237/2016 rd

elektronisk väg. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna det att kontonumret upp-
ges i pappersform.

28 a §

Kvarhållande av återbäringar beträffande vissa skatter

Skatteförvaltningen kan på begäran av en skattskyldig, för betalning av kommande betalningsförpliktelser, hålla kvar en återbäring av skatter enligt 4 §, av förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt och tonnageskatt samt källskatt som återbärs till inkomsttagaren.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om begränsningar som gäller skattskyldiga, begränsningar i tid och euro samt om andra förfaranden i samband med kvarhållande av återbäringar.

30 §

Begränsningar som gäller betalning av återbäring

Återbäring behöver inte betalas om den med stöd av 10 eller 28 a § hålls kvar som betalning för kommande betalningsförpliktelser.

32 §

Ränta vid betalning av återbäring

Ska ränta enligt lag eller krediteringsränta enligt 12 § betalas när skatt återbärs räknas den, om inte något annat föreskrivs i den berörda skattelagen, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent.

På skatteåterbäring enligt 50 § i lagen om beskattningsförfarande räknas ränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller, om skatten har betalats efter den månad som infaller efter skatteårets utgång, från dagen efter betalningsdagen till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till skattebetalning.

På sådan skatt och skatteförhöjning enligt lagen om beskattningsförfarande som återbärs till följd av en ändring i beskattningen räknas ränta från den dag som avses i 2 mom. till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till skattebetalning.

Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Räntan räknas i enlighet med denna paragraf också om den skatt som ska återbäras har in-
drivits i utsköningsväg med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

36 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilket elektroniskt förfarande som ska användas och på vilket sätt deklARATIONER och andra handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.

37 §

Användning av återbäring till betalning av Skatteförvaltningens fordran

Om det dock är fråga om återbäring av skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatt enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt eller tonnageskatt eller om återbäring av källskatt till inkomsttagaren används även belopp som är mindre än fem euro till betalning av dessa skatter.

39 §

Hinder för användning av återbäring

Till betalning av en fordring används inte återbäring som har föranletts av

- 1) skatt som betalats av misstag,
- 2) ett belopp då motsvarande medel har betalats som utdelning ur ett konkursbo,
- 3) skatteåterbäring eller del av skatteåterbäring som överförs till en främmande stat,
- 4) försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande eller 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

40 §

Ordning i vilken återbäring används

Återbäring av andra skatter än sådana som avses i 4 §, av förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som ska påföras eller återbetalas till inkomsttagaren, används först till betalning av de andra skatterna i fråga, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas.

Mellan skatter och fordringar som preskriberas samma år iaktas följande användningsordning för en återbäring:

- 1) fastighetsskatt,
- 2) skatter som tillfaller enbart staten,
- 3) konjunkturdeposition,
- 4) Skatteförvaltningens övriga fordringar.

Om återbäringen till någon del fortfarande är oanvänd, används den till betalning av förfallna skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförs inkomsttagaren, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag, först till skatter enligt 4 § samt förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

En återbäring av skatter enligt 4 §, av förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt och tonnageskatt samt källskatt som återbetalas till inkomsttagaren används först till betalning av dessa skatter samt av skatter som avses i 7 § i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ord-

RP 237/2016 rd

ning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagen. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag, först till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som fastställts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom. Om inga skatter som avses ovan i detta moment är obetalda, används återbäringen till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar med iakttagande av 1 och 2 mom.

En återbäring som hållits kvar med stöd av 28 a § används tidigast i slutet av kalendermånaden till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än skatter enligt 4 eller 7 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller källskatt som påförs inkomsttagaren.

42 §

Meddelande om användning av återbäring

Skatteförvaltningen underrättar en skattskyldig eller en ansvarsskyldig vars återbäring har använts till betalning av skatter om användningen av återbäringen. Till meddelandet ska fogas anvisningar för sökande av ändring. I fråga om skatter som avses i 4 och 7 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförts eller annars återbärs inkomsttagaren delges meddelandet om användning av återbäring med ett sammandrag enligt 14 §.

53 §

Preskription

Med avvikelse från 20 och 20 a § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter preskriberas förskott som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd fem år efter början av det år som följer på det år då beskattningen senast slutförs för det skatteår som förskottet hänför sig till.

71 §

Minsta belopp som upp bärs

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på skatter enligt 4 och 7 §, på förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller på källskatt som påförs inkomsttagaren.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 28 § 4 mom. och 36 § 3 mom. träder dock i kraft den 20 .

Vid skatteuppbörd hos andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner ska denna lag, med undantag för arvsskatt, gåvoskatt och sådan källskatt på ränta, utdelning och royalty som ska återbäras till inkomsttagaren, tillämpas från och med den 1 november 2018. Ifråga om den tid som infaller före den tidpunkten ska de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet

Bestämmelserna om återbäringsränta ska första gången tillämpas på ränta som betalas till samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2017 och på ränta som betalas till övriga skattskyldiga för skatteåret 2018. På återbäringsränta för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

RP 237/2016 rd

På skatteåterbäring till samfund och samfällda förmåner vars skatteår 2017 löper ut senast den 30 september 2017 räknas ränta från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeclarationen, dock senast från den dag då lagen trädde i kraft. Om skatten har betalats senare, räknas räntan från dagen efter betalningsdagen.

Lagens 53 § ska första gången tillämpas på förskott som påförts samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2017 och på förskott som påförts övriga skattskyldiga för skatteåret 2018.

På sådana förskott och förskotts innehållningar för samfund och samfällda förmåner som återbärs för skatteåret 2016 samt på förskott och förskotts innehållningar för övriga skattskyldiga som återbärs för skatteåret 2017 tillämpas 41 § 2 mom. sista gången i den lydelse det hade när denna lag trädde i kraft. På förskottsåterbäring och förskotts innehållning för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 26 § som gällde när denna lag trädde i kraft ska sista gången tillämpas vid beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner för år 2017.

4.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 2 § 2 mom.,
ändras 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 6 § 2 mom., 6 a § 3 mom., 23 § 1 och 2 mom., 24 § och
48 § 4 mom.,
av dem 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 6 § 2 mom., 23 § 2 mom. och 48 § 4 mom. sådana de lyder
i lag 775/2016, 6 a § 3 mom. sådant det lyder i lag 516/2010, 23 § 1 mom. sådant det lyder i
lag 1151/2005 samt 24 § sådant det lyder i lagarna 1070/2003, 516/2010 och 775/2016, samt
fogas till lagen en ny 24 a § som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Vid förskottsuppbördsförfarandet iakttas dessutom vad som på något annat ställe i lagstiftningen föreskrivs om förskottsuppbörd. Förskottsinnehållning och förskott räknas vid beskattningen till godo enligt lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (769/2016).

4 §

Undantag från kravet på motsvarighet

Direkta kostnader som hänför sig till sådana ersättningar för arbete och bruksavgifter som avses i 25 § 1 mom. 1 och 2 punkt för den som inte har införts i förskottsuppbördsregistret beaktas schematiskt.

6 §

Skatteförvaltningens behörighet

Skatteförvaltningen bestämmer också om uppdelningen av förskottsbetalningen på rater och den nedre gränsen för förskottsbetalningen.

6 a §

Elektronisk kommunikation och signering

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilket elektroniskt förfarande som ska användas och på vilket sätt deklarationer och andra handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.

23 §

Verkställande av förskottsbetalning

För betalning av skatt som påförs på grund av inkomst av näringsverksamhet, jordbruk eller annan förvärvsverksamhet, såsom uthyrningsverksamhet och vinst av egendomsöverlåtelse verkställs förskottsbetalning, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller bestäms med stöd av denna lag. Förskottsbetalning verkställs också om förskottsinnehållning inte kan verkställas, till exempel om betalaren inte är skyldig att verkställa förskottsinnehållning eller om betalaren har befriats från innehållningsskyldigheten. Förskottsbetalning verkställs dock inte på en inkomst som fås på grundval av en i 66 § i inkomstskattelagen avsedd anställningsoption, förutom på den skattskyldiges egen begäran.

Den skattskyldige ska betala den skatt som enligt Skatteförvaltningens beslut påförts vid förskottsbetalningen, i en eller flera rater senast den förfallodag om vilken föreskrivs genom förordning.

24 §

Fastställande, ändring och avlyftande av skatt som skall betalas vid förskottsbetalning

Skatteförvaltningen kan påföra den skatt som ska betalas vid förskottsbetalningen (*förskott*) utan att höra den skattskyldige.

Skatteförvaltningen kan ändra eller avlyfta förskottet på tjänstens vägnar utan att höra den skattskyldige eller på yrkande av den skattskyldige, om förskott inte har påförts eller om det har påförts till ett för stort eller för litet belopp. Yrkande på fastställande av nytt förskott eller avlyftande av förskott får också göras av den som enligt 23 § 3 mom. ansvarar för förskottet. Den skattskyldige ska höras angående yrkande som framställts av den som ansvarar för förskottet.

Skatteförvaltningen kan på tjänstens vägnar besluta om påförande eller förhöjning av förskott till utgången av den andra månaden efter skatteårets slut. Skatteförvaltningen kan på tjänstens vägnar besluta att avlyfta eller sänka förskottet till dess att beskattningen för skatteåret har slutförts.

Skatteförvaltningen kan på yrkande av den skattskyldige, till dess att beskattningen slutförts, besluta om påförande, ändring eller avlyftande av förskott för ett skatteår. Skatteförvaltningen kan till dess att beskattningen slutförts påföra eller höja förskott också utifrån andra inkomster än de på vilka förskottsbetalning ska verkställas, om den skattskyldige framställer ett sådant yrkande efter skatteårets utgång.

Om beloppet av den skatt som påförs till följd av att förskott bestämts eller ändrats är mindre än tio euro påförs skatten inte.

Som motivering för beslutet meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige förskottsskattens belopp och grunderna för den. Till den del den skattskyldiges yrkande inte har godkänts ska på yrkande av den skattskyldige denne ges ett beslut i vilket ändring får sökas. Det beslut som då ges ska motiveras på det sätt som anges i förvaltningslagen.

På förskott som förfaller till betalning efter den månad som följer på skatteårets utgång påförs nedsatt dröjsmålsränta. Bestämmelser om beräkning av ränta finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Skatteförvaltningen kan korrigera nedsatt dröjsmålsränta på skatteårets förskott med iakttagande av bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande om rättelse av beskattningen för det skatteår till vilket de skatter som förskottet avser hänför sig.

RP 237/2016 rd

24 a §

Yrkande om fastställande, ändring och avlyftande av samfunds och samfällda förmåners förskott

Samfund och samfällda förmåner ska elektroniskt framställa yrkande på fastställande, ändring och avlyftande av förskott enligt 24 § (*elektroniskt yrkande på ändring av förskott*). Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna ett yrkande i pappersform.

48 §

Ändringssökande

Om förskottsinnehållning eller förskott som betalas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande har använts till betalning av skatt eller avgift som påförts den skattskyldige eller har det förordnats att förskott ska återbäras, ändras förskottsinnehållningen eller förskottet inte längre till följd av ändringssökande enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

I fråga om samfund och samfällda förmåner tillämpas 1 § första gången vid beskattningen för år 2017 och i fråga om övriga skattskyldiga vid beskattningen år 2018. Vid beskattningen för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 2, 4 och 24 § tillämpas från och med den 1 november 2018 vid förskottsuppbörd hos andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner. På beslut som fattas före denna tidpunkt tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 48 § tillämpas första gången på ändringssökande som gäller förskott som påförts för skatteåret 2018. På ändringssökande som gäller förskott som påförts för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

5.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 16 § 3 mom., sådant det lyder i lag 902/2001 och
ändras 3 f § och 11 § 4 mom.,
sådana de lyder, 3 f § i lag 1282/2003 och 11 § 4 mom. i lag 826/2014, som följer:

3 f §

Den i 3 b § avsedda källskatten eller den slutliga skatten ska återbetalas inom ett år efter det att en ansökan och sådana upplysningar till stöd för denna som rimligen kan begäras har mottagits. Om den uppburna skatten inte har återbetalats inom denna tid, har det mottagande bolaget eller det fasta driftsstället rätt att på den skatt som ska återbetalas erhålla ränta som till sin storlek motsvarar den ränta som enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd ska betalas på återbäring.

11 §

På den källskatt enligt 2 mom. som ska återbetalas (*återbäring av källskatt*) betalas ränta. På räntan tillämpas bestämmelserna om ränta på återbäring i 32 § i lagen om skatteuppbörd. Ränta på en återbetalning enligt 3 f § ska betalas antingen från och med den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller från och med den dag när det har gått ett år sedan en i 3 f § avsedd ansökan om återbetalning av källskatt och upplysningar till stöd för denna har tagits emot, beroende på vilket av dessa datum som infaller först.

Denna lag träder i kraft den 20 .

I fråga om samfund och samfällda förmåner tillämpas lagen första gången på återbäring av källskatt för år 2017 och i fråga om övriga skattskyldiga på återbäring av källskatt för år 2018. På återbäringar av källskatt för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På återbäring till samfund och samfällda förmåner för vilka skatteåret 2017 löper ut senast den 30 september 2017 ska ränta dock räknas från dagen efter den sista dagen för inlämnande av skattedeklaration eller från dagen efter den då samfundet som allmänt skattskyldig ska ha lämnat in sin skattedeklaration, dock senast från den dag då lagen trädde i kraft.

På överstor återbäring av källskatt som tagits ut på ränta, utdelning och royalty tillämpas 16 § 3 mom. sista gången vid beskattningen för år 2016. I fråga om samfund och samfällda förmåner tillämpas bestämmelsen till övriga delar sista gången på den skatt som påförts för år 2016 och i fråga om övriga skattskyldiga för år 2017.

6.

Lag

om ändring av 12 och 13 § i lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagen beslut
ändras i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 12 och 13 §, sådana de lyder i lag 777/2016, som följer:

12 §

Källskatt som påförs räntetagaren

Har källskatt på ränteinkomst inte uppburits för sådan ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, ska Skatteförvaltningen påföra räntetagaren källskatten och i det sammanhanget dröjsmålsränta och skatteförhöjning med iakttagande av lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha tagits ut.

13 §

Källskatt som påförs räntetagaren i samband med rättelse av beskattningen

Har ränteinkomst som avses i 3 § felaktigt blivit beskattad som skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen för den som är skyldig att betala källskatt på ränteinkomst, ska Skatteförvaltningen, i samband med rättelse av beskattningen enligt lagen om beskattningsförfarande, bestämma att källskatten påförs den som är skyldig att betala skatten. Därvid påförs inte dröjsmålsränta och skatteförhöjning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På källskatt på ränteinkomst som påförs räntetagaren tillämpas denna lag första gången vid beskattningen för skatteåret 2018 på källskatt på ränteinkomst som påförs räntetagaren. På källskatt på ränteinkomst som påförts för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

7.

Lag

om ändring av 17 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) 17 §
2 mom., sådant det lyder i lag 795/2016, som följer:

17 §

Tillämpning av skattebestämmelser

På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning samt på ränta som tas ut på kvarsfatt och ränta som betalas på återbäring tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om skatteuppbörd (769/2016). På uppbörd av debiterat belopp och på skatteåterbäring tillämpas lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

8.

Lag

om ändring av tonnageskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tonnageskattelagen (476/2002) 31 § 2 mom., 32 § 3 mom., 33 och 34 § samt 39 § 2 mom.,

av dem 31 § 2 mom. sådant det lyder i lag 794/2016, 32 § 3 mom. sådant det lyder i lag 90/2012 och 39 § 2 mom. sådant det lyder i lag 893/2012, som följer:

31 §

Verkställande av beskattningen

Tonnageskattning verkställs för ett sådant skatteår som avses i 3 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På verkställande av beskattning, slutförande av beskattning, skattegranskning, rättelse av beskattningen, skatteförhöjning, ränta som tas ut på kvarskatt och ränta som betalas på skatteåterbäring samt på följdändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande, lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) samt lagen om skatteuppbörd (769/2016). På uppbörd, indrivning och återbäring av tonnageskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd.

32 §

Verkställande av beskattningen efter återkallande av godkännande som tonnageskattskyldig eller upplösning av bolag

På den skatt som ska betalas ska erläggas nedsatt dröjsmålsränta i enlighet med lagen om skattetillägg och förseningsränta. Nedsatt dröjsmålsränta räknas för vart och ett av de skatteår för vilka skatt påförs, från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till den första förfalldagen för skatten.

33 §

Förskottsuppbörd av tonnageskatt

Tonnageskatten betalas vid förskottsuppbörden med iakttagande av lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skyldigheten enligt 24 a § i den lagen att framställa förskottsyrkande elektroniskt gäller dock inte förskott på tonnageskatt.

34 §

Deklarationsskyldighet i fråga om inkomstbeskattning

En tonnageskattskyldig är skyldig att lämna in separata skattedeclarationer över tonnagebeskattad verksamhet och inkomstbeskattad verksamhet, med iakttagande av bestämmelserna om deklarationsskyldighet i lagen om beskattningsförfarande. Skyldigheten enligt 7 a § i den

RP 237/2016 rd

lagen att lämna in deklarationen elektroniskt gäller dock inte skattedeklaration för tonnagebeskattad verksamhet.

Bolaget ska dessutom lämna för verkställandet av inkomstbeskattningen nödvändiga uppgifter och utredningar. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur uppgifterna och utredningarna ska ges in.

39 §

Ändringsökande

Bestämmelser om sökande av ändring i ett beslut som gäller godkännande som tonnagebeskattskyldig eller återkallande av godkännande finns i 65 a § i lagen om beskattningsförfarande. Begäran om omprövning och överklagandet ska behandlas skyndsamt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 32 § tillämpas första gången på skatt för år 2017. På skatt för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde då lagen trädde i kraft.

9.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om skatteredovisning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatteredovisning (532/1998) 3 § 3 mom., sådant det lyder i lag 440/2013,
som följer:

3 §

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

Skatteåterbäringar på andra i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter än samfunds-
skatter och rundradioskatt för samfund avdras i redovisningen för den månad då beskattningen
slutförs.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på redovisningar för den månad då beskattningen för skatteå-
ret 2018 slutförs. På redovisningar för de månader då beskattningen för tidigare skatteår slut-
förs tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

10.

Lag

om ändring av 14 och 18 § i byggskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i byggskattelagen (54/1977) 14 § 2 mom. och 18 §,
sådana de lyder, 14 § 2 mom. i lag 619/1978 och 18 § i lag 530/2010, som följer:

14 §

Om de byggnadskostnader som lagts till grund för fastställandet av skatt överstiger byggnadskostnadernas slutliga belopp med minst tio procent, ska beskattningen likaså rättas och till den skattskyldige återbäras den mot kostnadsskillnaden svarande skatten och på denna ränta från den dag då skatten erlades, med iakttagande av bestämmelserna om ränta på skatteåterbäring i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

18 §

I denna lag avsedd skatt, skatteförhöjning och ränta som motsvarar skattetillägg ska betalas i en rat till Skatteförvaltningen. Har betalningen inte erlagts inom utsatt tid, ska för skatt och skatteförhöjning bestämmas dröjsmålspåföljder enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Vid uppbörden av byggskatt iaktas i övrigt lagen om skatteuppbörd och lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av lagen om Skatteförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) en ny 34 §, i stället för den 34 § som
upphävts genom lag 881/2012, som följer:

34 §

Förvaring av handlingar som gäller ändringssökande

Efter att besvär har avgjorts sänder förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen
handlingarna till Skatteförvaltningen för förvaring.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

12.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om kompensationsområden för vindkraft

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om kompensationsområden för vindkraft (490/2013) 7 § 2 mom. som följer:

7 §

Återbetalning av vindkraftsavgiften

Återbetalning av vindkraftsavgift sker senast under kalenderåret efter det kalenderår då återbetalningsgrunden uppstod. Det belopp som återbetalas är ett belopp som motsvarar en bestämd andel av de inlutna vindkraftsavgifter som överskrider kompensationsbeloppet. Andelens storlek bestäms på basis av den vindkraftsavgift som elproducenten har betalat. På återbetalningen betalas ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

13.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten (960/2013) 9 § som följer:

9 §

Avgiftsuppbörden

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar samt överföring till Trafiksäkerhetsverket av avgifter som mottagits av penninginrättningar tillämpas 18 och 22 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

14.

Lag

om ändring av 11 och 18 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken (1249/2005) 11 och 18 §, av dem 11 § så-
dan den lyder i lag 1310/2009, som följer:

11 §

Betalningsställen

I fråga om betalningsställen, betalningskostnader samt överföring till Trafiksäkerhetsverket
av avgifter som mottagits av, tillämpas 18 och 22 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

18 §

Ränta på belopp som återbetalas

Om en avgift återbetalas på grund av rättelse av debiteringen eller överklagande, betalas på
det återbetalade beloppet ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd från betalningsdagen till
återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

15.

Lag

om upphävande av 52 a § i lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 52 a § i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940), sådan den lyder i lag 1548/2015.

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

På ränta som räknas för tiden före ikraftträdandet ska tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 10 november 2016

Statsministerns ställföreträdare, utrikesminister

Timo Soini

Finansminister Petteri Orpo

1.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 38 §, mellanrubriken före 40 § samt 40—48 §, av dem 40 § sådan den lyder i lagarna 345/2002 och 1252/2009, 41 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 520/2010, 43 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1252/2009, 44 § sådan den lyder i lagarna 858/2001 och 1079/2005 samt 48 § sådan den lyder i lag 520/2010, ändras 2 § 2 mom., 34, 34 a, 35, 36, 39 och 50 §, 57 § 1 mom., 57 a §, 76 § 4 mom. och 77 §,
av dem 34 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1122/1996, 565/2004 och 1079/2005, 34 a §, 57 § 1 mom. och 57 a § sådana de lyder i lag 1079/2005, 39 § och 76 § 4 mom. sådana de lyder i lag 520/2010 och 77 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1079/2005, 1252/2009, 520/2010 och 772/2016, samt
fogas till lagen nya 7 a och 77 a § som följer:

Gällande lydelse

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Vad som i denna lag och annan lagstiftning stadgas om skatt gäller *i tillämpliga delar* också samfundsränta, kvarskatteränta och återbäringsränta.

Föreslagen lydelse

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Vad som i denna lag och annan lagstiftning föreskrivs om skatt *tillämpas också på ned-satt dröjsmålsränta enligt lagen om skatte-tillägg och förseningsränta (1556/1995) samt på den ränta på återbärning som avses i 32 § i lagen om skatteuppbörd.*

7 a §

Inlämnande av skattedeklaration för samfund och samfällda förmåner

Samfund och samfällda förmåner ska lämna in sin skattedeklaration elektroniskt (elektronisk skattedeklaration).

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att skattedeklarationen lämnas in i pappersform.

Gällande lydelse

34 §

Förskott som räknas till godo vid beskattningen

Förskottsinnehållning som deklarerats i en årsanmälan, förskott som har påförts och influtit senast en månad innan beskattningen för skatteåret slutförts, komplettering av förskott samt förskott som från en annan stat har överförts till Finland, skall användas till betalning av skatteårets skatter. Förskott som har överförts till en annan stat används inte till betalning av skatter.

När de debiterade förskott som influtit räknas till godo, skall på helt eller delvis obetalda rater räknas förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/95).

Komplettering av förskott räknas till godo för skatteårets skatter, om kompletteringen har betalats senast en månad innan beskattningen av den skattskyldige slutförts. Kompletteringen skall i första hand användas till skatteårets obetalda förskott jämte förseningsräntor.

Om den skattskyldige vid beskattningen för ett skatteår påförs endast förmögenhetsskatt eller skatt endast för ett visst inkomstslag, av den anledningen att den skattskyldiges räkenskapsperiod inte sammanfaller med kalenderåret, räknas av förskottet till godo endast det vid beskattningen behövliga beloppet. Återstoden av förskottet räknas till godo vid den följande beskattningen.

Om verkställd förskottsinnehållning inte har deklarerats i en årsdeklaration eller om innehållningen har deklarerats felaktigt, kan den dock räknas den skattskyldige till godo på basis av en tillförlitlig utredning.

34 a §

Obetald förskottsinnehållning

Förskottsinnehållning som inte har betalats behöver inte användas till betalning av den skattskyldiges skatter, även om den har deklarerats i betalarens årsdeklaration, om det är uppenbart att betalningsmottagaren och den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning tillsammans har handlat i syfte att

Föreslagen lydelse

34 §

Förskott som räknas till godo vid beskattningen för skatteåret

Förskottsinnehållning som deklarerats i en årsanmälan, förskott som påförts samt förskott som från en annan stat har överförts till Finland, ska räknas den skattskyldige till godo vid beskattningen för skatteåret. Förskott som har överförts till en annan stat ska dock inte räknas till godo vid beskattningen.

Om den skattskyldige vid beskattningen för ett skatteår påförs skatt endast för ett visst inkomstslag, av den anledningen att den skattskyldiges räkenskapsperiod inte sammanfaller med kalenderåret, räknas av förskottet till godo endast det vid beskattningen behövliga beloppet. Återstoden av förskottet räknas till godo vid den följande beskattningen.

Om verkställd förskottsinnehållning inte har deklarerats i en årsdeklaration eller om innehållningen har deklarerats felaktigt, kan den dock räknas den skattskyldige till godo på basis av en tillförlitlig utredning.

34 a §

Obetald förskottsinnehållning som inte räknas till godo

Förskottsinnehållning som inte har betalats behöver inte räknas till godo även om den har deklarerats i betalarens årsdeklaration, om det är uppenbart att betalningsmottagaren och den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning tillsammans har handlat i syfte att undgå den obetalda skatten. Betal-

RP 237/2016 rd

Gällande lydelse

undgå den obetalda skatten. Betalningsmottagarens beskattning kan härvid rättas till den skattskyldiges nackdel så som avses i 56 § inom två år räknat från utgången av det år under vilket det konstaterats att innehållningen blivit obetald. Det skall då bestämmas att betalningsmottagaren skall betala även skattetillägg och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

35 §

Undantag som gäller samfund och samfällda förmåner

Hos ett samfund eller en samfälld förmån uppburna förskott, förskotts innehållningar och kompletteringar av förskott räknas till godo för varje räkenskapsperiod.

Som betalning av skatt som påförs för ett skatteår räknas de förskotts rater som har förfallit till betalning före räkenskapsperiodens utgång och som har flutit in senast en månad innan beskattningen slutförts.

Förskotts innehållning skall räknas skatterna under det skatteår till godo då den har verkställts.

Komplettering av förskott skall räknas skatteårets skatter till godo om kompletteringen har betalats senast en månad innan beskattningen av den skattskyldige slutförts. Kompletteringen skall i första hand användas till betalning av skatteårets obetalda förskott jämte förseningsräntor. Om kompletteringen har betalats senare skall den räknas det skatteårets skatter till godo under vilket betalningen gjorts.

36 §

Förskotts innehållning som räknas en sammanslutnings delägare till godo

Förskott som har innehållits hos en sammanslutning räknas som betalning för bolagsmännens skatt i förhållande till de andelar som tillkommer dem av sammanslutningens inkomst. Det hos sammanslutningen innehållna förskottet räknas en delägare till godo för det skatteår under vilket förskotts innehållningen har verkställts.

Föreslagen lydelse

ningsmottagarens beskattning kan härvid rättas till den skattskyldiges nackdel så som avses i 56 § inom två år räknat från utgången av det år under vilket det konstaterats att *förskotts innehållningen* blivit obetald. Det ska då bestämmas att betalningsmottagaren ska betala även *dröjsmålsränta* och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

35 §

Undantag som gäller samfund och samfällda förmåner

Förskotts innehållning räknas det skatteårets skatter till godo under vilket den har verkställts.

36 §

Förskotts innehållning som räknas en sammanslutnings delägare till godo

Förskotts innehållning som har innehållits hos en sammanslutning räknas vid beskattningen av bolagsmännen till godo i förhållande till de andelar som tillkommer dem av sammanslutningens inkomst. Den hos sammanslutningen verkställda förskotts innehållningen räknas en delägare till godo vid beskattningen för det skatteår under vilket förskotts innehållningen har verkställts.

RP 237/2016 rd

Gällande lydelse

38 §

Överföring av förskottsåterbäring mellan makar

På yrkande som en skattskyldig framställer innan beskattningen slutförs kan dennes förskottsåterbäring användas till betalning av makens skatter. Innan förskottet används till betalning av makens skatter skall på förskottsåterbäringen och kvarskatten räknas återbäringsränta och kvarskatteränta.

39 §

Närmare föreskrifter

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om användning av förskott till betalning av skatt.

Samfundsränta, kvarskatteränta och återbäringsränta

40 §

Samfundsränta

*Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällid förmån överstiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas samfundsränta på skillnaden som skall betalas (**samfundsränta som skall betalas**). Den samfundsränta som skall betalas motsvarar den i 12 § räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med två procentenheter.*

*Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällid förmån understiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas samfundsränta på den skillnad som ska återbäras (**samfundsränta som återbärs**). Den samfundsränta som återbärs är den i 1 mom. avsedda referensräntan minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.*

Föreslagen lydelse

(38 § upphävs)

39 §

Närmare föreskrifter

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om *hur förskott räknas till godo vid beskattningen.*

(mellanrubrik upphävs)

(40 § upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

41 §

(41 § upphävs)

Uträkning av samfundsränta

Samfundsränta räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen till kvarskattens första förfallodag eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen skall ske.

Om den skattskyldige betalar förskott eller komplettering av förskott efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, räknas samfundsränta på den med förskottet eller kompletteringen minskade skillnaden, från dagen efter betalningsdagen till förfallodagen eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen skall ske. För tiden före betalningen av förskottet eller kompletteringen räknas samfundsränta enligt 1 mom. till betalningsdagen.

Om flera räkenskapsperioder avslutas under samma kalenderår, räknas samfundsräntan särskilt för varje räkenskapsperiod, som om skatt hade fastställts för dem alla.

Vid uträkningen av samfundsränta beaktas inte en förlängning av inlämningstiden för skattedeklarationen som beviljats av Skatteförvaltningen.

42 §

(42 § upphävs)

Grunden för samfundsränta

Samfundsränta räknas inte på skatteförhöjning och inte heller på sådan förseningsränta som uppbärs med anledning av obetalt förskott. Om skatt har påförts med anledning av att förskott lämnats obetalt, skall på skatten till denna del inte räknas samfundsränta.

43 §

(43 § upphävs)

Kvarskatteränta och återbäringsränta

På andra skattskyldigas än samfunds och samfällda förmåners kvarskatt eller förskottsåterbäring räknas **kvarskatteränta** eller **återbäringsränta**.

Kvarskatteräntan och återbäringsräntan är den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Till den del

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

kvarskatten överstiger 10 000 euro, är kvarskatteräntan dock referensräntan förhöjd med två procentenheter.

44 §

(44 § upphävs)

Uträkning av kvarskatteränta och återbäringsränta

Ränta räknas ut från den 1 februari året efter skatteåret till förfallodagen för den första kvarskatteraten eller till utgången av månaden före den då förskottsåterbäringen skall ske.

Om den skattskyldige betalar förskott eller komplettering av förskott efter den 31 januari året efter skatteåret, räknas ränta från dagen efter den då förskottet eller kompletteringen betalats till den dag som avses i 1 mom., så att betalt förskott eller betald komplettering beaktas. För tiden före betalningen av förskott eller komplettering räknas ränta enligt 1 mom. till den dag då förskottet eller kompletteringen betalats. Med komplettering av förskott jämföras ett belopp som betalats som kvarskatt och som den skattskyldige betalar senast en månad innan beskattningen av den skattskyldige slutförs.

Från den uträknade kvarskatteräntan avdras 20 euro, dock högst räntans belopp.

45 §

(45 § upphävs)

Grunden för kvarskatteränta och återbäringsränta

Ränta räknas inte på skatteförhöjning eller på förseningsränta som uppbärs med anledning av obetalt förskott. Om skatt har påförts med anledning av förskott som lämnats obetalt, skall på skatten till denna del inte räknas kvarskatteränta.

46 §

(46 § upphävs)

Skattepliktiga och avdragbara räntor

Samfundsränta som återbärs och återbäringsränta utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen. Samfundsränta som skall betalas och kvarskatteränta utgör inte avdragbar utgift vid inkomstbeskattningen.

RP 237/2016 rd

Gällande lydelse

47 §

Räntor i samband med skatteuppbörd

På samfundsränta och kvars-katterränta skall inte betalas sådana dröjsmåls-påföljder som avses i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

48 §

Närmare föreskrifter

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om uträkning av samfunds-ränta, kvars-katterränta och återbäringsränta.

50 §

Förskottsåterbäring och kvars-katt

De belopp som skall räknas till godo vid beskattningen och som inte under skatteåret behövs till betalning av den skattskyldiges skatter, betalas tillbaka som förskottsåterbäring jämte stadgad ränta. Förskottsåterbäring som skall överföras till en annan stat betalas emellertid inte tillbaka.

Om de belopp som skall räknas till godo inte räcker till betalning av skatterna, skall den skattskyldige åläggas att betala kvars-katt jämte stadgad ränta. Kvars-katt skall betalas också i det fall att ändring söks i beskattningen.

Föreslagen lydelse

(47 § upphävs)

(48 § upphävs)

50 §

Skatteåterbäring och kvars-katt

De belopp som ska räknas till godo vid beskattningen och som inte under skatteåret behövs till betalning av den skattskyldiges skatter, ska i första hand räknas till godo genom sänkning av de förskott som räknats till godo under skatteåret, i ordning från det senaste till det äldsta enligt förfallodagarna och därefter genom återbetalning av andra belopp som räknats till godo. Något separat beslut fattas inte om sänkning av förskott.

De betalda beloppen av de nedsatta förskott som avses i 1 mom. och andra tillgoderäknade belopp som ska återbetalas, betalas tillbaka som skatteåterbäring jämte ränta. I lagen om skatteuppbörd föreskrivs om hur ränta på skatteåterbäring ska beräknas. Skatteåterbäring som överförs till en annan stat återbetalas dock inte.

Om de belopp som ska räknas till godo vid beskattningen inte räcker till betalning av skatterna, ska den skattskyldige åläggas att betala kvars-katt jämte ränta. Bestämmelser om hur räntan på kvars-katt ska beräknas finns i lagen om skattetillägg och försenings-ränta. Kvars-katt påförs inte om beloppet är mindre än tio euro. Kvars-katt ska betalas också i det fall att ändring söks i beskattningen.

Gällande lydelse

57 §

Särskilda bestämmelser om rättelse av beskattningen

Om den skattskyldige har underlåtit att lämna in skattedeklaration eller lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration eller annars försummat sin deklARATIONSSKYLDIGHET, skall den skattskyldige när beskattningen rättas påföras även skattetillägg och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

57 a §

Överföring av inkomst som läggs till på grund av rättelse av beskattningen.

Om det sammanlagda beloppet av inkomster som läggs till i samband med rättelse av beskattningen är mindre än 4 000 euro, kan tillägget göras till inkomsten för det skatteår för vilket beskattningen inte har slutförts. Skattetillägg uppbärs inte på grund av den inkomst som lagts till.

76 §

Ändring i beskattningen till följd av ändringssökande

Om någon till följd av beslut på en ändringsansökan ska förklaras skattskyldig eller om skatten ska höjas, ändrar Skatteförvaltningen beskattningen och uppbär den obetalda skatten jämte räntepåföljder.

77 §

Räkande av ränta i ändringssituationer

Ränta på ett skatteårs kvarskatt skall, i fråga om skatt som hänför sig till en ändring i beskattningen, räknas från den 1 februari året efter skatteåret till den för skatten utsatta förfallodagen. Återbäringsränta räknas på den

Föreslagen lydelse

57 §

Särskilda bestämmelser om rättelse av beskattningen

Om den skattskyldige har underlåtit att lämna in skattedeklaration eller lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration eller *annars* försummat sin deklARATIONSSKYLDIGHET, *ska* den skattskyldige när beskattningen rättas påföras även *dröjsmålsränta* och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

57 a §

Överföring av inkomst som läggs till på grund av rättelse av beskattningen

Om det sammanlagda beloppet av inkomster som läggs till i samband med rättelse av beskattningen är mindre än 4 000 euro, kan tillägget göras till inkomsten för det skatteår för vilket beskattningen inte har slutförts. *Dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta påförs* inte på grund av den inkomst som lagts till.

76 §

Ändring i beskattningen till följd av ändringssökande

Om någon till följd av beslut på en ändringsansökan ska förklaras skattskyldig eller om skatten ska höjas, ändrar Skatteförvaltningen beskattningen och uppbär den obetalda skatten med räntepåföljder. *Om beloppet av den skatt som påförs till följd av en ändring i beskattningen är mindre än tio euro ska skatten inte påföras.*

77 §

Räkande av ränta i ändringssituationer

Bestämmelser om beräkning av räntan på sådan skatt som ska betalas till följd av en ändring i beskattningen finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta.
Bestämmelser om beräkning av räntan på

Gällande lydelse

skatt och skatteförhöjning som skall återbäras till följd av en ändring i beskattningen, från den nämnda dagen eller, om skatten har betalats senare, från betalningsdagen till återbäringsdagen. Om den skattskyldige påförs skattetillägg när beskattningen rättas, räknas kvarskatteräntan från den nämnda dagen till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning.

Samfundsränta som skall betalas för ett skatteår skall, i fråga om skatt som hänför sig till en ändring i beskattningen, räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skatteårets skattedeclaration till den för skatten utsatta förfallodagen. Samfundsränta som återbärs skall räknas på den skatt som återbärs till följd av en ändring i beskattningen och på skatteförhöjningen, från de nämnda dagarna eller, om skatten har betalats senare, från betalningsdagen till återbäringsdagen. Om den skattskyldige påförs skattetillägg när beskattningen rättas, räknas samfundsränta som skall betalas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skatteårets skattedeclaration till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning.

(3 och 4 mom. har upphävts genom lag 772/20169

Kvarskatteräntan är i en ändringssituation lika stor som vad som föreskrivs i 43 § 2 mom. till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning. För tiden därefter är kvarskatteräntan den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Den samfundsränta som ska betalas är i en ändringssituation lika stor som vad som föreskrivs i 40 § 1 mom. till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning. För tiden därefter är samfundsräntan den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

Om ovan i denna paragraf nämnd skatt som skall återbäras har influtit som kvarskatt, återbärs också på kvarskatten upplupen ränta samt samfundsränta som skall betalas. Om skatt som skall uppbäras har återburits till den skattskyldige som förskottsåterbäring,

Föreslagen lydelse

återbäring av skatt och skatteförhöjning till följd av en ändring i beskattningen finns i lagen om skatteuppbörd.

Gällande lydelse

uppbärs kvarskatteränta eller samfundsränta som skall betalas till denna del från återbäringsdagen till den utsatta förfallodagen.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur räntorna som avses i denna paragraf ska räknas.

Föreslagen lydelse

77 a §

Tillgodoräknande av sådan nedsättning av skatt som följer av ändring i beskattningen

En sådan sänkning av skatten för ett skatteår som följer av en ändring i beskattningen ska i första hand räknas till godo genom sänkning av de skatterater som påförs för betalning av skatteårets skatt, i ordning från den senaste till den äldsta enligt förfallodagarna, och därefter genom återbärning av andra belopp som räknats till godo vid beskattningen för skatteåret. Något separat beslut fattas inte om sänkning av förskott.

Överbetalda belopp av sänkta rater som avses i 1 mom. och andra tillgodoräknade belopp återbärs jämte ränta. I lagen om skatteuppbörd föreskrivs om återbäringsränta. Återbärning som överförs till en annan stat återbärs inte till den skattskyldige och på belopp som överförs betalas ingen ränta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången i fråga om samfund och samfällda förmåner vid beskattningen för 2017 och i fråga om övriga skattskyldiga vid beskattningen för 2018. Vid beskattningen för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 7 a § tillämpas på skattedeclarationer som lämnas in efter lagens ikraftträdande.

Komplettering av förskott som samfund och samfällda förmåner har betalat för skatteåret 2017 och därpå följande skatteår samt om övriga skattskyldiga har betalat för skatteåret 2018 och därpå följande skatteår, behandlas vid beskattningen som förskott som förfallit till betalning och betalats den dag då förskotts komplettering betalades. Nedsatt dröjsmålsränta tas dock inte ut på förskotts kompletteringar som avses ovan.

2.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 5 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1081/2005,
ändras 2 § 1 mom., 3 § 3 mom., 4 § 2 mom., 5 a, 5 b och 6 §, rubriken för 7 §, 7 § 2 och 3 mom. samt 7 a, 8—11 och 12 §, sådana de lyder i lag 787/2016, samt
fogas till lagen en ny 5 c § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Skattetillägg

Skattetillägg

Om någon annan skatt som ska betalas på eget initiativ än en sådan som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning *och rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995)* beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

Om någon annan skatt som ska betalas på eget initiativ än en sådan som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg. Skattetillägget motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

3 §

3 §

Beräkning av skattetillägg

Beräkning av skattetillägg

I samband med verkställande av efterbeskattning av andra skatter än sådana som ska betalas på eget initiativ *och rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande* beräknas skattetillägget från ingången av den tredje månad som följer på den månad då beskattningen slutförts till den förfallodag som satts ut för skatten.

I samband med verkställande av efterbeskattning av andra skatter än sådana som ska betalas på eget initiativ beräknas skattetillägget från ingången av den tredje månad som följer på den månad då beskattningen slutförts till den förfallodag som satts ut för skatten.

RP 237/2016 rd

Gällande lydelse

4 §

Förseningsränta

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd.

5 §

Beräkning av förseningsränta

Om kvarskatt uppbärs hos den skattskyldige på grund av att förskott lämnats obetalt, beräknas förseningsräntan på detta belopp till den dag skatten förfaller, nämnda dag medräknad. På delvis obetalda förskottsrate beräknas förseningsräntan från den dag delbetalning skett. Om förskott som debiterats vid uppbörd är större än den skatt som skall påföras, uppbärs förseningsräntan på den del av förskottet som debiterats för mycket till den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen för samfunds och samfällda förväns del och till sista dagen i januari året efter skatteåret för andra skattskyldigas del.

5 a §

Dröjsmålsränta

På obetald skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd beräknas en dröjsmålsränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.

Föreslagen lydelse

4 §

Förseningsränta

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på skatt som avses i 4 och 7 § i lagen om skatteuppbörd, på förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskotts- uppbörd (1118/1996) eller sjukförsäkrings- lagen (1224/2004), på arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller på källskatt som påförs inkomsttagaren.

5 §

Beräkning av förseningsränta

(2 mom. upphävs)

5 a §

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta räknas på obetald skatt som avses i 4 och 7 § i lagen om skatteuppbörd, på förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskotts- uppbörd eller sjukförsäkringslagen, på arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförs inkomsttagaren samt på skatt som påförts i samband med rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande. Dröjsmålsräntan är den gällande referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.

På kvarskatt enligt lagen om beskattnings-

Gällande lydelse

Dröjsmålsränta beräknas inte på skattetilllägg och dröjsmålsränta.

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta beräknas från den dag som följer på den förfallodag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) till betalningsdagen för skatten.

På förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift som Skatteförvaltningen påfört och på återbäring som ska återkrävas med stöd av 34 § i lagen om skatteuppbörd beräknas dröjsmålsränta dock från den dag som följer på den förfallodag som anges i beskattningsbeslutet till betalningsdagen för skatten eller avgiften.

Föreslagen lydelse

*förfarande och på skatt som påförs till följd av ändring i beskattningen samt på förskott som avses i lagen om förskottsuppbörd och förfaller till betalning efter den månad som infaller efter skatteårets utgång, ska beräknas en ränta som är den gällande referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med två procentenheter, dock minst 0,5 procent (**nedsett dröjsmålsränta**).*

Dröjsmålsränta beräknas inte på skattetilllägg, dröjsmålsränta eller nedsett dröjsmålsränta.

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta på obetald skatt beräknas från den dag som följer på förfallodagen till den dag då skatten betalas.

På skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den förfallodag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) till den dag då skatten betalas. På förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift som gäller skatt enligt 7 § i lagen om skatteuppbörd och som påförts av Skatteförvaltningen samt på återbäring som återkrävs med stöd av 34 § i den lagen beräknas dröjsmålsränta dock från den dag som följer på den förfallodag som anges i beskattningsbeslutet till betalningsdagen för skatten eller avgiften.

Dröjsmålsränta enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande beräknas från dagen efter kvars kattens första förfallodag till förfallodagen för skatt som påförs till följd av en ändring i beskattningen.

5 c §

Beräkning av nedsett dröjsmålsränta

På kvars katt beräknas nedsett dröjsmålsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till förfallodagen för den första kvars katteraten.

På förskott som förfaller till betalning efter den månad som infaller efter skatteårets ut-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

gång beräknas nedsatt dröjsmålsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till förskottets förfallodag.

På skatt till följd av en ändring i beskattningen beräknas nedsatt dröjsmålsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till skattens förfallodag. Nedsatt dröjsmålsränta beräknas dock inte för den tid för vilken dröjsmålsränta beräknas på skatten.

Om en del av skatten till följd av en ändring i beskattningen har betalats tillbaka till den skattskyldige som skatteåterbäring, beräknas nedsatt dröjsmålsränta till denna del från dagen efter återbäringsdagen till skattens förfallodag.

Från nedsatt dröjsmålsränta som beräknas på en kvars katt som påförs då beskattningen för ett skatteår slutförs avdras 20 euro, dock högst räntans belopp.

På en skatteförhöjning räknas inte nedsatt dröjsmålsränta.

6 §

Återbäring av förseningsränta och dröjsmålsränta

Om skatt genom beslut av en myndighet i ett annat ärende än befrielse från skatt har sänkts eller avlyfts, ska den förseningsränta eller dröjsmålsränta som uppkommit på det sänkta eller avlyfta beloppet återbäras.

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta

Skatteförvaltningen och en annan myndighet som uppbär skatt ska lämna skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta helt eller delvis ouppburen, om betalningen av skatt har fördröjts på grund av någon myndighets förfarande.

Dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige eller av någon annan särskild orsak.

6 §

Återbäring av förseningsränta och dröjsmålsräntor

Om skatt genom beslut av en myndighet i ett annat ärende än befrielse från skatt har sänkts eller avlyfts, ska den förseningsränta, dröjsmålsränta eller nedsatta dröjsmålsränta som uppkommit på det sänkta eller avlyfta beloppet återbäras.

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor

Skatteförvaltningen och en annan myndighet som uppbär skatt ska lämna skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta helt eller delvis ouppburen, om betalningen av skatt har fördröjts på grund av någon myndighets förfarande.

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige eller av någon annan särskild orsak.

RP 237/2016 rd

Gällande lydelse

7 a §

Närmare bestämmelser om skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som inte tas ut

Genom förordning av finansministeriet kan det utfärdas bestämmelser om att skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta inte ska tas ut för den tid betalningen varit fördröjd på grund av hinder som inte berott på den skatteskyldige.

8 §

Indrivning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta

Vid indrivning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta i utsökningsväg iaktas lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

9 §

Redovisning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta till skattetagarna

Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta ska redovisas till skattetagarna i samma förhållande som den skatt vars försenade eller försummade betalning föranlett uppbörden av skattetillägget, förseningsräntan eller dröjsmålsräntan.

10 §

Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta i inkomstbeskattningen

Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta är inte skattepliktig inkomst eller avdragbar utgift i inkomstbeskattningen

Föreslagen lydelse

7 a §

Närmare bestämmelser om skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor som inte tas ut

Genom förordning av finansministeriet kan det utfärdas bestämmelser om att skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta *eller nedsatt dröjsmålsränta* inte ska tas ut för den tid betalningen varit fördröjd på grund av hinder som inte berott på *de skatteskyldiga*.

8 §

Indrivning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor i utsökningsväg

Vid indrivning av skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta *och nedsatt dröjsmålsränta* i utsökningsväg iaktas lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

9 §

Redovisning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor till skattetagarna

Skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta *och nedsatt dröjsmålsränta* ska redovisas till skattetagarna i samma förhållande som den skatt vars försenade eller försummade betalning föranlett uppbörden av skattetillägget, förseningsräntan, dröjsmålsräntan *eller den nedsatta dröjsmålsräntan*.

10 §

Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor vid inkomstbeskattningen

Skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta *och nedsatt dröjsmålsränta* är inte skattepliktig inkomst eller avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

Gällande lydelse

11 §

Återbäring

Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppburit skatt återbär på ansökan skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som uppburits felaktigt. Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som myndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan förutsatt att de inte ska användas till avkortning av en skatteskuld enligt lagen om skatteuppbörd.

12 §

Närmare föreskrifter

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid påförande av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta samt om beräkning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta.

Föreslagen lydelse

11 §

Återbäring

Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppburit skatt återbär på *yrkande* skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och *nedsatt dröjsmålsränta* som uppburits felaktigt. Skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och *nedsatt dröjsmålsränta* som myndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan *yrkande* förutsatt att de inte ska användas till avkortning av en skatteskuld enligt lagen om skatteuppbörd.

12 §

Närmare föreskrifter

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid påförande av skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta och *nedsatt dröjsmålsränta* samt om beräkning av *dem*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången i fråga om samfund och samfällda förmåner vid beskattningen för 2017 samt i fråga om övriga skattskyldiga vid beskattningen för 2018. Vid beskattningen för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna om dröjsmålsränta tillämpas i fråga om på samfunds och samfällda förmånens obetalda skatt första gången den dag lagen trädde i kraft samt i fråga om övriga gäldenärers obetalda skatt den 1 november 2018 på övriga gäldenärers obetalda skatt. Ränta för den tid som föregår dessa tidpunkter ska räknas enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Bestämmelsen om förseningsröntans minimibelopp på tre euro tillämpas dock inte på förseningsränta som i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet räknats på skatt som var obetald då lagen trädde i kraft.

Lagens 5 b § 2 mom. och 6—12 § tillämpas dock från och med lagens ikraftträdande.

Bestämmelserna om nedsatt dröjsmålsränta tillämpas på förskott som påförts samfund och samfällda förmåner den dagen lagen trädde i kraft och därefter samt på förskott som påförts andra skattskyldiga 1 no-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

vember 2018 och därefter.

Nedsatt dröjsmålsränta för samfund och samfällda förmåner för vilka skatteår 2017 löper ut senast den 30 september 2017 räknas från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, dock senast från den dag lagen trädde ikraft.

3.

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen om skatteuppbörd (769/2016) 26 § och 41 § 2 mom., ändras 7 § 2 mom., 11 § 2 och 4 mom., 14 § 1 mom., 16 § 1 mom., 24 § 1 och 2 mom., 30 § 2 mom., 32 §, 37 § 2 mom., 39 § 2 mom., 40 §, 42 § 1 mom. och 71 § 3 mom., samt fogas till lagen en ny rubrik före 14 §, till 15 § nya 2 och 3 mom. varvid det nuvarande 2 och 3 mom. blir 4 och 5 mom., till lagen nya 24 a—24 d §, till 28 § ett nytt 4 mom., till lagen en ny 28 a §, till 36 § ett nytt 3 mom. samt till 53 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

7 §

Specialbestämmelsernas tillämpningsområde

Specialbestämmelsernas tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på

1) komplettering av förskott enligt 2 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller förskottsbetalning enligt 23 § i den lagen,

2) källskatt som debiteras räntetagaren enligt 12 § i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),

3) återbäring av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) och inte heller på skatter och avgifter på inkomster som föreskrivs i 3 kap. i den lagen och som påförs i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande,

4) mervärdesskatt på vilken tillämpas den särskilda ordning som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen,

5) återbäring av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projekt-

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på

1) förskottsbetalning enligt 23 § i lagen om förskottsuppbörd,

2) källskatt som debiteras räntetagaren enligt 12 § i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),

3) återbäring av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) och inte heller på skatter och avgifter på inkomster som föreskrivs i 3 kap. i den lagen och som påförs i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande,

4) mervärdesskatt på vilken tillämpas den särskilda ordning som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen,

5) återbäring av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projekt-

RP 237/2016 rd

Gällande lydelse

exportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

11 §

Användning av en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar

En betalning eller återbäring används *då* först till betalning av arvsskatt, gåvoskatt och återbäring av källskatt som tagits ut på ränta, dividend och royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som har återburits till ett för stort belopp och som betalats till inkomsttagaren, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Därefter används en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än de skatter som nämns i detta moment på det sätt som föreskrivs i 40 §.

En återbäring som hålls kvar med stöd av 10 § används till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än skatter enligt 7 § eller av arvsskatt, gåvoskatt eller återbäring av källskatt på ränta, dividend och royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som har återburits till ett för stort belopp och som betalats till inkomsttagaren, tidigast vid utgången av kalendermånaden.

Föreslagen lydelse

exportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

11 §

Användning av en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar

En betalning eller återbäring används först till betalning av *skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt samt av källskatt som påförts inkomsttagaren, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas.* En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. *En betalning eller återbäring används till betalning av skatter som förfallit till betalning samma dag så att skatter enligt 4 § samt förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen betalas först och därefter betalas skatter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.* Därefter används en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än de skatter som nämns i detta moment *med iakttagande av 40 §.*

En återbäring som hålls kvar med stöd av 10 § används till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar *än skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller källskatt som påförs inkomsttagaren, tidigast vid utgången av kalendermånaden.*

2 a kap.

***Sammandrag och korrigering av fel i upp-
bördsförfarandet***

Gällande lydelse

14 §

Uppgifter som ska ges den skattskyldige

Den skattskyldige har rätt att regelbundet få följande uppgifter om skatter enligt 7 §:

- 1) till betalning av vilka skatter betalningarna och återbäringarna har använts,
- 2) obetalda skatter och en betalningsuppsmaning enligt 45 §,
- 3) beslut som ska delges genom ett sammandrag med stöd av denna lag, beslut om förseningsavgift som fattats med stöd av 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning som fattats med stöd av 43 § 3 mom. i den lagen samt beslut jämte motivering om att lämna uttag av dröjsmålsränta därhän som fattats med stöd av 7 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

15 §

Delgivning av sammandrag

Föreslagen lydelse

14 §

Uppgifter som ska ges den skattskyldige

Den skattskyldige har rätt att regelbundet få följande uppgifter om skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvs-skatt, gåvoskatt, tonnageskatt och om källskatt som påförts och återbärs inkomsttågaren:

- 1) till betalning av vilka skatter betalningarna och återbäringarna har använts,
- 2) obetalda skatter och en betalningsuppsmaning enligt 45 §,
- 3) beslut som ska delges genom ett sammandrag med stöd av denna lag, beslut om förseningsavgift som fattats med stöd av 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning som fattats med stöd av 43 § 3 mom. i den lagen samt beslut jämte motivering om att lämna uttag av dröjsmålsränta därhän med stöd av 7 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

15 §

Delgivning av sammandrag

Om en fysisk person eller ett dödsbo inte har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning, ska sammandragsuppgifterna sändas också per post till en fysisk person eller ett dödsbo som

- 1) inte har förts in i arbetsgivarregistret enligt 31 § i lagen om förskottsuppbörd, och
- 2) inte har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen eller som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk.

Ett sammandrag som avses i 2 mom. ska delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003). Sammandraget ska dock inte sändas per post om det inte innehåller andra uppgifter enligt 14 § 1 mom. i denna lag än uppgift om att betalningar an-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

vänts till skatter eller om obetalda skatter.

16 §

16 §

Korrigerig av fel

Korrigerig av fel

Om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär, korrigerar Skatteförvaltningen på eget initiativ eller på begäran av den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten ett fel som uppstått vid uppbördsförfarandet omedelbart efter det att felet upptäckts, om inte något annat följer av 34 §.

Om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär *och inte något annat följer av 34 §*, korrigerar Skatteförvaltningen på eget initiativ eller på begäran av den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten ett fel som uppstått vid uppbördsförfarandet omedelbart efter det att felet upptäckts, *när det gäller skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvs-skatt, gåvoskatt, tonnageskatt samt när det gäller källskatt som påförts eller återburits till inkomsttagaren.*

24 §

24 §

Betalningsordning för skatt

Betalningsordning för skatt

En betalning eller återbäring används först till betalning av dröjsmålspåföljder som beräknats och upplupit på skatten, sedan till betalning av skatteförhöjning och därefter till betalning av skattekapitalet. En betalning och en återbäring används sist till betalning av ränta på kvarskatt eller samfundsrenta som ska betalas. Om skatten uppbärs i flera rater än en, används medlen i första hand till betalning av den första förfallna rat som är obetald, om det inte är uppenbart att den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har avsett att medlen ska användas till betalning av en annan rat.

En betalning eller återbäring används först till betalning av andra dröjsmålspåföljder som beräknats och upplupit på skatten *än till betalning av nedsatt dröjsmålsränta*, sedan till betalning av skatteförhöjning och därefter till betalning av skattekapitalet. En betalning och en återbäring används sist till betalning av *nedsatt dröjsmålsränta*. Om *fastighets-skatt* uppbärs i flera rater än en, används medlen i första hand till betalning av den första förfallna rat som är obetald, om det inte är uppenbart att den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har avsett att medlen ska användas till betalning av en annan rat.

Med avvikelse från 1 mom. används en betalning eller återbäring av skatt enligt 7 § på det sätt som föreskrivs i 9 §. En betalning eller återbäring som används till annan skatt som betalas på eget initiativ används först till betalning av skatten och därefter till skatte-tillägg. Till betalning av skatteförhöjning som påförts för arvs-skatt, gåvoskatt och sådan återbetalning av källskatt på ränta, dividend och royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för in-

Med avvikelse från 1 mom. används en betalning eller återbäring av skatt enligt 7 § på det sätt som föreskrivs i 9 §. En betalning eller återbäring som används till annan skatt som betalas på eget initiativ används först till betalning av skatten och därefter till skatte-tillägg. *En betalning eller återbäring ska efter betalning av skattekapitalet och nedsatt dröjsmålsränta användas till betalning av skatteförhöjning på skatter enligt 4 §, arvs-skatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt*

Gällande lydelse

komst som ska betalas till inkomsttagaren används en betalning eller återbäring efter skattekapitalet.

Föreslagen lydelse

som påförts inkomsttagaren.

24 a §

Användningsordning för en betalning som riktats till ett skatteslag

Betalaren får rikta en betalning till skatter enligt 4 §, till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller till källskatt som påförs inkomsttagaren.

Betalningen används till förfallna och icke förfallna fordringar på skatter inom ett skatteslag som avses i 1 mom., i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Skatter som avses i 4 § samt förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen ska betraktas som ett enda skatteslag då betalningen riktas.

Om det inte finns obetalda skatter av det slag som betalningen riktas till ska den användas till betalning av andra förfallna skatter av de slag som avses i 1 mom. och till förfallna skatter enligt 7 §, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag ska betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Om skatter förfaller till betalning samma dag ska betalningen i första hand användas till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

Om skatter som avses i 2 och 3 mom. inte är obetalda används betalningen till Skatteförvaltningens andra fordringar med iakttagande av 40 §.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

24 b §

Användningsordning för en betalning som riktats till flera skatter

Betalaren får utan närmare specificering rikta en betalning till skatter enligt 4 §, till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och till källskatt som påförs inkomsttagaren.

En betalning används till förfallna fordringar som avser skatter enligt 1 mom., i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Till betalning av skatter som preskriberas samma dag används betalningen i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Om skatter förfaller till betalning samma dag används betalningen först till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter till betalningar i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

Om skatter som avses i 2 mom. inte är obetalda används betalningen till Skatteförvaltningens andra fordringar med iakttagande av 40 §.

En betalning används till andra skatter än sådana som avses i 1 mom. tidigast den sista dagen i den kalendermånad då betalningen har gjorts. Om den skattskyldige framställer en begäran om återbetalning av betalningen eller om Skatteförvaltningen på eget initiativ återbetalar den, ska betalningen återbäras med iakttagande av 5 kap.

24 c §

Särskilt riktande av en betalning

Betalaren får rikta en betalning till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller till källskattefordringar som påförs inkomsttagaren, och som Skatteförvaltningen specificerat.

Betalningen används till nämnda specificerade fordringar i ordning från den äldsta till

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

den senaste enligt den dag de preskriberas. Fordringar som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Om fordringar förfaller till betalning samma dag används betalningen först till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter till betalning i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

Om det inte finns obetalda specificerade fordringar som avses i 1 mom. används betalningen med iakttagande av bestämmelserna i 24 b § om användningsordningen för en betalning som riktats till flera skatter.

24 d §

Avvikelse från användningsordningen

Skatteförvaltningen kan med avvikelse från 24 a—24 c § i sista hand använda en betalning till fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning i utsvikningsväg, samt i andra motsvarande situationer där med betalaren avtalats om avvikelse från användningsordningen eller där betalningen i strid med betalarens intresse skulle användas till en fordran som är föremål för indrivning.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om avvikelse från användningsordningen.

26 §

(26 § upphävs)

Användning av skatt som överförs till Finland från utlandet

Har skatt eller förskott på skatt överförs från en främmande stat till Finland och har skatten eller förskottet inte använts till avkortning av den skattskyldiges i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter vid beskattningen av motsvarande inkomst, används de överförda medlen till betalning av den kvarskatt eller något annat belopp som återstår att betala vid uppbörden i samband med denna beskattning. På den del av skatten som svarar mot de överförda medlen tas ingen i lagen om beskattningsförfarande avsedd ränta ut på kvarskatt eller samfundsränta

RP 237/2016 rd

Gällande lydelse

som ska betalas. Räntor tas inte heller ut vid senare betalning.

Skatt som överförs från utlandet används till betalning av kvarskatt innan en återbäring enligt 37 § används.

Den åtgärd som avses i 1 mom. vidtas den dag då beskattningen slutförs. Om skatterna används till betalning av skatter som Skatteförvaltningen påfört efter det år som följer på skatteåret, vidtas en åtgärd enligt 1 mom. dock den sista dagen i den månad som följer på den månad då skatten påfördes.

28 §

Betalning av återbäring

Föreslagen lydelse

28 §

Betalning av återbäring

Samfund och samfällda förmåner samt andra skattskyldiga som har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdeskattelagen ska uppge sitt kontonummer på elektronisk väg. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna det att kontonumret uppges i pappersform.

28 a §

Kvarhållande av återbäringar beträffande vissa skatter

Skatteförvaltningen kan på begäran av en skattskyldig, för betalning av kommande betalningsförpliktelser, hålla kvar en återbäring av skatter enligt 4 §, av förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt och tonnageskatt samt källskatt som återbärs till inkomstgaren.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om begränsningar som gäller skattskyldiga, begränsningar i tid och euro samt om andra förfaranden i samband med kvarhållande av återbäringar.

30 §

Begränsningar som gäller betalning av återbäring

30 §

Begränsningar som gäller betalning av återbäring

Återbäring behöver inte betalas om den

Återbäring behöver inte betalas om den

RP 237/2016 rd

Gällande lydelse

med stöd av 10 § hålls kvar som betalning för kommande betalningsförpliktelser.

32 §

Räntesats vid betalning av återbäring

Ska ränta enligt lag eller krediteringsränta enligt 12 § i denna lag betalas när skatt återbärs räknas den, om inte något annat föreskrivs i den berörda skattelagen, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent. *Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.*

Räntan räknas i enlighet med denna paragraf också när den skatt som ska återbäras har indrivits i utsökningsväg med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

36 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt

Föreslagen lydelse

med stöd av 10 eller 28 a § hålls kvar som betalning för kommande betalningsförpliktelser.

32 §

Ränta vid betalning av återbäring

Ska ränta enligt lag eller krediteringsränta enligt 12 § betalas när skatt återbärs räknas den, om inte något annat föreskrivs i den berörda skattelagen, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent.

På skatteåterbäring enligt 50 § i lagen om beskattningsförfarande räknas ränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller, om skatten har betalats efter den månad som infaller efter skatteårets utgång, från dagen efter betalningsdagen till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till skattebetalning.

På sådan skatt och skatteförhöjning enligt lagen om beskattningsförfarande som återbärs till följd av en ändring i beskattningen räknas ränta från den dag som avses i 2 mom. till den dag då återbäringen debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till skattebetalning.

Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Räntan räknas i enlighet med denna paragraf också om den skatt som ska återbäras har indrivits i utsökningsväg med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

36 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilket elektroniskt förfarande som ska användas och på vilket sätt deklarat-

RP 237/2016 rd

Gällande lydelse

37 §

Användning av återbäring till betalning av Skatteförvaltningens fordran

Om det dock är fråga om en återbäring som avser skatt enligt 7 §, arvsskatt eller gåvoskatt eller återbäring av källskatt på ränta, dividend eller royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och som ska betalas till inkomsttagaren, används även ett belopp som är mindre än fem euro till betalning av dessa skatter.

39 §

Hinder för användning av återbäring

Till betalning av en fordring används inte återbäring som har föranletts av

- 1) förskottskomplettering som betalats för sent,
- 2) skatt som betalats av misstag,

3) ett belopp då motsvarande medel har betalats som utdelning ur ett konkursbo,

4) skatteåterbäring eller del av skatteåterbäring som överförs till en främmande stat,

5) försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande eller 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

40 §

Ordning i vilken återbäring används

Återbäring av andra skatter än sådana som avses i 7 §, av arvsskatt och gåvoskatt och återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och som ska betalas till inkomsttagaren används först till betalning av de andra skatterna i fråga i

Föreslagen lydelse

ioner och andra handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.

37 §

Användning av återbäring till betalning av Skatteförvaltningens fordran

Om det dock är fråga om återbäring av skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskotts-uppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatt enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt eller tonnageskatt eller om återbäring av källskatt till inkomsttagaren används även belopp som är mindre än fem euro till betalning av dessa skatter.

39 §

Hinder för användning av återbäring

Till betalning av en fordring används inte återbäring som har föranletts av

- 1) skatt som betalats av misstag,

2) ett belopp då motsvarande medel har betalats som utdelning ur ett konkursbo,

3) skatteåterbäring eller del av skatteåterbäring som överförs till en främmande stat,

4) försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande eller 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

40 §

Ordning i vilken återbäring används

Återbäring av andra skatter än sådana som avses i 4 §, av förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskotts-uppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som ska påföras eller återbetalas till inkomsttagaren, används först till be-

Gällande lydelse

ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas.

Mellan skatter och fordringar som preskriberas samma år iakttas följande användningsordning för en återbäring:

1) *skatter och avgifter som avses i 1 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande samt förskott eller annat belopp som bestäms med stöd av lagen om förskottsuppbörd och sjukförsäkringslagen (1224/2004),*

- 2) fastighetsskatt,
- 3) *andra* skatter som tillfaller enbart staten,
- 4) konjunkturdeposition,
- 5) Skatteförvaltningens övriga fordringar.

Om återbäringen till någon del fortfarande är oanvänd, används den till betalning av förfallna skatter som avses i 7 §, arvsskatt, gåvoskatt samt återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som har återburits till ett för stort belopp och som ska betalas till inkomsttagaren i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagarna. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag i den ordning som förskrivs i 9 § 2 mom.

Återbäring av arvsskatt och gåvoskatt samt återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och som ska betalas till inkomsttagaren används först till betalning av dessa skatter samt av skatter som avses i 7 § i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag då de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagen. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom. Om inga skatter som avses ovan i detta moment är obetalda, används återbäringen till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar på det sätt som föreskrivs i 1 och 2 mom.

Föreslagen lydelse

talning av de andra skatterna i fråga, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas.

Mellan skatter och fordringar som preskriberas samma år iakttas följande användningsordning för en återbäring:

- 1) fastighetsskatt,
- 2) skatter som tillfaller enbart staten,
- 3) konjunkturdeposition,
- 4) Skatteförvaltningens övriga fordringar.

Om återbäringen till någon del fortfarande är oanvänd, används den till betalning av förfallna skatter enligt 4 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, skatter enligt 7 §, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförs inkomsttagaren, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagarna. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag, *först till skatter enligt 4 § samt förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter* i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

En återbäring av skatter enligt 4 §, av förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt och tonnageskatt samt källskatt som återbetalas till inkomsttagaren används först till betalning av dessa skatter samt av skatter som avses i 7 § i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfalldagen. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag, *först till skatter enligt 4 § samt till förskott eller andra belopp som fastställts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen och därefter* i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom. Om inga skatter som avses ovan i

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

detta moment är obetalda, används återbäringen till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar med iakttagande av 1 och 2 mom.

En återbäring som hållits kvar med stöd av 28 a § används tidigast i slutet av kalendermånaden till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än skatter enligt 4 eller 7 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt eller källskatt som påförs inkomsttagaren.

41 §

Beräkning av räntor

Då förskott eller förskottsinnehållning som återbärs används till betalning av Skatteförvaltningens fordran räknas räntorna till den dag då beskattningen har avslutats.

42 §

Meddelande om användning av återbäring

Skatteförvaltningen underrättar en skattskyldig eller en ansvarsskyldig vars återbäring har använts till betalning av skatter om användningen av återbäring. Till meddelandet ska fogas anvisningar för sökande av ändring. I fråga om skatter som avses i 7 § delges meddelandet om användning av återbäring med ett sammandrag enligt 14 §.

53 §

Preskription

41 §

Beräkning av räntor

 (2 mom. upphävs)

42 §

Meddelande om användning av återbäring

Skatteförvaltningen underrättar en skattskyldig eller en ansvarsskyldig vars återbäring har använts till betalning av skatter om användningen av återbäringen. Till meddelandet ska fogas anvisningar för sökande av ändring. I fråga om skatter som avses i 4 och 7 §, förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnageskatt och källskatt som påförts eller annars återbärs inkomsttagaren delges meddelandet om användning av återbäring med ett sammandrag enligt 14 §.

53 §

Preskription

Med avvikelse från 20 och 20 a § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter preskriberas förskott som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd fem år efter bör-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

71 §

Minsta belopp som uppbärs

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas inte på skatter enligt 7 §.

71 §

Minsta belopp som uppbärs

jan av det år som följer på det år då beskattningen senast slutförs för det skatteår som förskottet hänför sig till.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på skatter enligt 4 och 7 §, på förskott eller andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen, arvsskatt, gåvoskatt, tonnagekatt eller på källskatt som påförs inkomsttagaren.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 28 § 4 mom. och 36 § 3 mom. träder dock i kraft den 20 .

Vid skatteuppbörd hos andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner ska denna lag, med undantag för arvsskatt, gåvoskatt och sådan källskatt på ränta, utdelning och royalty som ska återbäras till inkomsttagaren, tillämpas från och med den 1 november 2018. Ifråga om den tid som infaller före den tidpunkten ska de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna om återbäringsränta ska första gången tillämpas på ränta som betalas till samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2017 och på ränta som betalas till övriga skattskyldiga för skatteåret 2018. På återbäringsränta för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På skatteåterbäring till samfund och samfällda förmåner vars skatteår 2017 löper ut senast den 30 september 2017 räknas ränta från dagen efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, dock senast från den dag då lagen trädde i kraft. Om skatten har betalats senare, räknas räntan från dagen efter betalningsdagen.

Lagens 53 § ska första gången tillämpas på förskott som påförts samfund och samfällda förmåner för skatteåret 2017 och på förskott som påförts övriga skattskyldiga för skatteåret 2018.

På sådana förskott och förskottsinnehållningar för samfund och samfällda förmåner som återbärs för skatteåret 2016 samt på

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

förskott och förskotts innehållningar för övriga skattskyldiga som återbärs för skatteåret 2017 tillämpas 41 § 2 mom. sista gången i den lydelse det hade när denna lag trädde i kraft. På förskottsåterbäring och förskotts innehållning för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 26 § som gällde när denna lag trädde i kraft ska sista gången tillämpas vid beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner för år 2017.

4.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut *upphävs* i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 2 § 2 mom., *ändras* 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 6 § 2 mom., 6 a § 3 mom., 23 § 1 och 2 mom., 24 § och 48 § 4 mom., av dem 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 6 § 2 mom., 23 § 2 mom. och 48 § 4 mom. sådana de lyder i lag 775/2016, 6 a § 3 mom. sådant det lyder i lag 516/2010, 23 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1151/2005 samt 24 § sådant det lyder i lagarna 1070/2003, 516/2010 och 775/2016, samt *fogas* till lagen en ny 24 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Lagens tillämpningsområde

Lagens tillämpningsområde

Vid förskottsuppbördsförfarandet iakttas dessutom vad som på något annat ställe i lagstiftningen föreskrivs om förskottsuppbörd. Förskotts innehållning och förskott som räknas till godo vid beskattningen anses som betalning av skatteårets skatt så som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Vid förskottsuppbördsförfarandet iakttas dessutom vad som på något annat ställe i lagstiftningen föreskrivs om förskottsuppbörd. Förskotts innehållning och förskott *räknas vid beskattningen till godo enligt* lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (769/2016).

2 §

2 §

Verkställande av förskottsuppbörd

Verkställande av förskottsuppbörd

Den skattskyldige kan på eget initiativ komplettera verkställd förskottsuppbörd ge- (2 mom. upphävs)

RP 237/2016 rd

Gällande lydelse

nom att betala komplettering av förskott så som stadgas om detta i lagen om beskattningsförfarande.

4 §

Undantag från kravet på motsvarighet

Direkta kostnader som hänför sig till sådana ersättningar för arbete och bruksavgifter som avses i 25 § 1 mom. för den som inte har införts i förskottsuppbörsregistret beaktas schematiskt. *Komplettering av förskott beaktas inte vid fastställande eller ändring av grunderna för den skattskyldiges förskottsinnehållning eller av den skatt som påförs som förskott.*

6 §

Skatteförvaltningens behörighet

Skatteförvaltningen bestämmer också om uppdelningen av förskottsbetalningen på rater.

6 a §

Elektronisk kommunikation och signering

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om på vilket sätt deklARATIONER och andra handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.

23 §

Verkställande av förskottsbetalning

För betalning av skatt som debiteras på grund av inkomst av näringsverksamhet, jordbruk eller annan förvärvsverksamhet, såsom uthyrningsverksamhet och vinst av egendomsöverlåtelse verkställs förskottsbetalning, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller bestäms med stöd av denna

Föreslagen lydelse

4 §

Undantag från kravet på motsvarighet

Direkta kostnader som hänför sig till sådana ersättningar för arbete och bruksavgifter som avses i 25 § 1 mom. *1 och 2 punkt* för den som inte har införts i förskottsuppbörsregistret beaktas schematiskt.

6 §

Skatteförvaltningens behörighet

Skatteförvaltningen bestämmer också om uppdelningen av förskottsbetalningen på rater *och den nedre gränsen för förskottsbetalningen.*

6 a §

Elektronisk kommunikation och signering

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om *vilket elektroniskt förfarande som ska användas och* på vilket sätt deklARATIONER och andra handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.

23 §

Verkställande av förskottsbetalning

För betalning av skatt som *påförs* på grund av inkomst av näringsverksamhet, jordbruk eller annan förvärvsverksamhet, såsom uthyrningsverksamhet och vinst av egendomsöverlåtelse verkställs förskottsbetalning, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller bestäms med stöd av denna lag. Förskottsbe-

Gällande lydelse

lag. Förskottsbetalning verkställs också om förskottsinnehållning inte kan verkställas, till exempel om betalaren inte är skyldig att verkställa förskottsinnehållning eller om han har befriats från innehållningsskyldigheten. Förskottsbetalning verkställs dock inte på en inkomst som fåtts på grundval av en i 66 § i inkomstskattelagen avsedd anställningsoption, förutom på den skattskyldiges egen begäran.

Den skattskyldige ska betala den skatt som påförts vid förskottsbetalning, *beroende på skattens belopp*, i en eller flera rater senast den förfallodag om vilken föreskrivs genom förordning.

24 §

Fastställande, ändring och avlyftande av skatt som skall betalas vid förskottsbetalning

Skatteförvaltningen kan fastställa den skatt som ska betalas vid förskottsbetalningen (*förskott*) utan att höra den skattskyldige.

Skatteförvaltningen kan ändra förskottet på tjänstens vägnar utan att höra den skattskyldige eller på yrkande av den skattskyldige, om förskott inte har fastställts eller om det har fastställts till ett för stort eller för litet belopp. Yrkande på fastställande av nytt förskott eller avlyftande av förskott får också göras av den som enligt 23 § 3 mom. ansvarar för förskottet. Den skattskyldige ska höras angående yrkande som framställts av den som ansvarar för förskottet.

Samfund och samfällda förmåner kan ansöka om minskning av förskottet inom fyra månader räknat från utgången av den månad då räkenskapsperioden upphör. Ansökan om minskning av förskottet skall annars göras före skatteårets utgång.

Skatteförvaltningen avlyfter förskottet antingen på tjänstens vägnar eller på yrkande. Förskottet kan avlyftas också efter skatteårets utgång, dock senast två månader innan beskattningen slutförs.

Föreslagen lydelse

talning verkställs också om förskottsinnehållning inte kan verkställas, till exempel om betalaren inte är skyldig att verkställa förskottsinnehållning eller om *betalaren* har befriats från innehållningsskyldigheten. Förskottsbetalning verkställs dock inte på en inkomst som fåtts på grundval av en i 66 § i inkomstskattelagen avsedd anställningsoption, förutom på den skattskyldiges egen begäran.

Den skattskyldige ska betala den skatt *som enligt Skatteförvaltningens beslut* påförts vid förskottsbetalningen, i en eller flera rater senast den förfallodag om vilken föreskrivs genom förordning.

24 §

Fastställande, ändring och avlyftande av skatt som skall betalas vid förskottsbetalning

Skatteförvaltningen kan *påföra* den skatt som ska betalas vid förskottsbetalningen (*förskott*) utan att höra den skattskyldige.

Skatteförvaltningen kan ändra *eller avlyfta* förskottet på tjänstens vägnar utan att höra den skattskyldige eller på yrkande av den skattskyldige, om förskott inte har *påförts* eller om det har *påförts* till ett för stort eller för litet belopp. Yrkande på fastställande av nytt förskott eller avlyftande av förskott får också göras av den som enligt 23 § 3 mom. ansvarar för förskottet. Den skattskyldige ska höras angående yrkande som framställts av den som ansvarar för förskottet.

Skatteförvaltningen kan på tjänstens vägnar besluta om påförande eller förhöjning av förskott till utgången av den andra månaden efter skatteårets slut. Skatteförvaltningen kan på tjänstens vägnar besluta att avlyfta eller sänka förskottet till dess att beskattningen för skatteåret har slutförts.

Skatteförvaltningen kan på yrkande av den skattskyldige, till dess att beskattningen slutförts, besluta om påförande, ändring eller avlyftande av förskott för ett skatteår. Skatteförvaltningen kan till dess att beskattningen slutförts påföra eller höja förskott också utifrån andra inkomster än de på vilka förskottsbetalning ska verkställas, om den skattskyldige framställer ett sådant yrkande efter skatteårets utgång.

Gällande lydelse

Om förskottet minskas till ett lägre belopp än vad som redan har betalats, skall det överbetalda förskottet utan dröjsmål återbäras.

Som motivering för beslutet meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige förskottsskattens belopp och grunderna för den. Till den del den skattskyldiges yrkande inte har godkänts ska på yrkande av den skattskyldige denne ges ett beslut i vilket ändring får sökas. Det beslut som då ges ska motiveras på det sätt som anges i förvaltningslagen.

Föreslagen lydelse

Om beloppet av den skatt som påförs till följd av att förskott bestämts eller ändrats är mindre än tio euro påförs skatten inte.

Som motivering för beslutet meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige förskottsskattens belopp och grunderna för den. Till den del den skattskyldiges yrkande inte har godkänts ska på yrkande av den skattskyldige denne ges ett beslut i vilket ändring får sökas. Det beslut som då ges ska motiveras på det sätt som anges i förvaltningslagen.

På förskott som förfaller till betalning efter den månad som följer på skatteårets utgång påförs nedsatt dröjsmålsränta. Bestämmelser om beräkning av ränta finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Skatteförvaltningen kan korrigera nedsatt dröjsmålsränta på skatteårets förskott med iakttagande av bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande om rättelse av beskattningen för det skatteår till vilket de skatter som förskottet avser hänför sig.

24 a §

Yrkande om fastställande, ändring och avlyftande av samfunds och samfällda förmånens förskott

Samfund och samfällda förmåner ska elektroniskt framställa yrkande på fastställande, ändring och avlyftande av förskott enligt 24 § (elektroniskt yrkande på ändring av förskott).

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna ett yrkande i pappersform.

48 §

Ändringssökande

Om förskottsinnehållning eller förskott som betalas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande har använts till betalning av skatt eller avgift som påförts den skattskyldige eller dennes make eller har det förordnats att förskott ska återbäras, ändras förskottsinnehållningen eller förskottet inte längre till följd av ändringssökande enligt denna lag.

48 §

Ändringssökande

Om förskottsinnehållning eller förskott som betalas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande har använts till betalning av skatt eller avgift som påförts den skattskyldige eller har det förordnats att förskott ska återbäras, ändras förskottsinnehållningen eller förskottet inte längre till följd av ändringssökande enligt denna lag.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

I fråga om samfund och samfällda förmåner tillämpas 1 § första gången vid beskattningen för år 2017 och i fråga om övriga skattskyldiga vid beskattningen år 2018. Vid beskattningen för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 2, 4 och 24 § tillämpas från och med den 1 november 2018 vid förskottsuppbörd hos andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner. På beslut som fattas före denna tidpunkt tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 48 § tillämpas första gången på ändringssökande som gäller förskott som påförts för skatteåret 2018. På ändringssökande som gäller förskott som påförts för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

5.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 16 § 3 mom., sådant det lyder i lag 902/2001 och ändras 3 f § och 11 § 4 mom., sådana de lyder, 3 f § i lag 1282/2003 och 11 § 4 mom. i lag 826/2014, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 f §

Den i 3 b § avsedda källskatten eller den slutliga skatten skall återbetalas inom ett år efter det att en ansökan och sådana upplysningar till stöd för denna som rimligen kan begäras har mottagits. Om den uppburna skatten inte har återbetalats inom denna tid, har det mottagande bolaget eller det fasta driftstället rätt att på den skatt som skall återbetalas erhålla ränta som till sin storlek motsvarar den samfundsränta som avses i 40 § lagen om beskattningsförfarande.

3 f §

Den i 3 b § avsedda källskatten eller den slutliga skatten ska återbetalas inom ett år efter det att en ansökan och sådana upplysningar till stöd för denna som rimligen kan begäras har mottagits. Om den uppburna skatten inte har återbetalats inom denna tid, har det mottagande bolaget eller det fasta driftsstället rätt att på den skatt som ska återbetalas erhålla ränta som till sin storlek motsvarar den ränta som enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd ska betalas på återbäring.

Gällande lydelse

11 §

På den källskatt enligt 2 mom. som ska återbetalas (*återbäring av källskatt*) betalas ränta. På räntan tillämpas bestämmelserna om samfundsränta som återbärs och återbäringsränta i 40—46 och 77 § i lagen om beskattningsförfarande. Ränta på en återbetalning enligt 3 f § ska betalas antingen från och med dagen efter sista inlämningsdagen för skattedeklarationen eller från och med den dag när det har gått ett år sedan i 3 f § avsedda ansökan om återbetalning av källskatt och upplysningar till stöd för denna tagits emot, beroende på vilket av dessa datum som infaller först.

16 §

Stats- eller kommunalskatt vars belopp är högst 17 euro påförs inte den skattskyldige, utom då förskott kan användas till betalning av skatten. Källskatt som inte uppburits och vars belopp är högst 17 euro påförs inte den skattskyldige.

Föreslagen lydelse

11 §

På den källskatt enligt 2 mom. som ska återbetalas (*återbäring av källskatt*) betalas ränta. På räntan tillämpas bestämmelserna om ränta på återbäring i 32 § i lagen om skatteuppbörd. Ränta på en återbetalning enligt 3 f § ska betalas antingen från och med den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång eller från och med den dag när det har gått ett år sedan en i 3 f § avsedd ansökan om återbetalning av källskatt och upplysningar till stöd för denna har tagits emot, beroende på vilket av dessa datum som infaller först.

16 §

(3 mom. upphävs)

Denna lag träder i kraft den 20 .

I fråga om samfund och samfällda förmåner tillämpas lagen första gången på återbäring av källskatt för år 2017 och i fråga om övriga skattskyldiga på återbäring av källskatt för år 2018. På återbäringar av källskatt för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På återbäring till samfund och samfällda förmåner för vilka skatteåret 2017 löper ut senast den 30 september 2017 ska ränta dock räknas från dagen efter den sista dagen för inlämnande av skattedeklaration eller från dagen efter den då samfundet som allmänt skattskyldig ska ha lämnat in sin skattedeklaration, dock senast från den dag då lagen trädde i kraft.

På överstor återbäring av källskatt som tagits ut på ränta, utdelning och royalty tillämpas 16 § 3 mom. sista gången vid beskattningen för år 2016. I fråga om samfund och samfällda förmåner tillämpas bestämmelsen till övriga delar sista gången på den skatt

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som påförts för år 2016 och i fråga om övriga skattskyldiga för år 2017.

6.

Lag

om ändring av 12 och 13 § i lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagen beslut *ändras* i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 12 och 13 §, sådana de lyder i lag 777/2016, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

12 §

Källskatt som påförs räntetagaren

Källskatt som påförs räntetagaren

Har källskatt på ränteinkomst inte uppburits för sådan ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, ska Skatteförvaltningen påföra räntetagaren källskatten och i det sammanhanget påföra skattetillägg och skatteförhöjning med iakttagande av lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha tagits ut.

Har källskatt på ränteinkomst inte uppburits för sådan ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, ska Skatteförvaltningen påföra räntetagaren källskatten och i det sammanhanget *dröjsmålsränta* och skatteförhöjning med iakttagande av lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha tagits ut.

13 §

13 §

Källskatt som påförs räntetagaren i samband med rättelse av beskattningen

Källskatt som påförs räntetagaren i samband med rättelse av beskattningen

Har ränteinkomst som avses i 3 § felaktigt blivit beskattad som skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen för den som är skyldig att betala källskatt på ränteinkomst, ska Skatteförvaltningen, i samband med rättelse av beskattningen enligt lagen om beskattningsförfarande, bestämma att källskatten påförs den som är skyldig att betala skatten. Därvid påförs inte skattetillägg och skatteförhöjning.

Har ränteinkomst som avses i 3 § felaktigt blivit beskattad som skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen för den som är skyldig att betala källskatt på ränteinkomst, ska Skatteförvaltningen, i samband med rättelse av beskattningen enligt lagen om beskattningsförfarande, bestämma att källskatten påförs den som är skyldig att betala skatten. Därvid påförs inte *dröjsmålsränta* och skatteförhöjning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På källskatt på ränteinkomst som påförs räntetagaren tillämpas denna lag första gången vid beskattningen för skatteåret 2018 på källskatt på ränteinkomst som påförs rän-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tetagaren. På källskatt på ränteinkomst som påförts för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

7.

Lag

om ändring av 17 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) 17 § 2 mom., sådant det lyder i lag 795/2016, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §

17 §

Tillämpning av skattebestämmelser

Tillämpning av skattebestämmelser

På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning och samfundsränta tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På uppbörd av debiterat belopp tillämpas lagen om skatteuppbörd (769/2016).

På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning samt på ränta som tas ut på kvarsatt och ränta som betalas på återbäring tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om skatteuppbörd (769/2016). På uppbörd av debiterat belopp och på skatteåterbäring tillämpas lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av tonnageskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tonnageskattelagen (476/2002) 31 § 2 mom., 32 § 3 mom., 33 och 34 § samt 39 § 2 mom.,

av dem 31 § 2 mom. sådant det lyder i lag 794/2016, 32 § 3 mom. sådant det lyder i lag 90/2012 och 39 § 2 mom. sådant det lyder i lag 893/2012, som följer:

Gällande lydelse

31 §

Verkställande av beskattningen

Tonnagebeskattning verkställs för ett sådant skatteår som avses i 3 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På verkställande av beskattning, slutförande av beskattning, skattegranskning, skatterättelse, efterbeskattning, skatteförhöjning, samfunds-ränta och följdändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande. På uppbörd, indrivning och återbäring av tonnageskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd (769/2016).

32 §

Verkställande av beskattningen efter återkallande av godkännande som tonnageskatt-skyldig eller upplösning av bolag

På skatt som ska betalas ska erläggas samfunds-ränta i enlighet med bestämmelserna om samfunds-ränta. Samfunds-räntan uträknas för vart och ett av de skatteår för vilka skatt påförs från dagen efter den sista dagen för in-lämning av skattedeklarationen till den första förfallodagen för skatten.

Föreslagen lydelse

31 §

Verkställande av beskattningen

Tonnagebeskattning verkställs för ett sådant skatteår som avses i 3 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På verkställande av beskattning, slutförande av beskattning, skattegranskning, rättelse av be-skattningen, skatteförhöjning, ränta som tas ut på kvars-katt och ränta som betalas på skatteåterbäring samt på följdändring tilläm-pas lagen om beskattningsförfarande, lagen om skattetillägg och försenings-ränta (1556/1995) samt lagen om skatteuppbörd (769/2016). På uppbörd, indrivning och åter-bäring av tonnageskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd.

32 §

Verkställande av beskattningen efter återkallande av godkännande som tonnageskatt-skyldig eller upplösning av bolag

På den skatt som ska betalas ska erläggas nedsatt dröjsmåls-ränta i enlighet med lagen om skattetillägg och försenings-ränta. Nedsatt dröjsmåls-ränta räknas för vart och ett av de skatteår för vilka skatt påförs, från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till den första förfallodagen för skat-ten.

RP 237/2016 rd

Gällande lydelse

33 §

Förskottsuppbörd av tonnageskatt

Tonnageskatten betalas vid förskottsuppbörden med iakttagande *i tillämpliga delar* av bestämmelserna i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996).

34 §

Deklarationsskyldighet i fråga om inkomstbeskattning

En tonnageskattskyldig är skyldig att lämna in separata skattedeclarationer över tonnagebeskattad verksamhet och inkomstbeskattad verksamhet, med iakttagande *i tillämpliga delar* av bestämmelserna om deklarationskyldighet i lagen om beskattningsförfarande.

Bolaget skall dessutom lämna för verkställandet av inkomstbeskattningen nödvändiga uppgifter och utredningar, enligt vad som bestäms genom förordning av finansministeriet.

39 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i ett beslut som gäller godkännande som tonnageskattskyldig eller återkallande av godkännande finns i 71 e § i lagen om beskattningsförfarande. Överklagandet ska behandlas skyndsamt.

Föreslagen lydelse

33 §

Förskottsuppbörd av tonnageskatt

Tonnageskatten betalas vid förskottsuppbörden *med iakttagande av lagen om förskottsuppbörd (1118/1996)*. *Skyldigheten enligt 24 a § i den lagen att framställa förskottsyrkande elektroniskt gäller dock inte förskott på tonnageskatt.*

34 §

Deklarationsskyldighet i fråga om inkomstbeskattning

En tonnageskattskyldig är skyldig att lämna in separata skattedeclarationer över tonnagebeskattad verksamhet och inkomstbeskattad verksamhet, med iakttagande av bestämmelserna om deklarationskyldighet i lagen om beskattningsförfarande. *Skyldigheten enligt 7 a § i den lagen att lämna in dedeclarationen elektroniskt gäller dock inte skattedeclaration för tonnagebeskattad verksamhet.*

Bolaget *ska* dessutom lämna för verkställandet av inkomstbeskattningen nödvändiga uppgifter och utredningar. *Skatteförvaltningen meddelar närmare forskrifter om hur uppgifterna och utredningarna ska ges in.*

39 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i ett beslut som gäller godkännande som tonnageskattskyldig eller återkallande av godkännande finns i 65 a § i lagen om beskattningsförfarande. *Begäran om omprövning och överklagandet ska behandlas skyndsamt.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 32 § tillämpas första gången på skatt för år 2017. På skatt för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde då lagen trädde i kraft.

9.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om skatteredovisning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatteredovisning (532/1998) 3 § 3 mom., sådant det lyder i lag 440/2013,
som följer:

Gällande lydelse

3 §

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

Förskottsåterbärningar på andra i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter än samfundsskatter och rundradioskatt för samfund avdras i redovisningen för den månad då beskattningen slutförs.

Föreslagen lydelse

3 §

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

Skatteåterbärningar på andra i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter än samfundsskatter och rundradioskatt för samfund avdras i redovisningen för den månad då beskattningen slutförs.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på redovisningar för den månad då beskattningen för skatteåret 2018 slutförs. På redovisningar för de månader då beskattningen för tidigare skatteår slutförs tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

10.

Lag

om ändring av 14 och 18 § i byggs kattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i byggs kattelagen (54/1977) 14 § 2 mom. och 18 §,
sådana de lyder, 14 § 2 mom. i lag 619/1978 och 18 § i lag 530/2010, som följer:

Gällande lydelse

14 §

Om de byggnadskostnader som lagts till grund för fastställandet av skatt överstiger byggnadskostnadernas slutliga belopp med minst 10 procent, skall beskattningen likaså

Föreslagen lydelse

14 §

Om de byggnadskostnader som lagts till grund för fastställandet av skatt överstiger byggnadskostnadernas slutliga belopp med minst *tio* procent, *ska* beskattningen likaså

Gällande lydelse

rättas och till den skattskyldige återbäras den mot kostnadsskillnaden svarande skatten och på denna ränta från den dag då skatten erlades, på sätt som med stöd av lagen om skatteuppbörd stadgas om ränta på skatteåterbäring.

18 §

I denna lag avsedd skatt, skatteförhöjning och ränta som motsvarar skattetillägg ska betalas i en rat till Skatteförvaltningen. Har betalningen inte erlagts inom utsatt tid, ska för skatt och skatteförhöjning bestämmas dröjsmålspåföljder enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Vid uppbörden av byggsatt iakttas i övrigt *i tillämpliga delar vad som i lagen om skatteuppbörd (609/2005) och i lagen om beskattningsförfarande bestäms om skatteuppbörd.*

Föreslagen lydelse

rättas och till den skattskyldige återbäras den mot kostnadsskillnaden svarande skatten och på denna ränta från den dag då skatten erlades, *med iakttagande av bestämmelserna om ränta på skatteåterbäring i lagen om skatteuppbörd (769/2016).*

18 §

I denna lag avsedd skatt, skatteförhöjning och ränta som motsvarar skattetillägg ska betalas i en rat till Skatteförvaltningen. Har betalningen inte erlagts inom utsatt tid, ska för skatt och skatteförhöjning bestämmas dröjsmålspåföljder enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Vid uppbörden av byggsatt iakttas i övrigt lagen om skatteuppbörd och lagen om beskattningsförfarande.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om kompensationsområden för vindkraft

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om kompensationsområden för vindkraft (490/2013) 7 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

7 §

Återbetalning av vindkraftsavgiften

Återbetalning av vindkraftsavgift sker senast under kalenderåret efter det kalenderår då återbetalningsgrunden uppstod. Det belopp som återbetalas är ett belopp som motsvarar en bestämd andel av de influtna vindkraftsavgifter som överskrider kompensationsbeloppet. Andelens storlek bestäms på basis av den vindkraftsavgift som elproducenten har betalat. På återbetalningen betalas ränta på det sätt som föreskrivs i 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005).

Föreslagen lydelse

7 §

Återbetalning av vindkraftsavgiften

Återbetalning av vindkraftsavgift sker senast under kalenderåret efter det kalenderår då återbetalningsgrunden uppstod. Det belopp som återbetalas är ett belopp som motsvarar en bestämd andel av de influtna vindkraftsavgifter som överskrider kompensationsbeloppet. Andelens storlek bestäms på basis av den vindkraftsavgift som elproducenten har betalat. På återbetalningen betalas ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten (960/2013) 9 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

9 §

Avgiftsuppbörden

Avgiftsuppbörden

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar, överföring av avgifter till Trafiksäkerhetsverket som mottagits av penninginrättningar, *ersättning till penninginrättningar för dataöverföring och dröjsmålsränta på grund av en penninginrättnings försummelse att överföra avgifterna tillämpas* 7, 12 och 14 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005).

I fråga om betalningsställen, kostnader för betalningar samt överföring *till Trafiksäkerhetsverket av avgifter* som mottagits av penninginrättningar tillämpas 18 och 22 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 11 och 18 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken (1249/2005) 11 och 18 §, av dem 11 § så-
dan den lyder i lag 1310/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §

11 §

Betalningsställen

Betalningsställen

I fråga om betalningsställen, betalningskostnader, överföring av avgifter som penninginrättningar mottagit till Trafiksäkerhetsverket, *ersättning till penninginrättningar för dataöverföring och dröjsmålsränta på*

I fråga om betalningsställen, betalningskostnader *samt överföring till Trafiksäkerhetsverket av avgifter som mottagits av penninginrättningar*, tillämpas 18 och 22 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016).

RP 237/2016 rd

Gällande lydelse

grund av en penninginrättnings försummelse att överföra avgifterna tillämpas 7, 12 och 14 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005).

18 §

Ränta på belopp som återbetalas

Om en avgift återbetalas på grund av rättelse av debiteringen eller överklagande, betalas på det återbetalade beloppet återbäringsränta enligt 4 kap. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Föreslagen lydelse

18 §

Ränta på belopp som återbetalas

Om en avgift återbetalas på grund av rättelse av debiteringen eller överklagande, betalas på det återbetalade beloppet *ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd* från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .